

1971 சூலை 16]

(5) 1971-72-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

(இ) கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1971-72-ம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்புக்கான விவாதத்தில் இன்று பன்னிரண்டாம் நாள். இப்போது மானியக் கோரிக்கைகள் எண் 7, 8, 33 ஆகியவை எடுத்துக் கொள்ளப் படுகின்றன. இம் மூன்றிக்கும் இரண்டு மணிநேரம் விவாதத்திற்கு ஒதுக்கப் படுகிறது. பிறகு மாநிலச் சட்டமன்ற மானியக் கோரிக்கைக்கு ஒரு மணி நேரம் ஒதுக்கப்படுகிறது. இந்த முறையில் இன்றைய அலுவல்கள் நடைபெறும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கோரிக்கை எண்-7 தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 36,70,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் “கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணிபுள்ளிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,82,07,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் “கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 12,63,14,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, to discuss about the desirability of conducting fair and impartial elections and to dissuade the State Ministers in participating in the election propaganda, I move the cut motion standing in my name, namely,

“That the allotment of Rs. 36,70,200 under Demand No. 7—Elections—be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தேர்தலில் விவாதச் சார்ப் பிரதிநிதித்துவம் பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 36,70,200-ல் ரூ. 100-ஐ குறைக்க வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to introduce Mobile Polling Stations, I move the following cut motion :

“That the allotment of Rs. 36,70,200 under Demand No. 7—Elections—be reduced by Rs. 100.”

[1971 ஜூலை 16]

திரு. எம். கரேந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தேர்தல் செலவுகளைக் குறைப்பது குறித்தும், தேர்தல் பணிகளை எளிதமையாக்குவது குறித்தும் விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 36,70,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, to discuss the urgent changes to be brought in the method of elections, I move the cut motion standing in my name, namely,

“That the allotment of Rs. 36,70,200 under Demand No. 7—Elections—be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தேர்தலுக்கு 6 மாதம் களுக்கு முன் அமைச்சர்கள் தங்கள் பதவியை ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டிய தின் அவசியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,82,07,400-ல் ரூ. 100-ஐ குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வு பெறும் அரசு அதிகாரிகளுக்குப் பதவிகால நீடிப்பு கூடாது என்பது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,82,07,400-ல் ரூ. 100-ஐ குறைக்க வேண்டும்”.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need on the part of the members of Cabinet to lead an austere life, I move the cut motion standing in my name, namely,

“That the allotment of Rs. 5,82,07,400 under Demand No. 8—Head of State, Ministers and Headquarters staff—be reduced by Rs. 100.”

திரு. எம். கரேந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சுற்றுப் பயணச் செலவுகளையும் ஆடம்பரத் தன்மையையும் குறைப்பது குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,82,07,400-ல் ரூ. 100-ஐ குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருநெல்வேலி மாவட்டம் மணியாச்சி புகைவண்டி நிலையத்தில் வாஞ்சிநாதனுக்கு நினைவுச் சின்னம் எழுப்பக் கோரி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 12,63,14,900-ல் ரூ. 100-ஐ குறைக்க வேண்டும்”.

1971 சூலை 16]

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to give adequate facilities for Ex-servicemen and better opportunities for their children in matters of employment, etc., I move the cut motion standing in my name, namely,

"That the allotment of Rs. 12,63,14,900 under Demand No. 33—Miscellaneous—be reduced by Rs. 100."

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 12,63,14,900-ல் ரூ. 100-ஐ குறைக்க வேண்டும்".

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்வதற்கு முன்வருகிறேன்.

தேர்தல் சம்பந்தமாக விதாச்சார பிரதிநிதித்துவம் இன்றைய தினம் நாட்டில் அவசியப்படுகின்றது என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள், ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் வந்திருக்கிறது. நாட்டில் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த முறையிலே ஒவ்வொரு கட்சியும் தாங்கள் பெறுகின்ற வாக்குகளுக்கு உகந்த முறையிலே விதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவ முறை இருக்குமானால் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் சட்ட மன்றத் திலும் பாராளுமன்றத்திலும் பங்கு கொள்வதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். நீண்டகாலமாகவே அரசியல் கட்சிகளும் முற்போக்கான எண்ணம் கொண்டவர்களும் சொல்லிக் கொண்டு வருகின்ற கருத்தாகும். என்ன காரணத்தாலோ, இதற்கு முன்னால் ஆட்சியில் இருந்தவர்கள்—மத்தியிலும் மாநிலத்திலும் ஆட்சி நடத்தி வந்தவர்கள்—இந்தக் கருத்தை புறக்கணித்து விட்டார்கள். ஆனால், இன்றைய தினம் நிலைமை மாறியிருக்கிறது. இன்றையதினம் பெரிய கட்சிகளுக்கும் சிறிய கட்சிகளுக்கும் சட்டமன்றங்களில் வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படுகின்றன. அந்த முறையில் அவர்கள் பெறுகின்ற வேர்ட்டுக்களுக்கிணங்க அவர்கள் சட்ட மன்றங்களிலே பிரதிநிதித்துவம் பெற வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதேபோல, முதலமைச்சர் அவர்களையும் எல்லாப் பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்து வாக்களித்துத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்குமானால் ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மாத்திரம் முதலமைச்சரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற சம்பிரதாயம் மாறி, பொதுவான பார்வையில் இருக்கக் கூடிய ஒருவர் முதலமைச்சராக வாக்கூடிய நிலை உருவாகும். அது ஜனநாயகத்திற்கு உகந்ததாகவும் இருக்க முடியும் என்ற எண்ணம் இன்றையதினம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்தக் கருத்தை அரசு கவனிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுபோல இன்றையதினம் அமைச்சர்களுக்குப் பொது மக்கள் விண்ணப்பங்கள் தருகிறார்கள். விண்ணப்பங்கள் என்று சொன்னால் அது சொல்ல முடியாத அளவுக்கு அவர்களுடைய குறைகள் தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதால் எப்படியாவது அமைச்சர்களிடம் விண்ணப்பங்கள் செய்வதன் மூலமாக விரைவாக தங்கள் குறைகள் தீர்க்கப்படும் என்று கருதுகிறார்கள். தனி நபர் குறைகள் ஒருபுறம் இருக்கட்டும், பொதுமக்களுடைய கிராமங்களுடைய

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1971 ஜூலை 16]

அல்லது அவர்களுடைய மாவட்டத்தினுடைய குறைகளைத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக மகஜர்கள் கொடுக்கிறார்கள். அதுமாதிரி மகஜர்கள் கொடுக்கிற காலத்தில் மக்களும் நேரடியாக கொடுக்கிறார்கள். மக்களின் பிரதிநிதிகளான சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கொடுக்கிறார்கள். அவ்வாறு கொடுக்கிற அந்த மகஜர்களுக்குக் கெல்லாம் அந்தக் காரியங்கள் கவனிக்கப்படுகிறது அல்லது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்பதைப் போன்ற விஷயங்கள் அவர்களுக்கு நேரடியாக பதில் வருவதன் மூலமாக அந்தக் கோரிக்கைகள் தீர்க்கப்படுவதற்கான நிலை ஏற்பட முடியும். அதே சமயத்தில் நடவடிக்கைகளும் அரசாங்கத்தில் சம்பந்தப்பட அதிகாரிகள் எடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படக்கூடும். அந்த முறையில் இன்றையதினம் அவர்களுக்கு உடனுக்குடன் பதில் கொடுக்க வேண்டிய ஒரு ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணம் செய்கிற நேரத்தில் இன்றையதினம் தங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் இருக்கிற தொகுதிகளில் மட்டும் சுற்றுப்பயணம் செய்வதாக இருக்கக் கூடாது. தமிழகத்தின் அமைச்சர்களாக தேர்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு தமிழ்நாடு முழுவதும் பொதுவான மக்கள் எந்தப் பகுதியில் இருந்தாலும், அந்தப் பிரதேசத்திலிருந்து யார் தேர்தெடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் சரி எல்லாத் தொகுதிகளையும் சமமாகப் பாவித்து எல்லாத் தொகுதி மக்களையும் சந்திக்க வாய்ப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இன்றையதினம் அறவே இல்லை யென்று சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் சில தொகுதிகளில் அந்தக் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அம்மாதிரி குறைபாடுகள் இருக்கக் கூடாது என்பதற்குச் சொல்லுகிறேன். அம்மாதிரி அமைச்சர்கள் வருகிற நேரத்தில் அந்தத் தொகுதியில் இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினரையும் கலந்து கொள்வது நல்லதாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அந்த முறையில் அந்தத் தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகள் அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினருக்குத் தெரிந்த விஷயங்களைச் சொல்லுவதற்கு ஒரு ஏற்பாடாக இருக்க முடியும்.

அதுபோல அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பிரதேசத்துக்கு வந்தால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தகவல் அனுப்பி அவர்களை கலந்து பேசுவதற்கு சில நேரங்கள் ஒதுக்கியாக வேண்டும். சிலச் சந்தர்ப்பங்களில் அமைச்சர்களைச் சந்திக்கச் சென்றால் சந்திக்க முடியாத அளவில் கூட்டம் நெரிசல் தாங்க முடியவில்லை. பலர் கும்பலாகக் கூடுகிறார்கள். தாங்கள் சந்தித்து சொல்ல விரும்புகிற கோரிக்கைகளை கூடச் சொல்ல முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. அதை யெல்லாம் தவிர்க்கிற முறையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சந்திக்க ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தை ஒதுக்குவது உதவிகரமாக இருக்க முடியும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, அரசாங்கத்தில் தற்காலிகமாக வேலைக்குச் சிலர் நியமனம் செய்யப் படுகிறார்கள். 1 வருஷம் 2 வருஷம் வேலை செய்கிறார்கள். பிறகு வேலை நீக்கம் செய்துவிடுகிறார்கள். இம்மாதிரி செய்வதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயர் வருகிறது. அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுவார்கள் என்ற ஐயப்பாடு அவர்களிடம் ஏற்படுகிறது. மீண்டும் வேலை கொடுப்பது கஷ்டமாகி விடுகிறது. இந்த நிலைமைப் போக்கக்கூடிய அளவில் அரசாங்கத்தில் ஒரு

1971 சூலை 16]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

குறிப்பிட்ட காலம் பொதுப் பணித் துறையில் 3 வருஷம் வேலை செய்தால் அவர்கள் நிரந்தரம் ஆக்கப்படுவார்கள் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அது போல எல்லாத் துறைகளிலும் தற்காலிகமாக வேலை செய்பவர்கள் நிரந்தரம் ஆக்கப்படுவதற்கு முன்வர வேண்டும்.

சட்டமன்ற இலாக்காவில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் தற்காலிகமாகப் பல ஆண்டுகள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 10, 15 ஆண்டுகளாக இன்னும் தற்காலிகமாக வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை நித்திய கண்டம் பூரண ஆயுசு என்ற முறையில் இருக்கிறது. அவர்களை எல்லாம் நிரந்தரப்படுத்த வேண்டும். அதன் மூலம் அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் ஏற்படுத்த முடியும். பிழன்கள், காவலாளிகள் போன்று தற்காலிகமாக வேலை செய்யவர்களை நிரந்தரப் படுத்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சுற்றுலா மாளிகை, பயணிகள் விடுதிகள் என்று இருக்கின்றன. நமது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சென்றால் பெரிய அதிகாரிகள் வருகிறார்கள். கேஜட் ஆபீசர்ஸ் வருகிறார்கள் என்று சொல்லி அவர்களுக்கு முன் உரிமை அளிக்கப்பட்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை சாமத்தில் கூட வெளியே போகச் சொல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அம்மாதிரியான நிலைமை இருக்கக் கூடாது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்குவதற்குத் தகுந்த வசதிகள் இருக்க வேண்டும்.

ஊட்டியில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சாதாரண நாட்களில் போய்த் தங்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அரசாங்க அலுவல் கமிட்டியில் இருந்தால் தான் தங்குவதற்கு உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் நிறைய தங்குவதற்கு குடும்ப சகிதமாக உல்லாசமாக சுகத்தை அனுபவிக்க ஏற்பாடுகள் வெளியன் காலத்திலும் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலும் செய்து கொடுத்தார்கள். இன்றையதினம் அதையெல்லாம் மாற்றியாக வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அங்கு சென்றால் அவர்கள் தங்குவதற்கு வாய்ப்பு வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு அந்தச் சவுகைய அளிக்கக்கூடிய முறையில் இன்றைக்கு விதிமுறைகளை மாற்றியமைக்க முதலமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய தொகுதியிலோ அல்லது ராஜ்யத்தில் பல இடங்களுக்குச் சென்று வர பஸ் பாஸ் கொடுப்பதற்கு உத்தேசம் செய்து எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் புகைப் படங்களைக் கேட்டு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். விரைவில் கிடைக்குமென்று நம்புகிறேன். அது மட்டும் போதாது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மற்ற ராஜ்யங்களைப் போல ரயிலில் பயணம் செய்ய வசதி செய்து கொடுத்தாக வேண்டும். அண்ணா இருக்கும்பொழுது அதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அதில் கணக்கு வைத்துக் கொள்வது சிரமமாக இருக்குமென்று சொன்னார்கள். அதனால் யோசனை செய்ய வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அதற்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசோடு வாதாடி அம்மாதிரி உரிமை பெற்றுக் கொடுப்பதன் மூலம் ரயிலில் செல்ல வசதி வாய்ப்பு ஏற்படும்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1971 ஜூன் 16]

காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய தொகுதிகளில் கூட்டுமன்றங்கள் இருக்கக்கூடிய பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய ஜீப்கார்களை உபயோகித்துக் கொள்ள அனுமதித்திருந்தார்கள். ஆனால் அந்த ஜீப்கார்களை ஆர்.டி.ஓ. க்கள் தாசில்தார்கள் உபயோகித்து வருகிறார்கள். சில இடங்களில் பி.டி. ஓ. க்கள் கொடுப்பதில்லை. அம்மாதிரி சலுகையில் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மாநிலத்தில் கடந்த நான்கு ஆண்டுக் காலமாக தம்முடைய முன்னேற்றக் கழக அரசு சீரோடும் சிறப்போடும் அரசாண்டு வருவதும் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆங்காங்கு உள்ள தொகுதிகளுக்குச் சென்று நாட்டு மக்களின் குறைகளை அறிந்து அதைப் போக்க முயற்சிகள் எடுத்திருப்பதும் உள்ளபடியே நாம் எல்லாம் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

இதேபோல் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மனநீதித் திட்டத்தை வகுத்ததன் காரணமாக இந்த நாட்டில் சங்க காலத்திலிருந்து மனு நீதி ஆட்சி, முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலும் கலைஞர் அள்களின் ஆட்சிக் காலத்திலும் மீண்டும் ஒரு சங்க காலம் உதயமாவதற்கு வழி வகுத்ததற்கு உள்ளபடியே நாமும் இந்த நாடும் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

அதேநேரத்தில் நம்முடைய சட்டமன்றம் வசைய மாநிலங்களின் சட்டமன்றத்தைப்போல் அல்லாமல் அமைதியான சூழ்நிலையில் நல்ல விழிப்புப் போடும், நல்ல சுறுசுறுப்போடும் நல்ல சிறப்போடும் இயங்கி வருகிறது என்பதை என்னுடையபோது உள்ளபடியே நாமெல்லாம் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறோம். அதேபோல் சட்டமன்றத்தில் இடம் பெற்றுள்ள உறுப்பினர்கள் ஆங்காங்குள்ள அலுவலங்களுக்குச் செல்கின்ற நேரத்தில் அதிகாரிகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தக்க மதிப்பு அளிக்க வேண்டும், மரியாதை தர வேண்டுமென்கிற முறையில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மேன்மையை உயர்த்துவதற்காக ஆணை பிறப்பித்தது வேறு எந்த நாட்டிலும், வேறு எந்த சட்டமன்றங்களிலும் இல்லாத நிலைமை என்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தேர்தல் நேரத்தில் நம்முடைய மாநிலம், இடைத் தேர்தலாக இருந்தாலும் சரி, முறையான ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தலாக இருந்தாலும் சரி, ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலாக இருந்தாலும் சரி, எந்தத் தேர்தலாக இருந்தாலும் எவ்வளவு அமைதியோடும், பொறுமையோடும் கடந்த காலத்தில் நடந்து வந்திருக்கிறது என்பதை நம்முடைய வாலாரே தகுந்த முறையில் எடுத்துக் காட்டும்.

ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலில் வாக்களித்தவர்கள் சட்டமன்ற இடைத் தேர்தலில் வாக்களிக்க முடியாத சூழ்நிலை இருந்தது. அந்தமாதிரியான நிலை ஏற்படாதவாறு ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலுக்கும், சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கும் ஒரே வாக்காளர் பட்டியலைத் தயாரிக்க வேண்டும். ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலில்

1971 சூலை 16]

[திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன்]

வாக்களித்தவர்களை சட்டமன்றத் தேர்தலிலும் வாக்களிக்கின்ற நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். வாக்காளர் பட்டியல் தயாரித்தலும், வாக்களிக்கின்ற வாக்காளர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற, அதாவது வாக்காளர் பெயர், அவருடைய வீட்டின் எண், அவருடைய வரிசை எண் போன்றவற்றைக் குறிக்கும் பட்டியலைத் தயாரித்தலும் இப்போது வேட்பாளர் தலையில் எழுதப்படுகிறது. இதனால் வேட்பாளருக்கு அதிகச் செலவும் சிரமமும் ஏற்படுகிறது. வேட்பாளருக்கு நிறைய கமைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இந்தப் பணியை அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்கிற நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

இந்த மாநிலத்தின் சட்டமன்றம் எவ்வளவு மேன்மையாக இயங்குகிறதோ, அதேபோல் இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் ஒரு நிம்மதியான வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் வழிவகை செய்ய வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்ல கருணையுள்ள படைத்தவர். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேரும்—பெரும்பான்மையோர்—ஏழை-எளியவர்கள் தொழிலை விட்டு வந்தவர்கள்தாம். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உரிய சம்பளம் வழங்குவது என்பது நியாயமான கோரிக்கைதான். நான் ஏன் கட்டிக் காட்டுகிறேன் என்று, நான் ஒரு வழக்குரைஞர். வழக்காடுவது என்னுடைய தொழிலாக இருக்கிற காரணத்தால், ஏனைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்காக வழக்காடுவதற்காக இதை எடுத்து வைக்கிறேன். நம்முடைய நாட்டிலுள்ள சட்டமன்றங்களை எடுத்துக் கொண்டால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு சம்பளம் வாங்குகிறார்கள் என்பதை நான் புள்ளிவிவரங்களோடு இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்திர மாநிலத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 350 ரூபாய் சம்பளம், 20 ரூபாய் தினப்படி; மைசூரில் மாதம் 250 ரூபாய் சம்பளம், 25 ரூபாய் தினப்படி, அதுதவிர மாதா மாதம் தனிப்படியாக 150 ரூபாய் வழங்குகிறார்கள். அதேபோல் கோளாவில் மாதம் 500 ரூபாய் சம்பளம், 15 ரூபாய் தினப்படி. குஜராத்தில் மாதம் 300 ரூபாய் சம்பளம், 21 ரூபாய் தினப்படி, 150 ரூபாய் தனிப்படி.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் ஏனைய உறுப்பினர்களுக்காக வழக்காடுகிறேன் என்கிறார். ஒருவேளை இதற்குக் கட்டணம் வாங்காமலே வாதாடுவார் என்று கருதுகிறேன். அவர் கோர்ட் தவறி வேறு கோர்ட்டில் வாதாடுகிறார். அடுத்த கோர்ட்டிலே வாதாடுவதை இந்தக் கோர்ட்டிலே வாதாடுகிறார். இந்தக் கோர்ட்டிலே இந்தப் பேச்சை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். இதை அடுத்த மானியத்திலே வைத்துக் கொண்டால் நல்லது.

திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, பின்னாலே எனக்குப் பேச வாய்ப்பு இருக்குமோ, இல்லையோ என்பதற்காகத்தான் இப்போதே நான் இந்தப் புள்ளிவிவரங்களை யெல்லாம் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் கோர்ட் தவறி, வேறு கோர்ட்டில் வாதாடுவதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். எல்லாவற்றையும் கப்ரீம் கோர்ட்டிலே சொல்லிவிடலாம் என்பதற்காகத்தான் உறுப்பினர் அவர்கள் இப்போது சொல்லிவிடுகிறார் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. பெ. செனத்தாபாண்டியன் : மீதியுள்ள புள்ளிவிவரங்களையும் எடுத்துக் காட்டி என்னுடைய பேச்சை முடித்து விடைபெறலாம் என்றிருக்கிறேன் . . . (மணியடிக்கப்பட்டது).

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முக்கியமான மானியங்களைக் கொடுத்துவிட்டு நேரம் குறைவாகக் கொடுக்கிறீர்கள். குறிப்பாக எதிர்ப் கட்சிக்காரர்களுக்கு அதிக நேரம் ஒதுக்க வேண்டும். இந்த மானியங்களிலேதான் அரசியல் நிலை என்ன என்பதை ஓரளவுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்று கருதி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது 'எலெக்ஷன்ஸ், ஹெட் ஆஃப் ஸ்டேட், மினிஸ்டர்ஸ் அண்ட் ஹெட் க்வார்ட்டர்ஸ் ஸ்டாஃப்' என்ற மானியங்கள் எல்லாம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நாங்கள் தேர்தலானது எப்படி எப்படி நடந்தன, என்னென்ன சங்கடங்கள் இருந்தன என்பதை யெல்லாம் அடிக்கடி இந்தச் சபைக்குத் தெரிவித்து வர்ப்புறுத்தியிருக்கிறோம். தேர்தலிலே இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் ஏற்படுவதற்குக் காரணமே தேர்தல் நேரத்திலே அமைச்சர்கள் பதவியில் இருப்பது தான். நான் இதைச் சொல்கின்றபொழுது, 'உங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் அப்படிச் செய்தார்களா?' என்றுதான் கேட்பார்கள். நான் இதற்குச் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம் எங்கள் காலத்தில்தான் அப்படி நடந்துகொள்ளவில்லை யென்றால் உங்கள் காலத்திலாவது சரியாக நடந்து கொள்ளக் கூடாதா?

தேர்தல் காலத்திலே, மத்திய அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, மாநில அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி—எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும்—தேர்தல் நடப்பதற்கு ஆறு மாதங்களுக்கு முன் அமைச்சர்களாயிருப்பவர்கள் தங்கள் பதவிகளை ராஜினாமாச் செய்து, அவர்களும் மற்ற அபேட்சகர்களைப்போல் தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்று வர வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வதுதான் உண்மையான ஜனநாயகத்தின் அடிப்படை யாக இருக்கும். அந்த முயற்சியை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னபடி அவர்கள் ஆட்சி செய்த காலத்தில் அமல் நடத்தப் பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்போது அமல் நடத்தப்படாவிட்டால் இப்போது இந்த அரசாங்கமாவது அமல்படுத்தக் கூடாதா? 1967-ல் ஏற்பட்ட புதிய அரசாங்கம் தேர்தலின்போது பதவியை ராஜினாமா செய்து, மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டக்கூடிய வகையில் செரிவ்களைச் செய்ய வேண்டும். எதெதற்கோ வழிகாட்டியாக இந்த மாநிலம் அமைந்திருக்கிறது. நல்ல ஜனநாயக மரபுகளைக் கைக்கொள்வதில், சிறந்த பண்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டுவதில், தமிழக அரசாங்கம் வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தேர்தல் காலங்களில் வெளியிடப்படுகிற வாக்காளர் பட்டியலில் நிறையத் தவறுகள் இருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்க தேர்தல் விஸ்டிலே தவுண்டர் பாயில் வைத்து கையெழுத்து வாங்கலாமா என்று யோசித்துக்கொண்

1971 ஜூலை 16] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

புருக்கிறது. எல்லோருக்கும் பொதுவான முறையில் வாக்காளர் பட்டியல் இருக்க வேண்டும். 'வோட்டர்ஸ் லிஸ்ட் ஃபர் ஜெனரல் எலெக்ஷன்' என்ற வகையில் வாக்காளர் பட்டியல் தவறுகள் இன்றி இருக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது வாக்காளர் பட்டியலை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் எத்தனையோ அடிஷன்ஸ், ஒமிஷன்ஸ் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே, லெஜிஸ் லேசர்ஸ் வோட்டர்ஸ் லிஸ்ட்' நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்காளருக்குப் பாஸ் போர்ட் சைனில் போட்டோ பாஸ் வழங்கி ஒரு புதிய நிலைமையைத் தோற்றுவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனெனில் இப்பொழுது நல்ல வாக்காளர் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு, வேறு நபர்கள் வாக்களிக்கின்ற நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, அதைத் தடுப்பதற்கு போட்டோ பாஸ் வைப்பது மிகச் சிறந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை அமல்படுத்துவதற்கு கொஞ்சம் செலவாகலாம். ஆனாலும் ஐந்து அல்லது பத்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை கொஞ்சம் செலவழிப்பது முறையான செலவாகத்தான் இருக்கும். கொஞ்சம் செலவானாலும் உண்மையான வாக்காளர் வாக்களிப்பதற்கு வகை செய்ததாக இருக்கும், வழி செய்வதாக இருக்கும். ஆகவே, வாக்காளர்களுக்குப் போட்டோ பாஸ் அளித்து வாக்களிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேர்தல் நடைபெறுகின்ற நேரங்களில் பலதரப்பட்ட வன்முறைகள் நடைபெறுகின்றன. சட்டமன்றத் தேர்தலாயிருந்தாலும் சரி, நகராசபைத் தேர்தலாய் இருந்தாலும் சரி, பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தேர்தலாயிருந்தாலும் சரி, பஞ்சாயத்துத் தேர்தலாயிருந்தாலும் சரி, எந்தத் தேர்தலாயிருந்தாலும் சில சங்கடங்கள் வருகின்றன. இந்தத் தேர்தல்கள் எல்லாம் மாறி மாறி வருவதால் மக்களுக்கும், அதேசமயத்தில் அரசாங்கத்திற்கும் சிரமத்தைக் கொடுத்து வருகின்றன. சட்டமன்றத் தேர்தல் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடைபெறுகிறது. நகராசபைத் தேர்தல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை என்று இருக்கிறது. இடையிலே பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் போன்றவை வருகின்றன. மேலும், கிராமங்களில் எல்லாம் தேர்தல் முடிந்தவுடனே பல அரசுமாவிலதங்கள் நடைபெறுகின்றன. தேர்தல் காரணங்களை முன்னிட்டு பல விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. தேர்தல் நடந்து முடிந்த பிறகும் மக்களிடத்தில் காழ்ப்பு உணர்ச்சி நின்றுகிடவதில்லை. ஆகவே, எல்லா வகைத் தேர்தல்களையும் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை என்று வைத்துவிட்டால் மக்களுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். அதேநேரத்தில் அரசினருக்கும் செலவைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். மூன்று ஆண்டுகளுக்கொருமுறை என்பதை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு, ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறைதான் தேர்தல் என்ற வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் அடிக்கடி வாக்காளர் பட்டியலை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துத் தேர்தல், முனிசிபல் தேர்தல், கார்ப்பரேஷன் தேர்தல், சட்டமன்றத் தேர்தல் இவைகளுக்கெல்லாம் வாக்காளர் பட்டியலைத் தயாரிக்கிறோம். ஒன்றிலே பெயர் இருந்தால் மற்றொன்றில் பெயர் விட்டுப் போயிருக்கும். 'ரெப்பரேசன்டேஷன் ஆஃப் பீப்பிள்ஸ் ஆக்ட்' லே சொல்வதைப்போல எல்லா வற்றிற்கும் ஜெனரல் லிஸ்ட் இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது ஒவ்வொரு தேர்தலுக்கும் நாம் புதுப்புது வாக்காளர் பட்டியலைத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1971 சூலை 16]

கிறோம். பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் பட்டியலில் வாக்காளர் பெயர் இருந்தால், சட்டமன்ற பட்டியலில் பெயர் இருப்பதில்லை. இதனால் பலவிதமான சங்கடங்களும் சிக்கல்களும் ஏற்படுகின்றன. எல்லாவற்றையும் ஒரே பட்டியலாகத் தயாரித்துவிட்டால் சங்கடங்கள் இருக்காது, சிக்கல்களும் இருக்காது. தமிழக அரசு இந்த வகையிலும் வழிகாட்டியாக அமைய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்களே என்று எடுத்துக் கொள்ளாமல், நாங்கள் சொல்வின்ற கருத்துக்களை எடுத்துப் பார்த்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர்கள் எல்லாம் முடிந்த அளவிற்குத் தங்களுடைய சுற்றுப் பிரயாணத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். மாதத்திற்கு பத்து நாட்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் இருந்தால் போதும், பெரிய ஜனநாயகவாதியான பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார், நான் இதைச் சொல்லும்போது, உடனே 'நிங்கள் செய்தீர்களே' என்று கேட்கலாம்.

(திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் அவர்கள் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேசுகின்ற உறுப்பினர் அனுமதித்தால்தான் மற்ற உறுப்பினர்கள் எழுந்து பேச முடியும். நாங்கள் பேச விரும்புவதை உவாயாற்றுகின்ற அம்மையார் அவர்கள் அனுமதிக்கிறார்களா என்று தெரியப் படுத்த வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, நான் அனுமதிக்கிறேன். உறுப்பினர் அவர்கள் கருத்தைச் சொல்லட்டும்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் முன்பு பேசிய ஒரு அங்கத்தினர், அமைச்சர்கள் சரியான சுற்றுப்பயணம் செய்வதில்லை, 'சில இடங்களுக்குப் போகிறார்கள், சில இடங்களுக்குப் போவதில்லை' என்று கூறினார். ஆனால் அம்மையார் அவர்கள் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணத்தைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இது எப்படி முறையாக இருக்கும்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மாதத்திற்குப் பத்து நாட்கள் என்று சொன்னேன். மாதத்திற்குப் பத்து நாட்கள் என்றால் வருடத்திற்கு எத்தனையோ நாட்கள் இருக்கும். எனவே சுற்றுப்பயணம் செய்வதைப் பொறுத்தவரையில் மாதத்திற்குப் பத்து நாட்கள் என்று வரையறை செய்து கொண்டால், அது வரவேற்கத்தக்கது. இது தலைமைச் செயலகம். பல அவசர வேலைகளுக்கு வருவார்கள் பொதுமக்கள். மந்திரிகளைச் சந்திக்க வேண்டிய நிலைமைகள் இருக்கும். சுற்றுப்பயணம் மாதத்திற்குப் பத்து நாட்கள் அதுவும் பரவலாகச் செய்தால் தமிழகத்திலுள்ள 15 வட்டங்களுக்கும் வெகு சாமர்த்தியமாகச் சென்று வர முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

மொத்தமாக விழாக்களில் கலந்து கொள்வதற்கு 8 மந்திரிகள், 10 மந்திரிகள் என்று கலந்துகொள்கின்ற நிலைமையை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். ஒன்று அல்லது இரண்டு மந்திரிகள் போகலாம். பல நிகழ்ச்சிகளிலே மொத்தமாக மொத்தமாக 10 மந்திரிகள், 12 மந்திரிகள் என்று கலந்துகொள்வதைப் பார்த்தால் சிக்கனம் இல்லாமல் பணம் எப்படியும் பாழாகிறது என்று எதிர்க்கட்சியிலுள்ள நாங்கள் வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியாது. தற்பொழுது

1971 சூன் 16]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

மாவட்ட, வட்டச் செயலாளர் வீட்டுக் கல்யாணங்களுக் கெல்லாம்கூட மந்திரிகள் மொத்தமாகப் போவது சரியல்ல, இதை நால் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

அமைச்சர்கள் பல தொகுதிகளுக்குச் செல்விற்பொழுது சட்டசபை உறுப்பினர் அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர் இருக்கிறாரே அவரைச் சட்டசபை அங்கத்தினராகவே கருத வேண்டும். திருச்சியிலே ஒரு அமைச்சருடைய நிகழ்ச்சியே ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டது. அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்த சட்டசபை அங்கத்தினருக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அதிலே இல்லை யென்பதால், சமீபத்திலே என்னுடைய தொகுதியாகிய மயிலாப்பூரிலே ஒரு நல்ல நிகழ்ச்சி நடந்தது. நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுட வந்தார்கள். பாவம் இந்த ஏழைக்கு அங்கே பிரதிநிதித்துவம் இல்லை, பங்கு இல்லை, மேடையிலே இடம் இல்லை. இதற்காக நான் ஸ்டீம் போர்டு சேர்மனிடம் சண்டை போட்டேன். அழைப்புகள் கட்சிப் பிரதிநிதிகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். எங்களுக்கு அனுப்புவதில்லை, நாங்களுக்கும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுத் தானே வந்திருக்கிறோம். அந்த வட்ட கவுன்சிலருக்கு இடம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் தொகுதி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டசபை அங்கத்தினருக்கு இடம் இல்லை. நானும் பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தேன், முடியவில்லை, இங்கே வந்து பேசித் தீர்ப்பது என்று கருதி இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி கவனம் செலுத்த வேண்டும். அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர் எந்தெக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் அவருக்கு அழைப்பு மட்டும் போதாது, அந்த நிகழ்ச்சியிலே அவர் பங்குகொள்ளும்படி செய்ய வேண்டும், பார்டிசிபேஷன் மஸ்ட் பி தேர். அதற்குப் பிறகு அங்கே மேம் பாலம் அடிக்கல் நாட்டு விழா நடந்தது, அதிலேயும் சட்டசபை உறுப்பினராக இருக்கின்ற அடியேனுக்கு அழைப்புத்தான் வந்தது. பார்டிசிபேஷன் கிடை யாது. குடிசை வாரிய விழாவிலே பாராளமன்ற உறுப்பினருக்கும் வாய்ப்பு இருந்தது, அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களுக்கும் பங்கு இருந்தது, ஆனால் அடியேனுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. இனிவாகிலும் இதை முறைப்படி செய்ய வேண்டும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, இவ்வளவு காலமாக என்ன வழக்கங்கள் இருக்கிறதோ, அதே வழக்கங்கள் இப்பொழுதும் இருக் கின்றன. நான் முன்பு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபொழுது வீட்டு வசதி வாரிய விழாக்கள் நடைபெற்றபொழுது நான்—எனக்கு அழைப்புக்கூட இல்லாமல்—வேடிக்கை பார்த்திருக்கிறேன். குடிசை வாரிய விழாவிலே சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு அழைப்பு அனுப்பப்பட்டது. முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அன்று கேட்டார்கள்; நான் தேடினேன். அவர்கள் இல்லை. குடிசை வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் களுக்கும் கவுன்சிலர்களுக்கும் ஒத்தழைப்புத் தருகின்ற நிலையில் திறப்பு விழாவின்போது அவர்களை யெல்லாம் அழைக்கலாம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்த வாரம் வண்ணையம் பதியிலே நடைபெற்ற அடிக்கல் நாட்டு விழாவிலே அந்தச் சட்டமன்ற உறுப் பினர் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் திரு. வேதாசலம். அவர்கூட அழைக்கப் படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அவருக்கும் சேர்த்துத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். திறப்பு விழாக்களில் அழைக்கப்படுவோம் என்றால், அதற்குள் தேர்தல் வந்துவிடுமோ என்னவோ நாங்கள் இருப்பமோ என்னவோ தெரியாது. இதற்கு முன்னாலே இருந்ததா இல்லையா என்பது பிரச்சனையில்லை. அந்தக் கொடுமைக்கு நான் ஆளாகியிருக்கிறேன். எனவே இதிலே யாராக இருந்தாலும்—டெமாக்கிரடிக் கன்வென்ஷன்ஸ் மஸ்ட் பி தேர்—எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி அழைக்க வேண்டும், எங்களை அழைத்தால் என்ன உங்கள் கட்சி பலவீனப்பட்டுவிடுமோ? அப்படிப் பயந்து கொண்டா நீங்கள் கட்சி நடத்துகிறீர்கள்? அந்தந்தத் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு அழைப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அழைப்பு என்றால் 1,000 பேருக்கு அழைப்பு, அதிலே இது ஆபிரக்து ஒன்றாவது அழைப்பு என்றுதான் இருக்கும், எனவே அவர்கள் பங்கு எடுப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதுதான் ஜனநாயக மரபு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல்: பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அங்கே தலைமை வகிக்க அழைக்கப்படவில்லை. குடிசை வாரியத்திலே அவர் ஒரு உறுப்பினர் என்ற முறையிலேதான் அழைக்கப்பட்டார். உறுப்பினர்களை மக்கள் எதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்களோ, அந்தப் பொறுப்போடு அவர்களும் நடந்து கொள்ளவேண்டியவர்கள்தான்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நாங்கள் பொறுப்பில்லாமலா இருக்கிறோம். பொறுப்போடுதான் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்பொழுது இதைச் சொல்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் நான் இவற்றை யெல்லாம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தேர்தலுக்கு முன்பு நல்ல மாறுதல்களை பெல்லாம் செய்தவர் சிப் செகரட்டரி. தேர்தலுக்குப் பிறகு அவரை மாற்றிவிட்டார்கள், ஐ.ஜி. யையும் மாற்றிவிட்டார்கள். அரசாங்க சிப்பந்திகளை வைத்துக் கொள்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. நான் அதைத் தடுக்கவில்லை. தேர்தலுக்குப் பிறகு சூட்டோடு சூடாக அரசாங்க ஊழியர்களை இப்படிச் செய்தால் அரசாங்க ஊழியர்கள் கட்சி விருப்பு வெறுப்போடு செயல்படக் கூடிய நிலைமை உருவாகும். அந்த சிப் செகரட்டரியைப் போட்டதே இந்த அரசாங்கம்தான். அந்த சிப் செகரட்டரியை இறக்கியதும் இந்த அரசாங்கம்தான்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: சிப் செகரட்டரி பற்றியும் ஐ.ஜி. பற்றியும் சொன்னார்கள். ஏதோ அங்கத்தினர் உள்நோக்கம் கற்பித்துப் பேசுவதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் வெளிப்படையாகப் பேசலாம் அதிலே ஒன்று மில்லை. அரசாங்கம் நியாயமாகத்தான் செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உள்நோக்கம் கற்பிக்கவில்லை. நீங்கள் செய்த காலம்தான் தவறு. சிப் செகரட்டரிக்கே இந்த கதி என்றால் நம்முடைய கதி என்ன என்று மற்ற அதிகாரிகள் நினைப்பார்கள். ஐ.ஜி. க்கே இந்த கதி என்றால்—அவர்கூட இறந்துவிட்டார்—மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஜனநாயகத்திலே ஒழுங்கு முறைகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். நீங்கள் நல்லெண்ணத்திலே செய்து இருக்கலாம். ஆனால் அப்படிச் செய்த காலம், முறை இவற்றை யெல்லாம் பார்க்கிறபோது கன்னம் கபடமற்றவர்கள் சற்று பயந்து கட்சி விருப்பு வெறுப்போடு காரியங்களைச்

1971 ஜூன் 10]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். கட்சியின் அடிப்படையில் ஆட்சி செய்யாமல், ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் ஆட்சி செய்ய வேண்டும். கட்சி அடிப்படையில் ஆட்சி செய்கிறோம் என்ற நிலைமை வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட தவறுகள் குறைந்துகொண்டு வந்தால்தான் We can bring about healthy democracy " நல்ல ஆரோக்கியமான சமுதாயம் ஏற்படும். எனவே அரசாங்கம் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, என் கட்சியின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நான் இந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லும்பொழுது எந்த அரசியல் அடிப்படையிலும் பேசவில்லை என்பதை முதலிலேயே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே கடந்த தேர்தலிலும் அதற்கு முன்னர் நடந்த தேர்தலிலும் ஒரு சிறந்த ஜனநாயகப் பண்பு இங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. உலகத்திற்கெல்லாம் எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிற முறையிலே மக்களாலே ஜனநாயக வழியிலே அரசினை மாற்றிட முடியுமென்ற உண்மை எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஜனநாயக உணர்வு சிறிதும் மாசுபடாமல் அது வளர வேண்டும். அப்படி வளர்ப்பதனைக் கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், அதை மேலும் சிறப்பாக வளர்க்க வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக தேர்தல்கள்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜனநாயகத் தேர்தல்கள் நம்மால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தேர்தலுக்காக ஆகின்ற செலவுகள் சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருந்தால் 12 ஆயிரம் ரூபாயும், பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தால் 25 ஆயிரம் ரூபாயும் செலவு செய்யலாம் என்று வரம்பு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வரம்பிற்கு உட்பட்டுச் செலவுகள் செய்வதில்லை யென்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்த வரம்புகூட அண்மையிலே உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வரம்பைக் காட்டிலும் மூன்று மடங்கு, நான் மடங்கு, சிலர் 15 மடங்குகள் என்று அதிகமாகச் செலவு செய்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்குமே தெரியும்.

ஆகவே, இதற்கு என்ன மாற்று என்று பலர் யோசிக்கிறார்கள். என்னப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவேன், இந்தத் தேர்தல் முறைகளையே மாற்றியாக வேண்டும். இந்தத் தேர்தலுக்கு ஆகின்ற செலவுகளை வேட்பாளர்கள் செய்வதைவிடுத்து அரசாங்கமே சில வகையறை களுக்குட்பட்டுச் செய்ய வேண்டும். இத்தனைக் கூட்டங்கள் என்று தீர்மானித்துச் சில இடங்களை ஒதுக்கிக் கொடுத்து அரசாங்கமே எல்லாக் கட்சியினரையும் ஒரே மேடையில் பேசுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கவரோட்டி களை ஒட்டுவது, துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிடுவது ஆகிய காரியங்களில் எவ்வளவுதான் செய்யலாம் என்று பார்த்து அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். அதற்காக வேட்பாளர்களிடமிருந்து ஒரு தொகையைப் பெற்றுக் கொண்டு செய்யலாம். அம்மாதிரி காரியங்களைச் செய்ய அரசாங்கமே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு, வேட்டர்களை விட்டிற்குச் சென்று கேள்வாஸ் செய்வதை மட்டும் வேட்பாளர்களின் பொறுப்பாக, கட்சிகளின் பொறுப்பாக விட்டுவிடலாம்.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1971 ஜூலை 16]

மற்றச் செலவுகளை யெல்லாம் அரசாங்கமே பொறுப்பேற்றுச் செய்தால் கொடுத்தினைகளுக்கு முடிவேற்பட்டு, மெய்யான ஜனநாயகத் தேர்தல் ஏற்படச் செய்ய முடியும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஐடெண்டிட்டி கார்டைப்பற்றி திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது நல்ல ஏற்பாடுதான். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வேன், அதை நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

ஓட்டுச் சாவடிகளை அமைக்கும்பொழுது வோட்டர்கள் இருக்கும் இடத்திலிருந்து ஒருமைல் தூரத்திற்கு மேல் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். வோட்டுச் சாவடிகள் தூரமாக இருப்பதால் வோட்டர்கள் வாகனங்களைப் பயன்படுத்துகின்ற முறை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. சில சட்டமன்றத் தொகுதிகளில் 40, 50 கார்களுடப் பயன்படுத்தப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். அதோடு தூரமாக உள்ள சில கிராமங்களில் போவதற்கும், வருவதற்கும் இடைஞ்சலாக இருக்கும் பகுதிகளுக்கு மொபைல் போலிங் பூத்துகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

அடுத்தபடியாக, தேர்தலின்பொழுது அமைச்சரவை பதவியில் இருக்கக் கூடாது என்று இப்பொழுது அல்ல—எனக்கு முன் பேசிய அம்மையார் அவர்களுக்கு இப்பொழுதுதான் அந்த உணர்வு பிறந்திருக்கிறது.—எங்களைப் பொறுத்தவரையில் வெகுநாட்களாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம், எந்தக் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்தாலும்கூட தேர்தலுக்குச் சில மாதங்களுக்குமுன் அது எலகிசிவிடுவது நல்ல ஜனநாயக மரபை உண்டாக்குவதாக ஆகும். நான் இதை எந்த அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடும் சொல்லவில்லை, எந்தக் கட்சியாகவிரும் தாலும் சரியே, முன்பே காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்தபொழுதும் சொன்னோம், அப்பொழுது திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, இப்பொழுது ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். எங்களைப் பொறுத்த வரையில் எந்த நோக்கமும் இல்லாமல் சிறந்த மரபை உருவாக்க வேண்டும், அமைச்சரவையில் இருக்கிற காரணத்தினால் கவனம் ஒன்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்படாத அளவிற்குச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். திரு. சுப்பையா அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதற்கு முன்னால் டென்டேட்டிவ் ப்ரோகிராம் போட்டு அதை அந்தத் தொகுதிச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பி அவர்களுடைய யோசனைகளைக் கேட்டு, எதையாவது சேர்க்க வேண்டுமா என்று கேட்டறிந்து சுற்றுப்பயணத்திட்டத்தை இறுதிப்படுத்தினால் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்வேன்.

அமைச்சர்கள் தொகுதிகளுக்கு வரும்பொழுது அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பார்த்து எதேனும் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல போதுமான வசதியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

1971 ஜூலை 16]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

தலைமைச் செயலகத்திலேகூட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் போதுமான வசதியில்லை. சில அமைச்சர்களைப் பார்ப்பது கலப்பமாக இருக்கிறது, சில அமைச்சர்களைப் பார்ப்பது கடினமாக இருக்கிறது. அவ்வாறு கடினமாக இல்லாமல் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு முன்சலுகை அளித்து அமைச்சர்களைப் பார்ப்பதற்கு இங்கே தலைமைச் செயலகத்திலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அடுத்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களைப் பார்க்க வரும்பொழுது உட்காருவதற்கான இருக்கைகள்கூட பல அமைச்சர்களின் அலுவலகங்களிலே இல்லை, மணிக்கணக்காக நின்றுகொண்டே இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதை மாற்றியமைத்து இருக்கை போட்டு வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

அடுத்தபடியாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களுக்கும் கடிதம் எழுதும்பொழுது அதற்கான மறுமொழிகளை அமைச்சரோ அல்லது தனிச் செயலாளரோ அனுப்பவேண்டும். வழக்கமாக இலாக்காக்களிலிருந்து வருகின்ற பதிலாக இல்லாமல் அமைச்சர்களின் நோடிப்பார்வையில் அந்தப் பதில்கள் வந்தால் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கக் கலப்பமாக இருக்கும்.

இன்னொரு விஷயம். நம்முடைய நாடு ஏழை நாடு. ஏழை நாட்டிலே மக்கள் தருகின்ற வரிப்பணத்தில் ஒவ்வொரு சல்லிக்காசும் மிகவும் கண்காணிப்போடு செலவழிக்கப்படவேண்டும். மற்ற நாடுகளைப்போன்ற சில முறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்ற ஆசையிருக்கலாம், ஆனாலும், அந்த ஆசைகளை நம் நாட்டின் மக்களுடைய வாழ்கைத்தரம் உயரும் வரையில் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, நிர்வாகத்திலே ஏற்படும் செலவுகள், விழாக்கள் போன்றவைகளுக்கு ஏற்படும் செலவுகள்—எந்த அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடும் நான் சொல்லவில்லை—இவைகளைக் கட்டுப்படுத்தி நாம் மிகவும் சிக்கனமாகச் செய்ய வழியேற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயம். பல்வேறு துறைகளைப்பற்றி நாம் விவாதிக்கிறோம். ஆண்டுக்கொரு முறை இங்கே விவாதம் நடைபெறுகிறது. நான், இது போதாது என்று கருதுகிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, ஒவ்வொரு துறையும் எப்படி இயங்குகிறது, சட்டங்கள் இயற்றப்படுகின்றன, அமைச்சர்கள் ஆணைகளைப் பிறப்பிக்கிறார்கள், அந்தச் சட்டங்களும், ஆணைகளும் எந்த அளவில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன, எப்படி நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பதையெல்லாம் கண்காணிக்கின்ற வசதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இருந்தாக வேண்டும். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி, என்டிமேட்ஸ் கமிட்டி. என்றெல்லாம் இருக்கின்றன. இரண்டாண்டுகள், மூன்றாண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் இந்த விஷயங்கள் இந்தக் கமிட்டியின் கவனத்திற்கு வருகின்றன. அதனால் பயன் இல்லை. அறிக்கை வந்தால் ஆறின கஞ்சி பழங்கஞ்சி என்ற நிலையில் இருக்கிறது. அதுமாதிரியில்லாமல் இருக்க சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஸ்டாண்டிங் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தி, ஒவ்வொரு இலாக்காவிற்கும் ஸ்டாண்டிங் கமிட்டி ஏற்படுத்தி, அந்தக் கமிட்டி மாதத்திற்கு ஒருமுறையாவது கூடி இலாக்காக்கள் எப்படி இயங்குகின்றன என்று கண்காணிப்பதற்கும், ஆராய் வதற்கும், அவற்றிற்குக் கருத்துத் தெரிவிக்கவும், பரிந்துரை வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுமேன்.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1971 ஜூலை 16]

அடுத்தபடியாக, இந்த நாட்டிலே பெரும் விடுதலைப் போராட்டம் நடைபெற்றது, உலகமெல்லாம் கண்டு வியந்த விடுதலைப் போராட்டம் நடைபெற்றது. அந்த விடுதலைப் போராட்டம் விடுதலைக்காக மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டு மக்களின் உள்ளத்திலே நாட்டுப்பற்றை உண்டாக்க மிகவும் அதிகமாகப் பயன்பட்டது. இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம், புதிய தலைமுறையினருக்கு அதுபற்றி எதுவும் தெரியாமலிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதனால் நாட்டுப்பற்று என்பதே மறந்துபோய், வெகுவாகக் குறைந்துபோய், வீட்டுப்பற்று, தன்பற்று என்று தேய்ந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இதனால் பல நீய விசுவகன் ஏற்படக்கூடும். நாட்டின் சொத்துக்களைப்பற்றிக் கவலை இல்லை, பிரருடைய நலத்தைப்பற்றிக் கவலையில்கூ, நாட்டு நலத்தைப்பற்றிக் கவலையில்கூ, நாட்டின் முன்னேற்றத்தைப்பற்றிக் கவலை இல்லை என்ற முறையில் புதிய தலைமுறையினர் வளர்ந்துவருவதைப் பல்வேறு இடங்களில் பார்க்கிறோம். ஆகவே, விடுதலைப் போராட்டத்தின் சிறப்பான நிகழ்ச்சிகளை, வீரம் தனம்புகின்ற நிகழ்ச்சிகளை டாகுமெண்டரி படங்களாக எடுத்து வெளியிட அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தமிழகத்தின் சிறந்த தியாகிகளிலே ஒருவர் திருப்பூர் குமான். அந்தத் திருப்பூர் குமானுக்குத் திருப்பூரிலே ஒரு சிலை எடுக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) மன்னிக்க வேண்டும், எடுத்துவிட்டார்கள் என்றால் சரி.

தியாகி என். ஜி. ராமசாமி அவர்கள் இந்த நாட்டின் தொழிலாளர் இயக்கத்திலே, விடுதலை இயக்கத்திலே பெரும் பங்காற்றிய உயர்ந்த தலைவர். அவரைப் பற்றி முதலமைச்சரவர்களுக்கு நன்கு தெரியும் என்று கருதுகிறேன். (குறுக்கீடு) வீட்டிலேயே இருந்திருக்கின்றார்கள். அவருடைய சிலையைக் கோவையிலே எழுப்ப வேண்டியதவசியம். நாங்களும் முயன்று கொண்டு வருகிறோம். அரசாங்கமும் துணையாகயிருந்து ஒத்தாசை புரிய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து திரு. கோவை செழியன் அவர்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 5 நிமிஷங்களுக்குள் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வளவுதான் நேரம் இருக்கிறது.

* திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, Head of State, Ministers and Headquarters staff, என்ற இந்த மானியத்தை வர வேற்றுப் பேசும்பொழுது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே இந்த மன்றத்தில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் எங்களுடைய அமைச்சர்களையும், அவர்களுடைய சில நடவடிக்கைகளுக்கும் உள்நோக்கம் கற்பித்துப் பேசுவதைப்போல எனக்குத் தென்பட்டது. தேர்தல் முடிந்தவுடனே சில அதிகாரிகளை மாற்றியதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் மாற்றப்படுவதும், அதிகாரிகளுக்கு உயர்ந்த பதவி கொடுப்பதும் அரசாங்கத்தினுடைய அன்றாட நிகழ்ச்சிகளில், சாதாரணமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒன்றாகும். அது தேர்தலுக்கு முன்னாலே வந்திருந்த

(திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம் தலைமை)

தாலும் சரி, தேர்தலுக்குப் பின்னாலே வந்திருந்தாலும் சரி அதை அரசாங்கத்தாரியங்களிலே ஒன்று என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர அதற்கெல்லாம் காரணத்தைக் கற்பித்துக்கொள்வது அழகாக இருக்காது என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1971 சூலை 16]

[திரு. கோவை செழியன்]

இது ஒரு ஜனநாயக நாடு, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் ஆளும் அட்சியாகும். அப்படியே சில அதிகாரிகள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும்கூட அதிலே தவறு இல்லை என்பதே என்னுடைய வாதமாகும். நாம் எந்த இலட்சியத்தை மனத்திலே வைத்து, எந்தக் கொள்கைக்காக இந்த அரசாங்கத்தை நடத்த வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அதற்கு விரோதமாக இருப்பவர்கள் மாற்றப்படுவதில் தவறு இல்லை என்பதே என்னுடைய கருத்து. அரசாங்கம் என்பது ஒரு வண்டி, அந்த வண்டியை ஓட்டுகின்ற டிரைவர் நாம் எந்த இடத்திற்கு ஓட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமோ அதைக் கேட்காமல் அவருடைய இஷ்டத்திற்கு ஓட்டிச் சென்றால் தன்று அந்த டிரைவருக்கு அறிவுரை சொல்லிப் பார்க்க வேண்டும், அந்த அறிவுரையையும் கேட்காவிட்டால் அவரை வேறு இடத்திற்குப் போகச் சொல்வதுதான் முறையாகும். அதிலே ஒன்றும் தவறு இருக்காது. மக்களுக்காக அரசாங்கமே தவிர, அரசாங்கத்தை நடத்துகிறவர்களுக்காக மக்களுடைய கருத்தை மாற்றிக் கொள்ள முடியாது.

இன்றைக்கு நம்முடைய அரசாங்க நிர்வாகம் பிரிட்டிஷர்களின் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட முறையில்தான் நடந்து வருகிறது. அன்றைக்கு ஐ.சி.எஸ். ஆபீசர்கள் இந்த நாட்டைப் பல்வேறு வகையாகப் பிரித்து ஆண்டு வந்தார்கள். அதே முறையில் இன்றைக்கு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் கரத்தில் இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் இந்த அதிகாரிகள் வரி வசூல் செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்டார்கள். இன்றைக்கு அந்த நிலை மாறி வரி வசூல் செய்வது மட்டுமல்லாமல் நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்தில் அக்கறை கொள்ளவும் இந்த அதிகாரிகளுக்குப் பங்கு தரவேண்டுமென்ற முறையில் தடைபெற்று வருகிறது.

குறிப்பாக, ஜில்லா நிர்வாகம் கலெக்டருடைய தலைமையின் கீழ் இயங்க வேண்டும். பல வேலைகள் இன்றைக்கு அதிகரித்திருக்கின்றன. அதிலே டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் என்ற அமைப்பு ஜனநாயக முறைப்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அறிவுரை கூறும் முறையில் இருக்கிறது. அதற்கு தலைமை வகிப்பவர்கள் கலெக்டர்கள் என்ற நிலை இல்லாமல் மகாராஷ்டிரம், பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களில் ஜில்லா பரிஷத் என்ற முறையில் அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றவர்கள் தலைவர்களாக இருப்பது போல் டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் கூட்டத்திற்கும் அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் தலைவர்களாகவும், ஜில்லா கலெக்டர்கள் செயலாளர்களாகவும் இருக்கும் முறையினை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய அதிகாரிகளில் சிலர் நாட்டினுடைய நிலையைப் புரிந்து கொண்டு நாட்டு மக்களுக்காக உழைப்பதை மனத்தில் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலபேர் அதை உணராமல் பழைய போக்கிலேயே இருந்து வருகிறார்கள். எம்.எல்.ஏ.-க்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றவர்கள். அவர்கள் அதிகாரிகளைச் சந்திக்க வருகின்ற நேரத்தில் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசாங்கம் ஓர் அறிக்கை அனுப்பி இருக்கிறது. எம்.எல்.ஏ.-க்கள் வந்தால் அவர்களுக்கு மரியாதை கொடுத்து சந்திக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதை அமைச்சர்கள் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்; பல அதிகாரிகள் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். ஏனோ ஒருசிலர் மட்டும் அதைக் கடைப்பிடிக்கத் தயங்கித்

[திரு. கோவை செழியன்]

[1971 ஜூலை 16]

கொண்டிருக்கிறார்கள். என் போன்ற எம்.எல்.ஏ.-க்கள் போனால் மணிக் கணக்காக வெளியில் நிற்க வைத்து விடுகிறார்கள். நாங்கள் போய் அவர்களிடம் பிரச்சினையை எடுத்துச் சொல்லுவதற்குள் அவர்கள் பொறுமையை இழந்து விடுகிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள் எல்லாம் தங்களுடைய கருத்துக்களை மாற்றிக் கொள்ள அரசு அறிவுரை கூறவேண்டும்.

ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் பல துறைகளிலும் தலைவர்களாகப் போடப்படுகிறார்கள். அவர்களை டைரக்டர்களாக போடப்படுவதைக் கண்டித்து சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அந்த துறையிலே எக்ஸ்பர்ட்டுகளைத்தான் போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அக்ரிகல்சர் டிப்பார்ட்மென்ட் டைரக்டர் என்றால் அக்ரிகல்சரல் கிராஜுவேட்டாகப் பார்த்துப் போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது மிகவும் தவறாகும். அக்ரிகல்சர் டிப்பார்ட்மென்ட் என்று சொன்னால் அங்கு பல பிரிவுகள் உண்டு. எஞ்சினியரிங் செக்ஷன் இருக்கிறது, பென்ஷிசைட்ஸ் இருக்கிறது, கெமிஸ்ட்ரி இருக்கிறது. எருகின்றவர் ஏதாவது ஒரு துறையில் எக்ஸ்பர்ட்டாக இருந்தால் அந்தத் துறைக்கு மட்டுந்தான் அதிக முக்கியத்துவம் தருவார்கள்; பாக்சித் துறைக்கு முக்கியத்துவம் தரமாட்டார்கள். பொதுவாக, ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்களைப் போட்டுவிட்டால் எல்லோருக்கும் பொதுவாக நடப்பார்கள். ஆகவே, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளைப் போடுவதில் தவறு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சில நேரங்களில் வெளிநாடுகளுக்கு அதிகாரிகளை அனுப்புகிறோம். விவசாயத் துறையில் பல நல்ல கருத்துக்களை ஆராய்ந்து வர அனுப்புகிறோம். அவர்கள் வந்தவுடன் அவர்களை விவசாயத் துறைக்குப் பயன்படுத்துகிறமாதிரி போட வேண்டும். விவசாயத் துறையில் பயிற்சி பெற்றவர்களை நலத் துறைக்குப் போடுவது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் முன்பு நடைபெற்று வந்தன, அந்த முறை கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்குச் சில வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதிலே எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும், ஆளும் கட்சிக்காரர்களும் ஒன்று பட்டிருப்பது உள்ளபடியே மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். எங்களுடைய சம்பளத்தை எல்லாம் கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். எங்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தாவிட்டாலும் கூட நாங்கள் அடிக்கடி எங்களுடைய தொகுதியில் இருந்து சென்னைக்கு வர வேண்டியிருப்பதால் ட்ரெய்ன் பாஸ் இலவசமாகத் தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பார்லிமென்ட் மெம்பர்களுக்குத் தரும் வசதியை எங்களுக்கும் செய்து தரவேண்டும். அவர்களுக்கு பர்ஸ்ட் கிளாஸ் பாஸ் கொடுக்கிறார்கள். எங்களுக்கு செகண்ட் கிளாசோ அல்லது தேர்ட் கிளாஸ் பாலோகூடக் கொடுத்தால் போதும். தொகுதியிலே எங்களுக்கு அடிக்கடி வேலை இருப்பதால் இதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டெலிபோன் வசதியும் செய்து தரவேண்டும். அதிகமான பல பிரச்சினைகள் தொகுதிகளில் வருவதால் டெலிபோன் வசதி இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. இப்போது டெலிபோன் அமைத்துக் கொடுப்பதிலேயே டெலிபோன் டிப்பார்ட்மென்டில் காலதாமதம் ஆகிறது. இதைப் பற்றியும் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து இலவசமாக டெலிபோன் வசதி செய்து தர ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 16]

[திரு. கோவை செழியன்]

மந்திரிகள் அடிக்கடி பல தொகுதிகளில் சுற்றுப்பயணம் செய்வது தவறு என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர்கள் தொகுதிகளில் சுற்றுப்பயணம் செய்தால்தான் நாட்டின் நிலைமைகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அமைச்சர்களுக்குத் தரப்படும் சம்பளமும் போதாது. அதை அதிகமாக்க வேண்டும். சிறிய கார்களில் போவதை திறுத்தி பெரிய கார்களில் போகவேண்டும். பெரிய கார்களில் போனால்தான் ஆபத்திலிருந்து தப்ப முடியும். அதிலே ஒன்றும் தவறு இல்லை என்று கூறி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வ. க. ம. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தேர்தல் மானியத்தின்மீது ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படிச் சொல்லுவதற்கு முன்னதாக இந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் எல்லாம் ஒரு நல்ல செய்தியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை முன்கூட்டியே சொல்லியிருந்தால் பேசுவதிலும் சற்று உற்சாகம் கொண்டிருக்கக் கூடும்.

இப்போது நடந்து வரும் தேர்தல் முறையில் நான் கார்த்தான் சிறுபான்மை சமூகத்தினருக்கு, பொதுவாக கிறித்தவர்கள், முஸ்லிம்கள், மந்தைய சிறுபான்மை சமூகத்தினருக்குப் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் சட்டமன்றங்களிலும், நாடாளுமன்றங்களிலும் கிடைக்கவில்லை என்பது இந்த 25 ஆண்டு காலமாக ஐந்து பொதுத் தேர்தல்களின் முடிவுகளில் இருந்து கண்டு கொண்ட உண்மையை மறைக்க யாரும் எத்தனிக்கக்கூடாது. எப்படியோ தப்பிப் பிழைத்து ஒருசிலர் இந்த மன்றங்களிலே இடம் பெற்று விடுகிறார்கள் என்பதும் உண்மைதான். அது ஜனநீதத்தை அடிப்படைக்கு ஏற்றவாறு உண்மையான அளவு நாங்கள் விரும்புவதில்லை என்பது வெளிப்படையான உண்மை. இந்தத் தேர்தல் முறையில் நிச்சயமாக மாறுதலைச் செய்தாக வேண்டும். இதுபற்றி இந்த அரசு நன்கு ஆலோசித்து மத்திய அரசுக்கு தங்களுடைய வண்மையான சபாரிசைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீண்ட நெடுங்காலமாகவே எங்களுடைய மதிப்பிற்குரிய காலிதே மில்லத் அவர்கள் இதுகுறித்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். குவியல்முறை வோட்டுப் படி இது நடைபெற வேண்டுமென்று சொல்லி வருகிறார்கள். அதன் பிரகாரம் குறைந்தபட்சம் ஒரு மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த மாவட்ட மக்கள் அனைவரும் அவரவர் விரும்பும் கட்சிகளுக்கு வாக்களித்து அந்தந்தக் கட்சிகளுக்குக் கிடைத்த வாக்குகளுக்கேற்ப, ஒரு லட்சம் வாக்குகள் பெற்றிருந்தால் ஒரு சட்டமன்ற பிரதிநிதித்துவம் என்ற அடிப்படையில் அனுப்பும் அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்தால் உண்மையிலேயே இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் தழைக்கவும், சிறுபான்மை சமுதாயத்தினரும் இந்த நாட்டிலுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பில் தங்களுக்குரிய பங்கு கிடைத்ததாக நம்பிக்கை கொள்ளவும், எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கை வைக்கவும் வழி ஏற்படும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது, வாக்காளர் பட்டியலைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துத் தேர்தலுக்கு ஒரு வாக்காளர் பட்டியல், பொதுத் தேர்தலுக்கு ஒரு வாக்காளர் பட்டியல் என்று இருக்கிறது. இதிலே உள்ள பெயர்கள் அதிலே இல்லை; அதிலே உள்ள பெயர்கள் இதிலே இல்லை என்ற குறைபாடுகள் இருப்பதன் காரணமாக எங்களைப் போன்ற வேட்பாளர்கள்தான் தொல்லைக்கு ஆளாகிறார்கள். இந்த முறை ஒழிக்கப்பட்டு பொதுவான ஒரு வாக்காளர் பட்டியலைத்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

[1971 சூலை 16]

தயாரித்து அந்த வாக்காளர் பட்டியலை பஞ்சாயத்துத் தேர்தலாயினும் சரி, நகராட்சித் தேர்தலாயினும் சரி, சட்டமன்ற, நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களாயினும் சரி பயன்படுத்தும் முறையில் அமைக்கவேண்டும்.

நான் சார்ந்துள்ள தொகுதியில் பட்டிதொட்டிகள், கிராமங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஒரு வாக்குச் சாவடிக்கும் இன்னொரு வாக்குச் சாவடிக்கும் இடையே உள்ள தூரம் காக்கை பறந்து செல்லும் தூரம் இரண்டு மைல் என்று சொன்னாலும் நடந்து போகும்போது மூன்று, நான்கு மைல் தூரம் கூட வந்து விடுகிறது. ஆகவே, பலவற்றில் இன்று மொபைல் செர்வீஸ் இருப்பதுபோல் பெரிய லாரியில் வாக்குச்சாவடி அமைத்து, வாக்குப் பதிவாளர்களை ஏற்படுத்தி இன்னின்ன கிராமங்களுக்கு இத்தனை மணி நேரத்தில் வரும் என்று முன் கூட்டியே அறிவித்துவிட்டு அந்தந்த கிராமங்களிலேயே மக்கள் தங்களுடைய வாக்குகளைச் செலுத்த வசதி செய்து கொடுப்பது பற்றி இந்த அரசு பரிவுடன் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் ஆளுநர் அவர்களுக்குள்ள மதிப்பிற்கு, அவர்களது மாண்பிற்கு எந்தவிதக் களங்கமும் இல்லாத முறையில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நல்ல தோக்கத்துடன்தான் இந்த அரசு, ஒரு ஏழை மக்களின் அரசு என்ற முறையில், தற்போது ஆளுநர் அவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடமானது பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களைக் கொண்ட இடத்தில் அமைந்திருக்கிறது, இவ்வளவு பெரிய ஆடம்பரமானதொரு மாளிகை தேவையில்லை, ஒரு சிறிய இடத்தில் அவர்களது மாளிகை அமைந்திருந்தால் போதுமானது, அப்படி அமைவதுதான் ஏழை மக்களைக்கொண்ட நாட்டிற்கு உகந்ததாக இருக்கும் என்று கருதி அம்மாதிரியான மாறுதல் குறித்து விண்ணப்பித்த போது மத்திய அரசு அதை அலட்சியப்படுத்தி நிராகரித்ததை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். இந்த ஏழை நாட்டில் இவ்வளவு பெரியதொரு இடம் ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தேவையானது என்று மக்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மீண்டும் இந்த அரசு வற்புறுத்தி அந்த இட மாறுதலைச் செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் வரவேற்கிறேன் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர்கள் தொகுதிகளுக்கு வரும்போது நிச்சயமாக அந்தத் தொகுதி உறுப்பினரோடு அவர் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி, குறிப்பாக எங்களைப் போன்ற தோழமைக் கட்சி உறுப்பினர்களைக் கலந்து கொண்டு திட்டங்களைத் தயாரிக்கவேண்டும். அந்தந்தத் தொகுதிகளில் சுற்றுப்பயணம் செய்யும்போது அந்த அந்தத் தொகுதி உறுப்பினர்களின் செல்வாக்கிற்குப் பங்கம் வராத முறையில் அந்தந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கௌரவம் அளித்து அமைச்சர்கள் நடந்து கொள்வது எங்களுக்கு நன்மையக்கும் என்பதை தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர்களின் ஊதியத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களும் மனிதர்களாகத்தான் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் குழந்தை குட்டிகள் உண்டு. அவர்களுக்கும் கல்யாணம் போன்ற நல்ல காரியங்கள் உண்டு. அவர்கள் ஏதோ மதிப்பிற்காக, பிரசாரத்திற்காக சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள்கிறோம் என்று சொல்வதில் நியாயம் இல்லை. உண்மையில் அவரவர்கள் செய்யக் கூடிய வேலைக்குத் தகுந்தபடி ஊதியம் கொடுக்கப்படவேண்டும். இன்று அமைச்சரவையில் உள்ளவர்கள் அவர்கள் தனிப்பட்டமுறையில் தொழில்கள் நடத்துவார்களேயானால்—வணிகர்கள், வழக்கறிஞர்கள் போன்று அவர்கள் பணியினைச்

1971 ஜூலை 16] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

செய்வார்களையானால்—இதை விட பன்மடங்கு ஆதாயத்தை அவர்கள் தேடிக்கொள்ள முடியும். அவர்கள் சொந்த வாழ்வையும் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும் என நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஆகவே அவர்கள் தங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு வறுமை நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கவேண்டும், அவர்களது குடும்பங்களும் வறுமை நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் எதிர்பார்க்க முடியாது, இந்த நாடும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

அடுத்தபடியாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களிடம் சிபார்சுக்கு வந்தால் அதை சற்று அனுதாபத்துடன் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்களுக்காக தேர்தலில் உழைத்த பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் வந்து பல கோரிக்கைகளை எடுத்து வைத்து எங்களிடம் வந்து பேன் மொய்ப்பது போல் இரவு பகல் என்று பாசாது பிடித்துக்கொள்கிறார்கள். நாங்களும் தொல்லை பொறுக்காது உங்களை நாடி வருகிறோம். ஆகவே நாங்கள் அமைச்சர்களிடம் வரும்போது எங்களுக்கு சலுகை காட்டவேண்டும், எங்களது தொகுதி மக்களுக்காக நாங்கள் சிபார்சு செய்யும்போது வேலையை நாடியோ அல்லது வேறு காரணத்திற்காகவோ அமைச்சர்களை அணுகும்போது அமைச்சர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் பொறுப்பினர்ச்சியை உணர்ந்து தான் வருகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து எங்கள் கோரிக்கைகளைக் கவனிக்கவேண்டும். நாங்கள் மனச்சாட்சிப்படி செய்யக்கூடிய சிபார்சுகளை அமைச்சர்கள் முடிந்தவரையில் கவனித்து அதற்குரிய கவனம் செலுத்தவேண்டும். அனுதாபமாக அவற்றைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பளித்தமைக்கு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

* திரு. சோ. கருணாநாதன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

மலைப் பகுதிகளில் வாக்குச் சாவடிகளை அமைக்கிற முறையில் சிலயிட்டங்களில், ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கும் இடத்தில் ஒரு சாவடி அமைக்க வேண்டும் என்று இருந்தாலும், சிலயிட்டங்களில் சில தொல்லைகள் காரணமாக குறைவான வாக்காளர்கள் இருந்தாலும் கூட அங்கு ஒரு சாவடி அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த நிலையில் வாக்காளர்களின் கஷ்டத்தைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த பொதுத் தேர்தலில் வோட்டு எண்ணிய முறையையே கடைப்பிடிக்கவேண்டும். அப்படிக்கடைப்பிடிப்பதன் மூலமாக எந்த வாக்குச் சாவடியில் வாக்குகள் யாருக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியாமல் அதனால் தேர்தலுக்குப் பிறகு ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள், சண்டைச்சர்சாவுகள் போன்றவை தவிர்க்கப்படலாம். ஆகவே சென்ற பொதுத் தேர்தலில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட முறையையே மேலும் கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வர இருக்கிற நகரமன்றத் தலைவர்கள் தேர்தல்களிலும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் தேர்தல்களிலும் அவற்றை பொது மக்களின் தீர்ப்புக்கே விட வேண்டும். பொது மக்களே வாக்களித்து அவர்களைத் தேர்த்தெடுக்கவேண்டும் என்ற முறையில் நிலைமையை உருவாக்கவேண்டும்.

[திரு. சோ. கருணாநாதன்]

[1971 சூலை 16]

தேர்தல் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு பேசுகிற நேரத்தில் மிகவும் தாக்குறைவான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அப்படி தாக்குறைவான வார்த்தைகளைப் பேசுவதன்மூலம் நம் நாட்டில் கூட்டங்களுக்கு வருகிற இளைஞர்கள் எல்லாம் அந்தத் தகராத வார்த்தைகளையெல்லாம் கேட்டு விட்டு அவர்களும் அதேபோன்ற வார்த்தைகளை உபயோகிக்க ஆரம்பித்தால் வருங்காலத்தில் நம் நாட்டின் அரசியல், நம் நிலைமைகள் எல்லாம் எப்படியிருக்கும் என்பதை ஒவ்வொரு அரசியல்வாதியும் சிந்தித்துப் பார்த்து அதற்கேற்றவாறு செயல்படவேண்டும். தாக்குறைவான வார்த்தைகளைப் பேசுவதன்மூலம் அரசியலில் இடம் பிடித்துக் கொள்ளலாம் என்று தப்புக் கணக்கு போடுவது தவறான ஒன்றாகும். இன்று நாட்டில் நிலவுகிற இந்த நல்லாட்சி பாசத்தால் ஏற்பட்ட ஆட்சியாகும். மக்களிடத்தில் அந்தப் பாச உணர்ச்சியைப் பெறவேண்டுமென்றால்—முள்ளை முள்ளால் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், அதே போல் பாசத்தை பாசத்தினால்தான் பெறமுடியும். ஆகவே பொது மக்களிடம் பேசும்போது நல்ல வார்த்தைகளில் எடுத்துச் சொல்லி, அரசாங்கம் செய்கிற குறைகளை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லி அவர்களிடத்தில் பாச உணர்ச்சியோடு வாக்குகளைக் கேட்கவேண்டுமே தவிர, தாக்குறைவான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதால் நம் வருங்கால இளைஞர்களை நாம் திசை திருப்பி விடக்கூடும் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயப்பாடுமில்லை. ஆகவே தாக்குறைவான வார்த்தைகளை பேசுகிறவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் விதத்தில், அரசு ஒரு ஏற்பாட்டினைச் செய்திடவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில், தேர்தல்கள் முடிந்ததும் வோட்டுகளை எல்லாம் கொள்ளி அடித்து விட்டார்கள் என்று சொல்லி மக்களிடம் தவறான செய்திகளைப்பயல்லாம் பாப்புகிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசு மக்களின் உள்ளங்களைப்பயல்லாம் கொள்ளி கொண்ட அரசு. அதனால் வோட்டுக்குப் பஞ்சம் இல்லாமல் ஏராளமான வோட்டுக்களைப் பெறுகிறது. நாட்டிலுள்ள பலதரப்பட்ட மக்களின் உள்ளங்களில் குடிகொண்டுள்ள, புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்களின் உள்ளங்களில் எல்லாம் குடிகொண்டுள்ள, பிச்சைக்காசர்களின் உள்ளங்களையும் கொள்ளிகொண்டுள்ள, நன்செய்யில் நல்ல கதிராக கருணா என்று உருவெடுத்து பூத்துக் குலுங்கும் நமது முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, அவை முன் இருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எங்கள் கட்சி சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களைப்போட்டி நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இதுவரையில் இந்த அவையல் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு ஒவ்வொரு அறிக்கை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றையதினம் இருக்கிற மானியக் கோரிக்கைக்கு அது போன்றதொரு அறிக்கை கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் இந்த இலாக்காக்களைப் பற்றிய கூடுதல் விவரங்களை அறிந்து கொள்வதற்கு வகையாக இருந்திருக்கும். இதுவரையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கைகளில், பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகளின் பேரில் கொடுக்கப்பட்ட வற்றில் 1967-ல் உள்ள விவரங்கள், அதற்கொப்ப 71-ல் உள்ள விவரங்கள் இவை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். அதுபோன்றதொரு நிலைமை இந்த மானியக் கோரிக்கைகளுக்கும் இருந்திருக்குமானால் இன்றிருக்கிற அமைச்சர்களின்

1971 சூலை 16]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

எண்ணிக்கை—1966-67-ல் எட்டாக இருந்த எண்ணிக்கை இன்று 1971-ல் 14 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. எண்ணிக்கையில் அல்ல இருக்கிறது சமாச்சாரம். எண்ணிக்கை கூடுதலாகும் அமைச்சர்களின் செலவும், சுற்றுப்பயணச் செலவுகளும், மற்றவைகளும் இப்படிப் பல செலவுகள் ஏற்படுகின்றன. இப்படி எவ்வளவோ செலவாகிறது. 1966-ல் என்ன செலவு ஏற்பட்டது, 1971-ல் எவ்வளவு செலவு என்பதை இந்த மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்கள் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். ஆகவே இனிமேலாவது வருகிற ஆண்டிலாவது இப்படிப்பட்டதொரு முறையை இந்த அரசு கையாளும் என்று என்னுடைய கருத்து.

கழிந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இப்போதுள்ள அமைச்சர்கள் ரூ. 1,000 என்று இருந்த சம்பளத்தை ரூ. 500-ஆக குறைத்துக்கொண்டார்கள். இப்போது அந்தச் சம்பளம் ரூ. 500 ஆக இருக்கிறது ரூ. 1,000 ஆகிவிட்டதா என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு அறிவிக்கவில்லை. அறிவிக்க வேண்டுமென்று கோரவில்லை. ரூ. 1,000 அதிகமாகக் கூட, தேவைக்கேற்ற அளவிற்கு சம்பளம் வாங்கிக்கொள்ளலாம். அதை நான் மறுக்கவில்லை. குறைக்கப்பட்ட சம்பளம் கூடுதல் ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சம்பளம் குறைக்கப்பட்டபோது சொன்னார்கள், இந்த நாட்டு மக்களுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி வழங்கும் வரையில் ரூ. 500-க்கு மேல் வாங்க மாட்டோம் என்று. இன்று ஒரு படி அரிசியின் விலை ரூ. 2 ஆக இருக்கிறது. அதற்கு மேலும் விற்கிறது. அந்த நிலையில் எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டு அமைச்சர்கள் கூடுதலான சம்பளம் வாங்குகிறார்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இதை எதற்காகக் கூறுகிறேன் என்றால், இதுமாதிரி நடைமுறையில் கொண்டுவர முடியாத காரியங்களை விளம்பரத்திற்காக கூறவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதற்காகத்தான்.

கடந்த சில மாதங்களாக, மத்திய அரசாங்கத்தில் ஒரு கொள்கை இருந்து வருகிறது. அதாவது, எந்த மாநில அரசாங்கம் தங்கள் கட்சிக்கு எதிராக இருக்கிறதோ, எந்த மாநிலத்தில் தங்கள் கட்சி ஆட்சியில் இல்லையோ அந்த மாநிலங்களைக் கவழிப்பது என்று ஒரு கொள்கையை வைத்து இருக்கிறது. அதே போன்று, இந்தத் தமிழக அரசும் எந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் ஆளும் கட்சியைச் சாராதவராக இருக்கிறதோ அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனைக் கவழிப்பது என்ற திட்டத்தில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். உதாரணத்திற்காக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்பு நமது சட்டமன்றம் நடந்து கொண்டிருக்கிறபோது ஒரு அமைச்சர் என்னுடைய தொகுதிக்கு சென்று இருக்கிறார். அங்கே சில பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்கள், தலைவர்கள், அமைச்சரைச் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். இதை உடனே பத்திரிகைகளில், மறுநாள் போட்டு விட்டார்கள், “6 பஞ்சாயத்து யூனியன் அங்கத்தினர்கள் ஸ்தாபன காங்கிரசை விட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர்ந்து விட்டார்கள்” என்று. இதைப் பார்த்த அந்தப் பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்கள் அதுமாதிரி ஒன்றும் நடக்கவில்லை என்று மறுப்பு சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. தொழிலாளர்கள் மத்தியில் கூறுவார்கள், ‘அன்ஃபேர் லேபர் பிராக்டிஸ்’ என்று. அதுபோன்று இது ‘அன்ஃபேர் பொலிடிசல் பிராக்டிஸ்’ என்று கூற விரும்புகிறேன். இது தடுத்து நிறுத்தப் படவேண்டும். இது நல்ல சூழ்நிலைக்கு உகந்தது அல்ல, ஜனநாயகப் பண்பாட்டுக்கு உகந்தது அல்ல. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை கைவிட்டு விடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1971 ஜூலை 16]

இன்று நமது மாநிலத்தைப் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்தில் மதிப்பு இல்லை. “we have lost our image before the Central Government” என்று கூற விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் கழிந்த சில நாட்களாக நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இடையே நடக்கிற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கிறபோது இப்படிச் சொல்லத் தோன்றுகிறது. இந்த மாநில அரசை ஒரு பஞ்சாயத்து போல், பஞ்சாயத்து யூனியனைப்போல் மத்திய அரசு கருதுகிறது. உதாரணத்திற்காக நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தனிக்கொடி வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதற்கு மிகவும் துச்சமாக மாநிலங்களுக்கு மட்டுமல்ல, இந்திய ஜனாதிபதிக்கே, கவர்னருக்கே தனிக்கொடி கிடையாது என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை நாம் வற்புறுத்தி நிறைவேற்றமுடியாவிட்டாலும், அந்த உரிமைக்கு குரல் எழுப்புவதற்குக் கூட நமக்கு தெம்பு இல்லை, கைவிட்டு விட்டோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தனிக் கொடி பிரச்சனையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் வரவேற்று இருப்பதற்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: வரவேற்கிறேன். உண்மையிலேயே வரவேற்கிறேன். ஆனால், இவ்வளவு கீழ்த்தரமாக நமது கோரிக்கைகளை மத்திய அரசாங்கம் நிராகரித்து விட்டது என்று சொன்னால், இந்த அரசாங்கம் அதற்கு மேல் நடவடிக்கை எடுக்க செயலற்று இருக்கிறது என்று சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, மாநில சபாட்சி கோரிக்கையை வைத்தோம். அதற்கென்று ஒரு உயர் மட்டக் குழுவை ஏற்படுத்தி, அதுவும் ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து இருக்கிறது. அந்த அறிக்கையை மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு அனுப்பியுள்ளது. மத்திய அரசு பிரதம மந்திரியும் நமது முதலமைச்சருக்கு அந்த அறிக்கை வந்ததைத் தெரிவித்து ஒரு கடிதம் அனுப்பியுள்ளார்கள். அந்தக் கடிதத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் வைத்தார்கள். உடனே ஒரு அதிகாரி மறுப்பு தெரிவித்து இருக்கிறார். இப்படி அதிகாரி மறுப்பு தெரிவிப்பது பிரதம மந்திரியைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் செய்து இருக்கவேண்டும். பிரதமரின் சம்மதத்தோடுதான் செய்து இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் ஒரு அரசில் பணிபுரியும் அதிகாரி பிரதமரின் அனுமதி இல்லாமல் அப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்து இருக்க மாட்டார்கள். நமது மாநிலத்தைப் பற்றி மத்திய அரசாங்கம் கீழ்த்தரமாக நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. அதை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு, உரிமைகளை வாங்குவதற்கு சக்தி நமது மாநிலத்திற்கு இல்லை.

உதாரணமாக காவிரித் தண்ணீர் பிரச்சனை இருக்கிறது. இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை. நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு ஜீவாதாரப் பிரச்சனை. இதில் மத்திய அரசாங்கம் என்ன கொள்கையைக் கைக்கொண்டு இருக்கிறது என்று பார்க்கிறபோது, நாம் பரிதாபப்படவேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம் என்பதைத்தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்பு பிஷ்ரீஸ் அமைச்சர் கூறினார்கள். நாங்கள் கடிதத்திற்கு மேல் கடிதம் எழுதிக்கொண்டு இருக்கிறோம், பிஷ்ரீஸ் ரிசர்ச் ஸ்டேஷன் மாற்றியதற்காக. ஆனால் மத்திய அரசிலிருந்து பதில் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். நாம் எழுதுகிற கடிதங்களுக்கு பதில் வருவது இல்லை.

1971 சூலை 16]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

என்று சொன்னால் மத்திய அரசாங்கம் நம்முடைய அரசை எந்த நிலையில் வைத்துப் பார்க்கிறது என்று புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்க விழாக்கள், நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். ஆடம்பரமாக அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு செலவிடப்படுகிறது. 'ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம்' என்ற வார்த்தைக்கு விரோதமாக இருக்கிறது இந்த ஆடம்பர் செலவுகள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்து சிக்கனமாகச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செலவு குறைக்கப்படவேண்டும். ஆடம்பரம் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

நமது அரசாங்க ஸ்தாபனங்களில் பதவி உயர்வு, நியமனம் ஆகியவற்றில் உள்நோக்கம், ஜாதி மதம் இவைகள் பார்க்கப்படுவதாக பல அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவற்றை நீக்கும் வகையில், பதவி உயர்வு, நியமனம் ஆகியவை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று காரியாலயங்களில் முதலமைச்சர் போட்டோக்கள் மாட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. மறைந்த முதல்வர் அண்ணாதுரை அவர்கள் படமும், இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் படமும் தான் இருக்கின்றன. இவர்களுக்கு முன்பு பல பேர் முதலமைச்சர் பதவியில் இருந்திருக்கிறார்கள். அத்தனை முதலமைச்சர் போட்டோக்களையும் மாட்டவேண்டும், இன்று இருக்கும் முதலமைச்சருக்கும், மறைந்த முதலமைச்சர் அண்ணாதுரைக்கும் இடையில் சில நாட்கள் நெடுஞ் செழியன் அவர்கள் கூட முதலமைச்சர் பதவியில் இருந்து இருக்கிறார்கள். அவர் போட்டோ எங்கும் இல்லை. ஆகவே, எந்தப் பாகுபாடும் இல்லாமல் எல்லா முதலமைச்சர் போட்டோக்களையும் அரசுக் காரியாலயங்களில் மாட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜனநாயக அடிப்படையில் அப்படிச் செய்யப்படவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சி. நாசியம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மானியங்களை வசூலித்து என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நகராட்சிமன்றத் தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் நேரடியாகத் தேர்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சிலர் கருத்து தெரிவித்தார்கள். இன்றைய தினம் சாதாரண மக்கள், நாய்மார்கள் ஐ.ஆர். 8 புடவை தருகிறார்கள் என்று கேட்கிற அளவிற்கு இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சமுதாயத்தில் நேரடித் தேர்தல் நடத்துவது முறைதானா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அதிகமான மக்கள் தேர்தெடுக்கப்பட வேண்டுமானால், அவர்கள் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று பார்க்கவேண்டும். அவர்களைச் சந்திக்க வேண்டிய காலமும், ஒட்டு கேட்கவேண்டிய காலமும் அதிகமாகிக்கொண்டே இருக்குமே தவிர அதனால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் ஏற்படாது.

இந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் தேர்தலில் நடந்தவற்றை நாம் கண்கடாகப் பார்த்து இருக்கிறோம், எந்த அளவுக்கு செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி பணத்தைச் செலவு செய்து வருகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தோம். செலவு அதிகமாக செய்தவர்கள்தான் வெற்றி பெற்று இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நேரடித் தேர்தல் முறை தவிர்க்கப்பட்டாலேண்டும். எந்தெனவே இருக்கும்

[திரு. ஏ. சி. நாசும்மன்]

[1971 ஜூன் 16]

தேர்தல் முறை சிறப்பான முறையில் இருக்கிறது, என்று தெரிவித்துக் கொண்டு அந்த முறையில் அடுத்த தேர்தல் நடைபெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி எல்லாத் தேர்தல்களையும் ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒருமுறை என்று கொண்டுவர வேண்டும். இப்போது நகராட்சி மன்றங்களுக்கு மூன்றாண்டு களுக்கு ஒரு முறை என்று இருக்கிறது. இரண்டு சட்டமன்ற தேர்தல்கள் நடைபெறுவதற்குள் மூன்று நகராட்சித் தேர்தல்கள் நடைபெற்று விடுகின்றன. முதல்வர் அவர்கள் கூட அடுத்து அடுத்து தேர்தல்களைச் சந்திக்கின்ற நிலைமையை உருவாக்கக் கூடாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் ஆகியவைகளுக்கெல்லாம் கூட ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒருமுறை என்று தேர்தலை நடத்த வேண்டும்.

நகராட்சி மன்றங்களிலும் மாநகராட்சி மன்றங்களிலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இடம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டது. நகராட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் மேலவையில் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே, ஊராட்சி மன்றக் கூட்டங்களிலும், பேரூராட்சி ஒன்றியக் குழுக் கூட்டங்களிலும் கூட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ளலாம் என்று சட்டத்தின் மூலம் வழிவகைகள் இருக்கின்றன. அதேபோல நகராட்சி மன்றங்களிலும் மாநகராட்சி மன்றங்களிலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ளலாம் என்று சட்டம் இயற்ற வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அங்கத்தினர்கள் சம்பளம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நாட்டில் சம்பளத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கிறது. 1 ஆயிரம், 3 ஆயிரம் என்றெல்லாம் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். தனியார் நிறுவனங்களில் கூட ஐயாயிரம், பத்தாயிரம் என்று ஆயிரக்கணக்கில் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் வசதிகளைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இந்த ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் குறைக்க வேண்டுமானால், குறைந்த பட்ச சம்பளம் ரூ. 300 என்றும் அதிக பட்ச சம்பளம் ரூ. 1,000 என்றும் இருக்க வேண்டும் என்று கருத்துத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் அமைச்சர்களைவிட யாருக்கும் சம்பளம் அதிகமாக இருக்கக் கூடாது.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சுற்றுலா மானிகைக்குச் செல்வது பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஊட்டியில் 'தமிழகம்' இருக்கிறது. அங்கே அதிகாரிகள் சென்றால் குறைந்த வாடகை ரூ. 10, ரூ. 5 என்று வாங்குகிறார்கள். அந்த லிதிகளில், கடைசியாக "லெஜிஸ்லேட்டர்ஸ்" என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அது நல்லதல்ல. அதிகாரிகளுக்கு அளிக்கும்படியான சலுகைகளைவிட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு சலுகைகள் அதிகமாக அளிக்கப்பட வேண்டும். இப்படி கடைசியாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் என்று கூறியிருப்பது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை குறைத்துக் கூறுவதுபோல இருக்கிறது.

தமிழ் நாட்டில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கென்று பெரிய ஸ்டோர்ட் 'பீல்டிங்' இருக்கிறது. டெல்லியில் எம்.பி. க்களுக்கு நல்ல முறையில் வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கேயும், சட்டமன்ற விடுதிக் கு எதிரே ஒரு பெரிய மைதானம் இருக்கிறது. அங்கே பல வீடுகள் கட்ட முடியும். அந்த முறையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தால் உறுப்பினர்களுக்குப் பயனளிக்கக் கூடிய முறையில் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 16]

[திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்]

நகரமன்றத் தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் தலைவர்கள் எல்லாம் டெலிபோன் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று வசதி செய்திருக்கிறார்கள். நகரசபைச் செலவில் அது செய்யப்படுகிறது. அதுமாதிரி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்காமலிருப்பது வருந்தத்தக்கது. செலவு அதிகமாகிவிடும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் செலவை ஏற்றுக்கொண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு டெலிபோன் வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல தபால் வசதிகளையும் அதிகமாக செய்து கொடுக்க வேண்டும். சம்பளத்தை அதிகமாக்க வேண்டும் என்று கூட கூறவில்லை. அலவன்ஸ் அதிகமாக்கப்பட வேண்டும். சென்னைக்கு சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று வந்தால் டாக்ஸி செலவை அதிகமாகிவிடுகிறது. எம்.பி.க்களுக்கு ரூ. 51 கொடுக்கிறார்கள். அவ்வளவு தொகை எங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறவில்லை. ரூ. 40 கொடுத்தால் போதும். உறுப்பினர்கள் தொகுதி மக்களையெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு பல்வேறு அலுவலகங்களுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதிகமாகச் செலவாகிறது. எனவே, அலவன்சை ரூ. 40 ஆக உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Mr. Chairman, in support of the cut motions moved on behalf of our party I wish to offer a few remarks.

Firstly, I want to stress especially to our Hon. Chief Minister that he should pass an order to all the District Collectors and Departmental Heads not to be unnecessarily perturbed or persuaded too much by political interference. There is a feeling among the public, especially today, especially in the districts that most of the District Collectors and Departmental Heads in the Cities also are to great extent pressurised, sometimes even, to a certain extent, inside the office itself certain important political leaders of the ruling party come and pressurise them. That feeling is there, both among the Pressmen who are there in Tiruchirappalli, in Madurai and every other district headquarters and also the public. Such an idea is there. I do not even go in to the merits of the case. Maybe it is a genuine apprehension, maybe it is an exaggerated apprehension. But whatever it is, it is better that the Hon. Chief Minister appoints at least a few C.I.D.s. to go into it and find out whether the party leaders do really interfere, do really threaten, whether it is a fact whether it has a basis. I would like him to do that. Because he is a strong man of the party he can take a decision without affecting his position. I am quite sure it is possible for the Hon. Chief Minister, especially when the apprehension is brought in this House.

We are here in the opposition to remove the insulation which the Ministers have of their own party men and their own officers. Therefore, the ruling party has one disadvantage. They cannot directly come into contact with the public opinion, especially the Opposition side, because they are insulated by their own party members who go on praising them, whatever they do is right, and out of fear, they do not tell what is wrong. The Officers also go

[Dr. H. V. Hande]

[1971 சூலை 16]

on praising them, whatever they are doing is right and go on confusing them. The role of the Opposition is—the Ministers are protected and insulated—to tell the Ministers 'Look here, there is a feeling outside like that'. With all the emphasis and persuasiveness at my command, I request the Hon. Chief Minister to appoint a few C.I.D.s. and find out whether it is a fact, whether there is any basis, whether it is a fact that some of the district ruling party D.M.K. secretaries walk into the Officers' room and whether they are curbing them or not. I want a categorical answer. Of course, he may straightaway say 'there is no such thing'.

(Mr. Speaker in the Chair)

Because there is such an anxiety expressed on this side of the House. I request the Hon. Chief Minister to give careful consideration to this particular point and appoint his own C.I.D. men without the knowledge of his party men and find out how exactly these things are being done and pull just 2 or 3 persons. If he does that, it will have an excellent atmosphere. He would like to do this, I believe. So, I thought I could place this before the Hon. Chief Minister.

The second point is this . . .

திரு. மு. முனு ஆதி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவரவர்களே, கட்டுக் காரர்களும் மற்றவர்களும் அதிகாரிகளையும் அலுவலர்களையும் பார்த்து சலுகைகள் பெறுகிறார்கள், பயமுறுத்துகிறார்கள், அரசியல் ரீதியில் அரசாங்க அலுவலர்கள் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்று பத்திரிகைகள் சொல்கின்றன என்று மாண்புமிகு அங்கத்தினர் சொல்கிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக, பொறுப்புள்ள உறுப்பினர் அவர்களே, இப்படி, இப்படி என்று சான்றால், முதலமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க அனுமதி இருக்கும். அப்படி இல்லாமல், இல்லாததையெல்லாம் சொல்லி கட்டுகியை இழிவு படுத்த முயல்வது சரிதான் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir, I made my point clear and I have explained it in the interests of the administration. The Hon. Chief Minister can depute some C.I.D. men and find out how things are. If he does so, I am sure he will get certain information which will be shocking to him.

Secondly, I come to the most important point. Sometime ago in this House a sort of discontent was mentioned by the Hon. Chief Minister. One recent incident related to the C.S.I.R. function to which the Ministers were not invited and another incident related to the function organised by the Refineries in 1968. As regards the first incident the concerned Minister, Tiru Sethi has given a reply that nothing of that sort had happened. I want clarification from the Hon. Chief Minister. I want to know whether the Ministers have not been invited to the function or whether they have not been asked to participate in the function. There is a difference between the two. I presume that the Hon. Chief Minister has been invited but he has not been made a participant and that is his grievance.

1971 சூலை 16]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மந்தியகன் அழைக்கப்படவில்லை என்பதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்கள் கொள்ளுகிற பொருள் என்னவென்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். மந்திரிகள் அழைக்கப்படவில்லை பென்றால் அவர்கள் ஒரு விழாவில் கலந்து கொள்வதற்கு அல்லது ஒரு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்வதற்கு அழைக்கப்படவில்லை என்று தான் பொருள். அதைப் புரிந்து கொண்டிருப்பார் என்று கருதுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : That is what I said. I only presumed it. That is only my presumption. I do not want to say something which is wrong. In this connection, I wish to draw a corollary. This morning the hon. Member representing Mylapore pointed out that with regard to a particular function she herself was not asked to participate. The Chairman of the Slum Improvement Board stated that she was invited but there was no need to participate in the function. Just as the Hon. Chief Minister or any other Minister feels hurt when he is not invited to participate so also Members feel hurt if they are not invited to participate in the function. The hon. Members belonging to the Communist Party of India has given notice of the following cut motion—

அமைச்சர்கள் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் புறக்கணித்து அழைக்கப்படும் போது நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்பது பற்றி விவாதிக்க.

They want that the Members also should be given an opportunity to participate in the functions. Now in the Central Government do not invite the State Ministers to a function, they feel hurt, and the members irrespective of the party affiliation also feel hurt when they are not invited to participate in the functions. So, I want the Chief Minister to give an assurance that whenever a function of the Government or Corporation takes place in a particular constituency, members of that particular constituency should be given an opportunity to participate in it. They should have the feeling of participation. Here it is not a question of good conduct of a member. It is not as if only if a Member behaves well for three months, he would be invited.

அவர்கள் ஒத்துழைப்பு இருந்தால் அதை எல்லாம் பார்த்து பிறகு கவனிக்கப்படும் என்றால்.

It is not a question of co-operation. It is also not like the Central Government watching the State Government a few months and then giving co-operation.

For instance, before the split of the Congress into two, the State Government did not see eye to eye with the Central Government but on that account it does not mean that the Central Government should not have invited the State Government to participate in their functions. It is the duty of the Central Government to invite the representatives of the State Government for their functions. Similarly Members also should feel a sense of participation. In this connection, I wish to point out that certain functions were cancelled on some members belonging to the ruling party writing to the concerned Ministers to cancel them due to the participation

[Dr. H. V. Hande]

[1971 ஆகஸ்ட் 16]

of an M.L.A. belonging to the Opposition. I want an assurance from the Hon. Chief Minister that such things will not take place in future.

Then I want to stress another important point. We have a feeling that the Governmental machinery is being utilised for propagating party ideals or propagating party image. In this connection, I wish to refer to the Beggar Relief Fund. Rehabilitation of lepers is an excellent movement and I am all praise for the Hon. Chief Minister for association himself with the Beggar Relief Movement. I would have been happier if he had organised the function in a different manner. The ruling party symbol was used for that purpose and the symbol was almost the symbol of the ruling party. A number of Members put a question in regard to it.

“என்ன சார், இதுமாதிரி உதய சூரியன் போய்விட்டு இருக்கிறதே” என்று

It is more or less like the rising sun. I would have been happier if he had made the function purely a governmental one, instead of associating it with his birth day. If it was a Governmental function, it would have been possible for the non-official members also to participate in it, and it would have been a nice thing. I am not saying that the personality cult is being introduced in regard to this matter. It may be that a certain officer would have done it to please the Hon. Chief Minister and it would have been difficult for the Hon. Chief Minister to refuse it. So, I want the Hon. Chief Minister to take an objective view of the matter and see that in future all sections of the people are invited to participate in such functions. Definitely the Beggar Relief Fund is an excellent thing. In fact the rehabilitation of lepers is a good thing and I have nothing against it.

But what I object to is the method of doing it. On an other occasion I had referred to the Rajamannar Report. Of course, the Chief Minister has always the last word and he could make a humorous remarks and then I am out. What I wish to point out is the manner in which the preamble is put in the report. That is the report of an important Commission and it is going to all States. In fact the Chief Minister asked me what is your party's opinion regarding this report. I put a question and my friend Mr. Thangamani also put a starred question. The Hon. Chief Minister also said that it will be discussed later on, viz. the Rajamannar Committee's report. In the Business Advisory Committee also it was said that another day would be earmarked for the same. In the circumstances, how can I give my party's opinion so soon? It has to be discussed. I only brought the book, the report of the Commission. Just as Sattanathan Commission report is there, this report is also there. It is an official report. I have nothing personal against the Chief Minister. I have great respect for his beautiful handling of several other things. I have great respect for him. But in this Commission report an official report he should have had the guts (I cannot say he does not have the guts), he should have had the will-power to say “I do not want

1971 சூலை 16]

[Dr. H. V. Hande]

my photo there ". He should have passed such an order. He should have corrected the mistake. If he had done that, I would have very much appreciated it.

Another thing, Members of Legislature want to present some grievance or other to Ministers. But meeting the Ministers is a problem. In fact it is easy to get an interview with the Hon. Chief Minister than with some other Cabinet Ministers. I do not want to make any invidious distinction between members of the Cabinet. We should have opportunities to meet Ministers as far as possible. We write letters to Ministers and we write to Secretaries. I write a number of letters. Whenever I write a letter to a Secretary, pointing out some grievance, I get a reply not from the Secretary, but from the Assistant Secretary and even there it is not signed by the Assistant Secretary but somebody signs for him; probably he may be an upper division clerk. When we write to Hon. Ministers, I am sorry to say we do not get any reply at all. Rarely do we get any reply direct from the Minister. I can count on my fingertips the number of times I got direct reply from the Minister direct. I had written 10 or 12 letters to Ministers.

Let me bring out another point here. Whenever we write to Central Ministers, within 3 or 4 days we get a reply from the Minister concerned. I do not know what is the experience of Thiru K. T. K. Thangamani, who has been an M.P. We get a reply from the Minister that the matter is receiving attention and one or two lines on the matter we have raised is also there in the letter of the Minister. Such a touch on the part of the Minister will give a feeling to the M.L.A. that his point had been taken note of by the Minister and proper action would be taken. Such a thing may be done here also in Fort St. George. That will reduce the number of actual visits by M.L.As. to Ministers. If that practice is adopted here, members will not feel like disturbing Ministers. Personally I rarely go to Ministers, since I have no time. I only write letters. If Ministers concerned give their personal attention to what we write, members will feel satisfied. I believe that the present Chief Minister, who believes in quick disposal of files and papers, would introduce such a practice in Fort St. George, breaking the tradition which has been there for the past 20 years. Even when the Congress was in power this was the practice, if such a thing is done, if as in the Centre, we get reply from Ministers direct, members would feel satisfied. Thank you, Sir.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மானியங்கள் 7, 8, 33 ஆகியவை சம்பந்தமாக எங்கள் கட்சியின் சார்பில் பல வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொடுத்திருக்கிறோம். நமது சபை முறையின் அடிப்படையில் ஒரு மானியத்திற்கு ஒரு வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரிப்பது என்ற அடிப்படையில் ஒவ்வொரு வெட்டுப் பிரேரணை பிரேரேபிக்கப்பட்டிருந்தாலும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வெட்டுப் பிரேரணைகள் பூராவையும் கொஞ்சம் கூர்ந்து கவனித்து அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டு முக்கியமான விஷயங்கள்—ஒன்று தேர்தலைப்பற்றியது. இன்னொன்று—இங்கு இருக்கக்கூடிய அலுவலர்கள், அமைச்சர்கள், அவர்களுடைய நடைபுடைகள், நிர்வாகம் ஆகியவைப்பற்றி இருக்கக்கூடிய விஷயமாக இருப்பதால் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. தேர்தலைப்பற்றி கடைசியில் சொல்வதாக இருந்தாலும் ஒன்றிரண்டை முதலில் சொல்கிறோம்.

முதன்முதலாக 8-வது எண்ணுள்ள மானியத்திற்கு எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். அந்த வெட்டுப் பிரேரணையில் நான் குறிப்பிட்டிருப்பது இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அவர்கள் ஓய்வுபெறக்கூடிய வயதை அடைந்தபிறகு நிச்சயமாக மேற்கொண்டு அவர்களுக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கக்கூடாது என்பதாகும். இதை ஆரம்ப முதற்கொண்டே நான் சொல்லி வருகிறேன். அன்றைக்கே மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது இம்மாதிரி ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு மீண்டும் எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கிற நிலை இருக்காது. சிலருக்கு விதிவிலக்கு இருக்கலாம் என்றார்கள். இதுபோல அதிகமாக எங்கு வருகிறதென்றால் வைத்தியத்துறையில் வருகிறது, கல்வித்துறையில் வருகிறது, என்ஜினியரிங் பகுதியில் வருகிறது. இந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் நான் சொல்வது என்னவென்றால் ஓய்வு பெறப்போகிறவர்கள் தங்களுக்கு அடுத்தாற்போல அந்தப் பதவிக்கு வாக்கூடிய ஒருவருக்கு பயிற்சி அளித்துத் தயாரித்திருக்கவேண்டும். அப்படி தயாரிக்காமல் போனால் அந்த இலாக்கா தலைமையினரின் தவறு என்ற முறையில் அவரைக் கண்டிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில சமயத்தில் வேறு வழியே இல்லை என்று சொல்லலாம். இன்னொரு முறை என்ன ஏற்படுகிறது என்றால் அவர்களுக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்காமல் 1-அப்பாயின்ட்மெண்டு என்று கொடுக்கிறார்கள். இப்படி 1-அப்பாயின்ட்மெண்டு என்று போடுகிறபோது லோயர் காடரிலேயே இருக்கவேண்டும். பழைய பதவியைக் கொடுப்பது என்பது அதற்காக தயாராக இருக்கக்கூடிய பலரைப் பாதிக்கிறது என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். இப்படி மேலதிகாரிகளைப் பற்றி மட்டும் சொல்லவில்லை. நான்காந்தர சிப்பந்திகள் முதற்கொண்டு முதல்தர சிப்பந்திகள்வரை இந்தக் கொள்கை சரியான முறையில் பின்பற்றப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முறையாகப் ப்ரமோஷன் கொடுக்காமலும், இரண்டு மூன்று தடவை எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுத்த காரணத்தினாலும் சில துறாற்றுண்டிகளுக்கு முன்பு மந்திரி சபையிலேயே நெருக்கடி ஏற்பட்டது என்பது—இங்கிலாந்து நாட்டில்—பலருக்கு ஞாபகம் இருக்கும்.

அந்தமாதிரி இல்லாது முறையாகப் பணியாற்றக் கூடியவர்களுக்கு எல்லாம் சரியான வாய்ப்பும், ப்ரமோஷனும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஓய்வுபெற்றவரையே திரும்பத் திரும்ப எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுப்பது, 1-அப்பாயின்ட்மென்டு செய்வது கூடாது என்பதை நான் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இரண்டாவது விஷயம் ரெவினியூ போர்டைப்பற்றியது. ரெவினியூ போர்டைப் பற்றி மற்ற இலாக்கா மானியத்தின் மீது நான் பேசியிருந்தாலும் இங்கும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அங்கே 6 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் கமிஷனர் என்ற பெயர்

1971 சூலை 16]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு அவர்கள் அமைச்சர்கள் என்ன செய்
கிறார்களோ அதுபோல தமிழ்நாடு பூராவும் சுற்றுப்பயணம் வர ஆரம்பித்து
விட்டார்கள். அமைச்சர்கள் வருத்துத் தருகிற கொள்கை அடிப்படையில்
செயலாற்ற வேண்டியவர்கள் என்ற நிலை இல்லாது சூப்பர் மினிஸ்டர்களாக
மாநிலம் பூராவும் சுற்றுப்பயணம் செய்துகொண்டு பல விவரங்களைச் சேகரிக்
கிறார்கள். சில அறிக்கைகளையும் வெளியிட்டு விடுகிறார்கள். அந்த அறிக்கை
அரசாங்கத்திற்கு விரோதமானதாகவும் அமைகிறது. இதற்கு பல உதார
ணைகள் கொடுக்க முடியும். அதைக் குறைத்து, இந்த ரெவின்யூ போர்டை
நீக்கக்கூடிய காலத்தில்

When we abolish the Revenue Board I would like the Revenue
Board members to be treated as ordinary secretaries
மற்ற செயலாளர்களுக்கு என்ன என்ன அந்தஸ்து கொடுக்கப்படுகிறதோ அதே
அந்தஸ்தில் இலாக்காவில் அவர்களை செக்ரட்டரியாக ஆக்கிவிடலாம். அந்த
முறையில் அது வந்துவிடலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து ஒரு விஷயம்—நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவைப்பற்றி சிலவற்றை
வற்புறுத்திச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். நிர்வாகச் சீர்திருத்தக்
குழு பஞ்சாயத்துகளில் இருந்து தலைமைச் செயலக நிர்வாகம்வரை எந்த
வகையில் புனர் அமைப்பைச் செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி ஆராய்வதற்காக
அமைக்கப்பட்ட குழுவாகும்.

இந்தக் குழுவிலே திரு. வர்கீஸ் தலைவராக இருக்கிறார். அவர் நல்ல
அனுபவம் பெற்றவர். அவரை நான் பார்ப்புகிறேன். அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ்
ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் மத்தியிலே ஒரு ரிபோர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு
பெரிய ரிபோர்ட். அதிலே நம் மாநிலம் உட்பட ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும்
என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாதம்
ஒருமுறையாவது அவர்கள் கூடி எடுத்துக்கொண்ட முடிவுகளைச் சமர்ப்பிக்க
வேண்டும். இந்தச் சபைக்கு முன்னாலே அதை வைத்து அங்கீகரிக்க வேண்டு
மென்று கொடுத்தால் மிக்க உதவிகளாக இருக்கும். 10—6—71-ம் தேதி,
17—6—71-ம் தேதியிலே கூடினார்கள். பிறகு அவர்கள் கூடினார்களா? ஏதாவது
அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. நிர்வாகத்தைச்
சீர்திருத்துகின்ற குழுவானது அதிலே உன்னிப்போடு இருந்து அதற்கான
நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றுதான் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு அரசாங்கத்தை நடத்துகின்ற குழுவாக திட்டக் கமிஷன்
அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதே, அது இடைக்காலத்தில் ரிப்போர்ட் ஏதாவது
கொடுக்குமா? அல்லது இறுதி ரிப்போர்ட் தான் கொடுக்குமா? அப்படி
யென்றால் எப்போது கொடுக்கும் என்பதையெல்லாம் அறிய விரும்புகிறேன்.
இறுதி ரிப்போர்ட் கொடுப்பதற்குள் இடைக்கால ரிப்போர்ட் ஏதாவது கொடுத்
தால், நமது ஆலோசனைகளைக் கேட்கக்கூடிய நிலைமை உண்டானால், மிக நல்ல
தாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதில் பணியாற்றக்
கூடிய சிறப்பான நிபுணர்கள் திரு. நடராஜன், மால்கம் ஆகிசேஷ்யயா போன்ற
வர்கள் இருக்கிறார்கள். திரு. மால்கம் ஆகிசேஷ்யயா அவர்கள் என்னுடைய
சென்ற காலத்திய நண்பரும் கூட. அவர் காரியதரிசியாக இருந்தபொழுது
எவ்வளவு பெரிய ஸ்தாபனங்களையெல்லாம் உருவாக்கினார் என்பது தெரியும்.
தமிழகம் இருந்து வெளிநாட்டுக்குச் செல்லக்கூடிய நேரத்தில் எல்லாம் தமிழன்
பெருமையை உணர்த்தியிருக்கிறார். அவருடைய சேவையைப் பயன்படுத்திக்
கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1971 ஜூலை 16]

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு ஆலோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பண்டித ஜவஹர்லால் அவர்கள் பிரதமராக இருந்த பொழுது நாடாளுமன்றம் 11 மணிக்கு அல்லது 12 மணிக்குக் கூடுகிறது என்றால், “ஸீரோ அவர்” க்குப் பிறகு ஒரு மணி நேரம் லாபியில் வந்து உறுப்பினர்களைச் சந்தித்துப் பேசுவார். பிரதம மந்திரியைப் பார்த்து மற்ற மந்திரிகளும் உறுப்பினர்களுக்கு உதவி செப்கிள்ஸ் வகையில் லாபியில் வந்து உறுப்பினர்களிடம் கருத்தறிந்து செல்வார். ‘They must be available for the Members’ அதாவது உறுப்பினர்களைத்தேடி அமைச்சர்கள் வரவேண்டும். இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கும் நிலையில் சிலசமயங்களில் கஷ்டமாகக் கூட இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் உறுப்பினர்களைத் தேடிக்கொண்டு வரவேண்டும். அந்த மாதிரியான நிலைமை உருவாக வேண்டும். அப்போதுதான் உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை, தங்களுடைய கோரிக்கைகளை அமைச்சர்கள்முன் வைக்க முடியும்.

நான்குடப் பார்ச்சிறேன், அமைச்சர்கள் லாபியில் வந்தால் மெம்பர்கள் எழுந்து கொண்டு விடுகிறார்கள். இந்தமாதிரி ‘காம்பெனக்ஸ்’ எல்லாம் இருக்கக்கூடாது. அமைச்சர்களும் லாபியில் வந்து உட்கார்ந்து மெம்பர்களுடன் பழக வேண்டும். நமக்கு இருபக்கங்களிலும் லாபி இருக்கிறது. ஆகவே, ஒருசில அமைச்சர்கள் அந்தப் பக்கத்திலும், ஒருசில அமைச்சர்கள் இந்தப் பக்கத்திலும் லாபியில் வந்து மெம்பர்களோடு உட்கார்ந்து பேசினால், சிறிய சிறிய விஷயங்களையும் சில பிரச்சினைகளைப்பற்றியும் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும். அதன்காரணமாக, நாங்களும் கொஞ்சம் அதிகமாகவே எதிர்க்கட்சியில் இருந்து நல்ல ஆலோசனைகளையும் சொல்ல முடியும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதை அமல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை அமைச்சர்கள் சந்தித்தால் நல்லது. ஒவ்வொரு கேபினட் மந்திரியும் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கக்கூடிய முக்கியமானவர்களுக்கு விருந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று பிரதம மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருந்தார். இதனால் எதிர்க்கட்சியில் உள்ள முக்கியமானவர்களைச் சந்தித்துப் பழகுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படும் என்றுதான் அப்படிச் சொல்லியிருந்தார் என்று கருதுகிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் அதிகாரிகளைத் தொந்தரவு பண்ணாமல் இருப்பதுதான் நல்லது. சில விஷயங்களிலே கொள்கைப் பிரச்சினை என்றால் போய் பார்க்கலாம். அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் என்ன என்ன முறையில் பண்பட்ட அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. சில காலத்திற்கு முன் ‘டைரக்டர் ஆஃப் பிஷரிஸ்’ சிறந்த அதிகாரியாக இருந்தார். அவரை ஸ்டீடன் நாட்டிற்குப் பயிற்சிக்காக அனுப்பினார்கள். ஆறு மாத காலம் பயிற்சி பெற்றுத்திரும்பினார். இங்கே இருக்கிற பிஷரிஸை எப்படி வளமாக்குவது, என்னென்ன புதிய முறைகளை மேற்கொள்வது என்பதற்காகத்தான் அவரை பயிற்சிக்கு அனுப்பினார்கள். ஆனால் அவர் திரும்பி வந்ததும், அவர் ஜாயின்ட் செக்ரடரியாக இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மென்டிலே போய் உட்கார்ந்து விட்டார். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அவரை ஏன் பயிற்சிக்கு அனுப்ப வேண்டும்? பயிற்சி பெற்று திரும்புவதன் காரணம் என்ன? அவரைப் பயிற்சிக்கு அனுப்பியதன் நோக்கம் என்ன? இவ்வாறெல்லாம் காரியங்கள் நடக்கின்றன. இவை இனி நடவாதபடி கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

1971 ஜூலை 16]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அடுத்து, சர்க்கார் சிப்பந்திகளைப்பற்றியது. இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் அமுலாகும்போது அதில் இருக்கக்கூடிய 'அனுமலீஸ்' கனாடியெல்லாம் தீர்ப்பதற்காக 'ராகவன் கமிட்டி' போடப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய முடிவுகள் எப்போது வரப்போகிறது என்று தெரியவில்லை. சிப்பந்திகளுக்கு இருக்கக்கூடிய குறைகளையெல்லாம் நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று ஆரம்பத்தில் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை மனதில் கொண்டு விரைவில் குறைகளை நீக்க வேண்டும்.

நாம் 9 மணிக்கு இந்தப் பேரவையை ஆரம்பித்து பகல் 1 மணி அல்லது 2 மணி வரை இருந்து பல சாதனைகளைச் சாதிக்க முடிகிறது. ஆகவே, தலைமைச் செயலகத்திலும் வேலையை 9 மணிக்கே ஆரம்பித்தால் தன்றாக இருக்கும். குளிர்நாடுகளில் எல்லாம் 8 மணிக்கே வேலை ஆரம்பிக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள நிலைமையினால் நாம் இங்கு 10 மணிக்குச் சாப்பிட்டுவிட்டு, 11 மணிக்கு வந்து தூங்குகிற நிலைமையே ஏற்படும். வேலையிலே கண்ணுங்கருத்துமாக சிலர் இருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, பெண்கள் அதிகமாக பொறுப்புணர்ச்சியோடு வேலை செய்கிறார்கள் என்று சில அதிகாரிகள் என்னிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆண்களும் வேலை செய்கிறார்கள். அதிகாலையில் வேலைக்கு வருவது உதவிசரமாக இருக்கும். அவர்களுக்குத் தேவையான போக்குவரத்து வசதிகளையெல்லாம் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ச. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் கவனித்தால் மிக்க தல்லதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எம்.பி.எஸ்.சி. பற்றி பல மக்கள்கள் வருகின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றுதான் இதைச் சொல்கிறேன். எம்.பி.எஸ்.சி.-க்கு 25 வயது என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வயது வரம்பை உயர்த்தி 30 வயது என்றவது ஆக்க வேண்டும். ஒருவருக்கு 25 வயதாதி விடுகிறது என்றால் வேலைக்குப் போக முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. 25 வயதுக்குள்ளும் வேலை சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, 25 வயது என்பதை 30 என்ற அளவில் உயர்த்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக 'வாஞ்சிநாதன்' அவர்களுக்கு ஒரு சிலை வைக்க வேண்டும். அவர் பிறந்த இடத்திலாவது அல்லது எந்த இடத்தில் தன்னுடைய பகைவனை சுட்டுக் கொன்று, தானும் சுட்டுக்கொண்டாரோ அந்த இடத்திலாவது அவருடைய சிலை வைக்கப்படவேண்டும். வாஞ்சிநாதன் வீரமான வாலிபன். பிறந்த வீரனுக்கு ஞாபகச் சின்னம் வைக்க வேண்டும். தன்னுடைய கட்சியின் தலைவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் வற்புறுத்தியதைப்போல் மணியாச்சியில் வாஞ்சிநாதனுக்குச் சிலை வைத்தால் சிறப்பாக இருக்கும். நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், நாம் சொல்வதைக் கொஞ்சமாவது செய்கிற அரசாங்கமாக இது இருக்கிறது. ஆகவே, இதையும் கருத்தில் கொள்ளும் என்பதற்காகவேதான் இதைக் கூறுகிறேன்.

இந்த இரண்டு மானியங்களும் முக்கியமானவை. என்னுடைய ஆலோசனைகளைக் கருத்திற்கொண்டு, சிறப்பான காரியங்களை அரசு செய்ய இருக்கிறது என்பதை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த முக்கியமான மானியத்திலே பேச வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு மட்டிலா மகிழ்ச்சியடைகிறேன். முதலிலே தேர்தலைப்பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நடுநிலைமையான தேர்தல் நடக்க வேண்டும். ஜனநாயகம் தழைத்தோங்க வேண்டும், நாட்டில் நல்லாட்சி மலர வேண்டும் என்ற நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்றால் என்ன என்ன காரியங்கள் செய்ய வேண்டும், சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்பதைச் சிந்திப்பது உசிதமாக இருக்கும்.

இப்போது தேர்தல் நடந்து முடிந்து, நாம் எல்லாம் பிரதிநிதிகளாக இங்கே இந்த மன்றத்திலே வந்திருக்கிறோம். முன்பெல்லாம் பெண்மணிகள் திறைய அங்கத்தினர்களாக இருப்பார்கள். இப்போது அவர்களுடைய எண்ணிக்கையானது குறைந்த வருகிற தன்மையைக் காண்கிறோம். பெண்மணிகள் அதிக அளவில் அரசியலிலே ஈடுபடுவதற்கு போதிய வாய்ப்புகள் அளிக்க வேண்டும், எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சட்டத்திலே என்னென்ன வழிவகைகளைச் செய்வது என்று கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும். எலெக்ஷன் அமைப்பாவது ஒரு நீதிபதியின் அந்தஸ்தில் உள்ளவர்களின் கையில் ஒப்படைப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய ஆலோசனைகளைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தேர்தலானது என்னென்ன முறையில் நடக்க வேண்டும், அமைச்சர்கள் ஆறு மாதங்களுக்கு முன் ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமா, செய்ய வேண்டாமா என்பதற்கெல்லாம் பல முறையிலே இந்த மன்றத்திலே கவையான வாதங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டு, அன்று இருந்த அரசாங்கம் தன்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தது. இன்று இருக்கும் அரசு அதை ஆதரித்தோ, அதற்கு மாறுபாடான கருத்தையோ இன்னும் தெரிவிக்கவில்லை. அது நியாயமான வாதம் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். சிறந்த அறிஞர்களும் இதை வலியுறுத்துகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இந்தத் தேர்தலில் நடைபெறுகின்ற முறைகேடுகளையெல்லாம் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால் என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவற்றை உடனடியாகச் செய்தாக வேண்டும். ஓட்டர் ஜாபிதா எல்லாம் பிரகாசம் செய்வதற்கு இருக்கின்ற கால அவகாசம் வேண்டும். ஒழுங்காக நடக்கிறது என்று அதிகாரிகள் சமாதானம் சொன்னாலும், நியாயமாக நடக்கிறதா, ஒழுங்காக நடக்கிறதா என்பதை மனச்சாட்சியின் பெயரால் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வாக்காளர் பட்டியல் எல்லாம் எங்கெங்கு கிடைக்கும் என்பதை நோட்டீஸிலே போட்டு விளம்பரம் செய்ய வேண்டும். வாக்காளர் பட்டியல் சரியானபடி கிடைக்கவில்லையென்பதை ஓர்பகம் ஊட்டக்கடியவருக்கு இருக்கிறேன். பலமுறையும், நாங்கள் அரசியல்வாதிகள், எங்களுக்கு விலக்காவது வாக்காளர் ஜாபிதாவைத் தாருங்கள் என்று கேட்டால் தேர்தலுக்குச் சில தினங்களுக்கு, ஒன்றிரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால்தான் கிடைக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிலே யாருடைய பெயர் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது, யாருடைய பெயர் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வதற்குப் போதிய அவகாசம் இல்லாத முறையிலே, விதிமுறைகள் இருந்தாலும் அது நடக்கவில்லையென்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குற்றச் சாட்டாக மறுமுறையும் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1971 ஜூன் 16]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ஐந்தாபகப் பண்புகள்பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசினார்கள். வோட்டுச் சீட்டுகள் எல்லாம் கவுண்டர் ஃபாயில் வைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். கவுண்டர் ஃபாயிலில் என்ன நம்பர் இருக்கிறதோ அதாவே வோட்டுச் சீட்டிலும் இருக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் தவறுகள் நடக்காது, கள்ள ஓட்டுக்கள் போடுகின்ற நிலைமையைத் தவிர்க்க முடியும். ஐடன்டிபிகேஷன் கார்டு வேண்டுமா, போட்டோ வேண்டுமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் என்ன செய்வார்களோ தெரியவில்லை, ஒரு வேளை அவர்கள் மாகாண அரசாங்கத்தைக் கேட்பார்கள். அப்படித் கேட்கிற போது நல்ல ஆலோசனைகளை நம்முடைய அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புரப்போர்ஷனல் ரொபரஸ்டேஷன் வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்திலே பலமுறைகள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கனம் உறுப்பினர் ஏ. கே. சுப்பையா என்று நினைக்கிறேன், அவர்களும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அந்த மாநிலமான நல்ல அனுமப்பு பொருத்தமாக இருக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இங்கே எதிர்க்கட்சியாக இருத்தபொழுது புரப்போர்ஷனல் ரொபரஸ்டேஷன் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நிவிரமாக வாதாடினார்கள். இப்பொழுது அந்த அதிகாரப் பொறுப்பு, ஆட்சிப் பொறுப்பு உங்கள் கையிலே இருக்கிறது. இதைப் புனராலோசனை செய்து முடிவெடுப்பதற்குள்ள பெரும் பான்மை உங்களுக்கு இருக்கும்பொழுது உபநாயக இதைச் செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மற்றைய டிமாண்டுகளிலே செல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். அமைச்சர்களும் உறுப்பினர்களும் என்ன என்ன முறைகளிலே பழகவேண்டும், அவர்களுடைய மனங்களைப்பெல்லாம் என்ன என்ன முறையிலே பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்ற நல்ல கருத்துக்களைப்பெல்லாம் மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. சங்கமணி அவர்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். இவையெல்லாம் நல்ல முறையிலே ஆலோசித்தப்படவேண்டும். அந்த வகையிலே ஒன்றிரண்டு அபிப்பிராயங்களை என்னுடைய கருத்தாகக் கூறுவதற்காக நான் நிற்கிறேன்.

அமைச்சர்களுடைய தொகுதிகளுக்கு அதிகமாகப் பணத்தைச் செலவழிக்கிறார்களோ என்ற ஐயப்பாடு எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு நியதி, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு நியதி என்ற மனப்பான்மை இருப்பதாகத் தெரிகிறது, எங்கள் பகுதியிலே. அப்படி ஒரு ஐயப்பாடு ஏற்படாத முறையிலே எல்லாப் பகுதிகளையும் கண்காணிக்கக்கூடிய முறையிலே அந்தப் பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பெரிய பெரிய தொழில்களானாலும்கூட, மற்ற கைகளானாலும்கூட குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்குத்தான் அவை கொடுக்கப்படுகின்றன. கிடைத்தவனுக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கிறது, கிடைக்காத பகுதிக்கு ஒன்றுமில்லை என்ற நிலைமையில் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் சம நீதி என்ற முறையிலே செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1971 சூலை 16]

அரசாங்கத்திலிருந்து நடத்தப்படுகின்ற விழாக்களில் அந்த அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ.-க்களும் கலந்துகொள்ளச் செய்யவேண்டும். அவர்கள் விரும்பினால் பொது நிகழ்ச்சிகளிலே கலந்துகொள்ளச் செய்யலாம். கட்சி நிகழ்ச்சிகளிலே கலந்துகொள்ளச் செய்யவேண்டுமென்ற கருத்தை நான் உறுதிப்படுத்தவில்லை.

பல கமிட்டிகள் இருக்கின்றன, தொழில் திறவணக்கம் இருக்கின்றன, அவற்றிற்குப் பல கமிட்டிகள் போடுகிறார்கள். அதிகாரத்திலேயிருக்கிற ஆளுங்கட்சிக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. எங்களுடைய ஜில்லாவிலே கூட்டுறவு தாற்பாலை இருக்கிறது. அதற்கு நான் தலைவராக இருந்திருக்கிறேன். அப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் உறுப்பினர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று எந்தக் கமிட்டியைப் பார்த்தாலும் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேண்டுமானால் தேர்தல் முறை வைத்துத் தேர்தெடுத்தால் நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். நாங்கள் ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம். ஆகையால் ஷேர்ஹோல்டர்ஸை வைத்துத் தேர்தெடுத்துவிட்டால் அதை நாங்கள் பாராட்டுவோம், அதற்குத் தலைவணங்குவோம். நியமன அதிகாரம் அரசாங்கத்திடம் இருப்பதால் அவர்களுக்கு மட்டும் இதுபோன்ற பிரதிநிதித்துவ வாய்ப்புக்களை அளிப்பதை அரசாங்கம் தவிர்க்கவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்டேட் பிளானிங் கமிஷன்பற்றியெல்லாம் விரிவாக டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸ் என்னவாக இருக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றியெல்லாம் இங்கே பலர் பேசினார்கள். ஸ்டேட் பிளானிங் கமிஷன் என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள், சிறந்தவர்கள் அதிலே நியமனம் பெற்றிருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய திறமைக்கும் ஆற்றலுக்கும் தலைவணங்குகிறோம். அவர்கள் என்ன என்ன வேலைகள் செய்திருக்கிறார்கள், மத்திய பிளானிங் கமிஷனோடு எந்த எந்த வகையிலே தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் ஏதாவது பரிந்துரை அனுப்பியிருக்கிறார்களா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் இந்த மன்றத்திற்கு ஒரு ஆய்வுரை அளித்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

இரண்டாவது சம்பளக் குழுவின் சிபார்சுகளுக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லை என்று பலரும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாகப் புதிதாக வேலையில் சேர்ந்தவர்களுக்கு இருந்தாலும், நீண்டநெடுங்காலமாக இலாகாக்களில் பணியாற்றியவர்களுக்குப் போதிய ஊக்கம் இல்லை. வேண்டுமானால் புனராலோசனை செய்வதற்கு அரசு கமிஷன் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அவர்கள் துரிதமாக இதைச் செய்தால்தான் தலைமைச் செயலகம் நல்ல முறையிலே இயங்கும்.

மத்திய அரசாங்கம் ஒரு விதமான பேஸ்கேஸை வைத்திருக்கிறது, நம்முடைய அரசாங்கம் ஒரு விதமான பேஸ்கேஸை வைத்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் நம்மைக் கேட்காமல் உயர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், பேஸ்கேஸில், அலவன்ஸ் போன்றவற்றை உயர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் நம்முடைய அதிகாரிகளிடையே மனத்தாங்கல் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

1971 சூலை 16]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கிறது. ஒரே வேலை செய்யும் அதிகாரிகளுக்கு இரண்டுவிதச் சம்பளம் கொடுப்பது சரியல்ல. இதைப்பற்றி அந்த அரசோடு மத்திய அரசு தொடர்பு கொண்டு செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செகரட்டரியேட்டிலே பணியாற்றுகிறார்கள். இரவுக் காலங்களிலே அவர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய கஷ்டம் இருக்கிறது. குறிப்பாக பெண்கள் வேலை செய்கிறார்கள், அவர்கள் திரும்பிச் செல்வதற்கு பஸ்கள் செல்வதற்குக் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆண்கள் வேலை செய்வதைப்பற்றி ஆட்சேபணியில்லை, இரவு நேரங்களில் பெண்கள் கூடிய மட்டும் வேலை செய்வதன் அளவில் நேரத்திலேயே அவர்கள் போவதற்கு அனுமதி வழங்குவது பொருத்தமாக இருக்குமென்ற கருதுகிறேன்.

எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் அதிகாரிகள் இடம் மாற்றப்படுவதைப்பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டுக் கூறினார்கள். அதுமாதிரி மாவட்ட அளவிலேயும் இருக்கின்ற நிலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் அந்தப் பகுதியிலே பணியாற்றக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஒருவேளை அவர்கள்மீது காபஷன் சார்ஜஸ் அல்லது வேறு சார்ஜஸ் இருந்தால் அவர்களை மாற்றுவதில் ஆட்சேபணியில்லை. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஒரு பகுதிக்கு வந்தால் குறிப்பிட்ட காலமாவது அங்கே இருந்து பணியாற்றினால்தான் பல தல்ல காரியங்களைச் செய்யமுடியும். அடிக்கடி இடம் மாற்றப்படுவதால் அவர்கள் தல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு தடையேற்படும். எக்ஸ்டென்ஷன் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். 55-வது வயதிலே ஓய்வுபெறவேண்டுமென்று விதியிருக்கிறது. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் ஒரு காரியதரிசிக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு அதிகாரி பினுடைய Service is indispensable to the Government என்ற முறையில் இருக்கக்கூடாது. அதேமாதிரி அதிகாரிகள், தகுதிவாய்ந்த திறமையுடைய வேறு அதிகாரிகள் இருக்கலாம். வேண்டுமானால் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளை அப்படிப்பட்ட இடங்களில் போடுவதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அதுவும் மிகவும் பொதுப்பு வாய்ந்த இந்த பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் போன்ற இம்மாதிரி இடத்திலே இருப்பவர்களெல்லாம் தல்லவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற நியதியை இந்த அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

அதுமாத்நிரமல்லாமல், இன்றைக்குப் பலருக்கும் உத்தியோக உயர்வு கொடுப்பதில் எக்ஸ்டென்ஷன்கள் கொடுப்பதால் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. டெக்னிக்கல் எக்ஸ்பர்ட்ஸ், மெடிகல் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் இருக்கலாம், அவர்களுக்கு இந்த எக்ஸ்டென்ஷன்கள் கொடுப்பதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. பொதுவாக இந்த இலாக்காக்களிலே பணியாற்றுகின்ற பெரிய அதிகாரிகளுக்கு எக்ஸ்டென்ஷன்கள் கொடுப்பது பொருத்தம் அல்ல என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைக் கூற வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். பொதுவாக, இந்த நம்முடைய ரெவ்ல்ட் ஹவுஸஸ் போன்ற அளவிலே பல கருத்துக்கள், வெட்டுப்பிரேண்கள் மூலம் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. “தமிழகத்திலே” இடம் போதாது, அதிக வசதியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1971 ஜூலை 16]

தமிழ்நாடு சட்டசபைக் கூட்டங்களுக்கும், அதனுடைய கமிட்டிகளுக்கும் வாங்கப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனம், அதிலே இன்னும் நமக்குத்தான் பிரையாரிட்டி இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வேறொரு விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ரிசர்வேஷன் செய்வதிலே பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். தேர்தல் காலத்திலே நாங்கள், குழித் துறையிலே இருக்கிற ரெஸ்ட் ஹவுசிலே ஒருநாள் எங்கள் தலைவர், ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களுக்குப் பகல் நேரத்திலே அங்கே தங்க இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு ரிசர்வேஷன் செய்தோம். அது தேர்தல் நேரம். என்னை எதிர்த்து நின்ற ஒரு அபேட்சகர், கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சரவர்கள் அங்கு வந்து தங்கப் போகிறார்கள் என்ற தகவலைக் கொடுத்து அந்த ரிசர்வேஷனைக் கேள்சல் செய்தார்கள். அதுமாதிரியல்ல, அந்த நாளில் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்கள் அங்கே வரவேயில்லை. கலெக்டருக்குப் புகார் செய்தோம், அந்த அதிகாரிகளிடத்திலே புகார் செய்தோம் இம்மாதிரிச் சங்கடங்கள் ஏற்படாத வகையில், இம்மாதிரி அமைச்சர்கள் அங்கே தங்க வந்தால் பிரைவேட் ரெக்டரி அபேட்சை கொடுக்கலாமே தவிர, அவர்களுக்குப்பதில் இன்னொரு நபர் கொடுப்பது நியாயமாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாங்கள் எங்கள் தலைவரை அங்கே அழைத்துச் சென்றபொழுது உங்களுடைய ரிசர்வேஷன் கேள்சலாகியிருக்கிறது என்ற வார்த்தைகள் எங்கள் காதுகளுக்கு எட்டியது. இம்மாதிரி எங்கள் மனம் புண்ணாகும்படி அதிகாரிகள் நடக்கிறார்கள். அதைச் சற்றுக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ஒரு வேளை சில்லறை விஷயமாக அற்ப விஷயமாக இருக்கலாம். ஆனால் இதிலேயிருக்கும் அரசியல் வேற்றுமை அகற்றப்படுவதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் நல்லவர்கள், நல்ல வழிவகைகளை வகுப்பார்கள் என்பதில் எனக்கு எந்தவிதமான சந்தேகமுமில்லை.

அடுத்து, பொதுவாக இம்மாதிரிச் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் கொடுக்கின்ற எல்லா விண்ணப்பங்களுக்கும், முன்பே கூறினேன், காலாகாலத்திலே உடனடியாகப் பதில் எழுத ஒரு வரையறை வைக்க வேண்டும், இப்பொழுதும் இருக்கிறது, ஆனால் அதை அமல் நடத்துவதிலே உள்ள காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன்.

இன்னும் பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. மந்திரிகள் போகும்பொழுது மற்றவர்களுக்குப் புரோகிராம்கள் ஒழுங்காக வருகிறதா என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள். எங்களுக்குச் சில நேரங்களில் மந்திரிகள் வந்துபோன பிறகுதான் புரோகிராம் வருகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். இம்மாதிரிக் காரியங்களில் அதைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

தேர்தலைப்பற்றி ஒரு விஷயம். நான் முன்பே கூற மறந்து விட்டேன். அதாவது பத்து நாட்களுக்குப்பிறகு என்னும் சம்பிரதாயத்தை அறவே ஒழிக்க வேண்டும். எப்படிப் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களிலே, பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தேர்தல்களிலே உடனடியாக எண்ணப்பட்டுச் சொல்வதைப்

1971 சூலை 16] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

பார்க்கிறோம், அதனால் எந்தவிதமான பூசலோ, கலவாமோ ஏற்பட்டு விடவில்லை. அதேபோல் இந்தத் தேர்தல்களிலேயும் இந்த முறையைக் கையாள்வது பொருத்தமாகியிருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் எதிர்க்கட்சிகளை நியாயமான முறையிலே நடத்த வேண்டுமென்பதை நான் இங்கே கட்டிக்காட்டி, எங்கள் தொகுதியிலே இருக்கின்ற அத்தியாவசிய வேலைகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர், அமைச்சர்கள், தேர்தல்கள், அரசு அலுவலர்களின் என்கின்ற தலைப்பில் மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தங்களுடைய செழுமிய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் ஜப்பார் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் நல்ல செய்தி ஒன்றுக்காக நாங்களெல்லாம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம், ஆவலோடு அமர்ந்திருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அந்த நல்ல செய்தியை அடுத்த மானியத்தில் நாவல் அவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்று நான் கருதுகின்றேன். ஆகவே, ஜப்பார் அவர்களைப் போன்ற உறுப்பினர்களெல்லாம் இன்றைக்கு அதிகமான தாக்குதலிலே சடுபடாததற்குக் காரணமேகூட அந்த நல்ல செய்தியை எண்ணித் தானே என்னவோ எனக்குப் புரியவில்லை.

ஆகவே இங்கே பேசிய அனைத்தும் கட்சியுடைய தலைவர்களும், எல்லாக் கட்சியினுடைய உறுப்பினர்களும், எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்ற கருத்துக்கள் எதுவாயினும் அவற்றை நாங்கள் மேலும் சிந்தித்துப் பார்த்து, எவையெவைகளை நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்பதையும், எவையெவைகளைத் தீவிரப்படுத்தலாம் என்பதையும் பார்த்து நிச்சயமாகச் செயல்படுத்துவோம் என்கின்ற உறுதியினை நான் முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் 1967-இல் எங்கள் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உருவாக்கியதிலிருந்து இதுவரையில் மற்றக் கட்சிகளை மதிக்கின்ற தன்மையிலேதான் இந்த அரசு செயல்பட்டு வருகிறது என்பதையாரும் மறுத்திட இயலாது. இங்கே முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு முதல் உரை ஆற்றிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். எங்களுடைய வெற்றிக்கும் உங்களுடைய தோல்விக்கும் என்ன காரணம் தெரியுமா என்று கேட்டுவிட்டு, அப்பொழுதும் மிகுந்த பெருந்தன்மையோடு சொன்னார்கள், நீங்கள் எண்ணிக்கையிலே குறைந்திருந்தாலும் நீங்கள் இந்தியாவை ஆளுகின்ற கட்சியாக இருக்கிறீர்கள், நாங்கள் தமிழகத்தைமட்டும் ஆளுகின்ற கட்சியாக இருக்கிறோம், நீங்கள் இங்கேதான் எதிர்க்கட்சி, ஆனால் அனைத்திந்தியாவில் ஆளும் கட்சி என்று குறிப்பிட்டு விட்டு, தன்னுடைய பெருந்தன்மையைக் காட்டிவிட்டு, எங்களுடைய வெற்றிக்குக் காரணம் நாங்கள் மாற்றாக மதிக்கக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம், ஆனால் நீங்கள் எங்களை மதிக்கத் தவறுகிறீர்கள், இதுதான் நம்முடைய வெற்றி தோல்விகளின் இரகசியம் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 16]

அவர்களுடைய வழிநின்று மாற்றுக் கட்சிகளிலேயுள்ளவர்கள் பாராக இருந்தாலும், சொல்லுகின்ற கருத்து என்னவென்பதைச் சிந்தித்துப் பார்ப்பதிலே நாங்கள் கவனம் செலுத்துகிறோமேயல்லாமல், இது யார் சொல்லுகின்ற கருத்து என்று எண்ணிவிடாமல் செயல்பட்டு வருகிறோம் என்பதற்கு நூற்றுக்கணக்கான சான்றுகளை இந்த நான்கைந்தாண்டிக் காலத்திலே இந்த நாடு நன்கறிந்திருக்கிறது, நமது மன்றத்திலே இருக்கிற நீங்களும் வெகு தெளிவாக உணர்ந்திருக்கின்றீர்கள்.

அணைத்துக் கட்சியினரையும் பொதுவான விஷயங்களில் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு சுதந்திராக் கட்சியின் தலைவர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம் போன்றவைகளிலே எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் நல்ல பங்கினைத் தந்திருக்க வேண்டுமென்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, ஏதோ போடப்பட்ட அட்டையில் சூரியன் இருந்த காரணத்தினால் அது ஒருவேளை அவர்களுடைய கட்சியின் தேர்தல் சின்னமோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இப்படியே வளர்ந்து கொண்டிருப்போனால் வானத்திலேகூடச் சூரியன் இருக்கக்கூடாது என்ற அளவிற்கு வாதம் முற்றிவிடுமோ என்னவோ என்று அஞ்சுகின்றேன். அதிலே போடப்பட்டிருக்கும் படம் உதயசூரியன் அல்ல, எப்பொழுதுமே துன்பத்தைக்காட்ட இருளையும், துன்பத்திலேயிருந்து மீளுகின்ற மார்க்கத்தைக் காட்ட ஒளியையும் காட்டுவதுதான் வழக்கமாயிருந்து வருகிற ஒன்றாகும். உடனே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்லலாம், ஒளி காட்ட நட்சத்திரத்தைப்போடக் கூடாது என்று, நட்சத்திரங்கள் சில சமயங்களில் விழுந்து விடுவதைப் பார்க்கின்றோம், வால் நட்சத்திரங்களெல்லாம் இருக்கின்றன, ஆகவே நட்சத்திரத்தைப் போட்டால் இது எந்த நட்சத்திரம் என்று தவறாகப் புரிந்துகொள்வார்களோ என்பதற்காகத்தான் . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நட்சத்திரங்களில் துருவ நட்சத்திரமும் இருக்கிறது, அது என்றைக்கும் விழாது, ஒளிவிட்டுக்கொண்டே இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: துருவ நட்சத்திரமும் இருக்கிறது, சில துறுதுறு நட்சத்திரங்களும் இருக்கின்றன. ஆகவேதான் இருளைக் கிழித்துக் கொண்டு ஒளி உலகத்திற்கு மனிதன் பிரவேசிக்கிறான், ஏழைகளின் வாழ்விலே ஒளி ஊடுருவுவதாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் பல்வேறு சித்திரங்களைத் தீட்டுகின்ற நேரத்தில் அந்த ஒளியர் தந்ததில் தத்துவ ரீதியாக நல்லமுறையில் அந்தச் சித்திரம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதேயல்லாமல் இதிலே உதய சூரியன் படத்தைப்போட்டுத்தான் அல்லது உதய சூரியனாக இல்லாவிட்டாலும் அதைப் போன்ற தோற்றத்தைப் போட்டுத்தான் எங்களுடைய கட்சியை வளர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கிஞ்சித்தும் இல்லை, இன்னும் சொல்லப்போனால் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகின்றவரையில் அந்த நினைவுகூட பாருக்கும் எழவில்லை.

பொதுவாக, இந்த ஆட்சியினர் கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் கட்சி மாறு பாட்டோடு பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்களா என்பதைச் சில விவரங்களை நான் சொல்லுகிற நேரத்தில் நீங்கள் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூன் 16]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

இங்கே, மயிலாப்பூர் சட்டமன்றத் தொகுதியில் நடைபெற்ற விழாவுக்கு அம்மையார் அவர்கள் அழைக்கப்படவில்லை என்று குறைபட்டுக் கொண்டார்கள். சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் சில தொகுதிகளில் நடைபெறுகிற விழாக்களில் அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அழைக்கப்படாமல் இருப்பது கடந்த சில ஆண்டுக் காலமாகவே இருந்து வருகின்ற ஒன்றாக இருக்கிறது.

அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது இன்றைய தமிழக ஆளுநராக இருக்கும் திரு. கே. கே. ஷா அவர்களை அழைத்து டொம்மிங் குப்பம் என்ற இடத்தில் ஒரு விழா நடைபெற்ற நேரத்தில் மயிலாப்பூர் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த அரங்கண்ணல் அவர்கள் அந்த விழாவுக்கு அழைக்கப்படவில்லை. அரங்கண்ணல் அவர்களே எடுத்துக் காட்டியதுபோல் வட சென்னையில் நடைபெற்ற மற்றொரு அடிக்கல் நாட்டு விழாவுக்கு அந்தத் தொகுதிச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அழைக்கப்படவில்லை.

சென்னையைத் தவிர மற்ற இடங்கள் எல்லாவற்றிலும் நடைபெறுகிற பல் வேறு நிகழ்ச்சிகளுக்கு அந்தத் தொகுதிச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வரவேற்கப்படுகிறார்கள், கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. மகாதேவன் பின்னர் அவர்கள்கூட நான்கன்னியாகுமரி சென்றபோது தோவாடா பகுதியில் நடைபெற்ற விழாவில் கலந்து கொள்ளும்படி அழைக்கப்பட்டு அவருடைய பெயர்கூடப் போடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அவர் வரவில்லை. அவர் சட்டமன்றத்திற்கு வந்தபோது 'என் வரவில்லை?' என்று கேட்டேன். 'உடல் நலமில்லை, அவசரமான வேலை' என்று தன்னுடைய வாழ்முடியாமைக்குக் காரணத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள், இப்படி எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் அரசாங்க நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்று நாய்கன் யாரும் கண்டிப்பாக இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்களும் மற்றவர்களும் எடுத்துக் காட்டியதுபோல் நானும் பழைய காலத்தில் நடந்த ஒன்றிரண்டைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1962-ல் இருந்து 1967 வரை ஐந்தாண்டுக் காலம் நான் தஞ்சாவூர் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது தஞ்சையில் நடைபெற்ற எந்த நிகழ்ச்சிக்கும் நான் அழைக்கப்பட்டது கிடையாது. எந்த நிகழ்ச்சியிலும் பங்கு பெற வாய்ப்புக் கொடுத்தது கிடையாது. 1957-62 வரை குளித்தலைத் தொகுதிச் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது ஒரு பிளாக் நிகழ்ச்சியில் என்னுடைய பெயர் போடப்பட்டதற்காக அன்றைக்கு இருந்த ஒரு அமைச்சர் அந்த பிளாக் அதிகாரியை அந்த ஊரைவிட்டு மாற்றிவிட்டு அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறும் நாளையே ஒத்தி வைத்துவிட்டு, அந்த நிகழ்ச்சியில் என் பெயரை இணைக்காமல் நடத்தினால்தான் தான் வருவேன் என்று கூறி அதற்குப் பிறகு அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. தஞ்சையில் போடப்பட்ட மருத் துவமனை ஆராய்ச்சிக் குழுவாக இருந்தாலும்கூட, ஆலோசனைக் குழுவாக இருந்தாலும்கூட இப்படிப்பட்ட குழுக்களில் எல்லாம் என்னுடைய பெயர் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என் பெயர் மாத்திரமல்ல; அன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த நாவலர் அவர்களுக்கூட அன்றைக்கு நடைபெற்ற எத்தனையோ விழாக்களுக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில்கூட அழைக்கப்படாமல் இருந்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஜூலை 16]

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் படத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இவ்வளவு நாளைக்குப் பிறகும் அந்த எரிச்சல் இன்னும் அடங்கவில்லை. என்றாலும் ஒரு மகிழ்ச்சி. அடிக்கடி ராஜமன்னார் குழு புத்தகத்தை எடுத்துப் பார்க்கிறார், படிக்கிறார் என்பதில் ஒரு தனி மகிழ்ச்சி இல்லாவிட்டால் அந்தப் படமானது அவர்களை உறுத்திக் கொண்டே இருக்காது. அவருக்கு ரொம்பச் சங்கடமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தயவு செய்து அந்தப் பக்கத்தையே கிழித்து எறிந்து விட்டோம். இல்லையென்றால் கொஞ்சம் கரியை எடுத்துப் பூசி தன்னுடைய ஆத்திரத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளட்டும். அப்படிச் செய்தால் ஒரு சவுக்கு அல்ல, இன்னும் பல ஆபுதங்கள் பரிசளிக்கப் படலாம். சட்டமன்றத்தில் நாங்களும் அன்று பணியாற்றினோம். பாராட்டப் படும் நேரத்தில் பண்போடு பாராட்டவேண்டும்; பரிககள் பண்பாடு வாய்ந்தவையாக இருக்கவேண்டும். நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்த நேரத்தில் நாவலர் அவர்களோ, நாடோ, இன்றைக்குப் பேரவைத் தலைவராக இருக்கின்ற தாங்களோ கடுமையாகப் பேசியதைவிட இன்றையதினம் யாரும் பேசுவதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. அப்போதெல்லாம் எந்தச் சவுக்கும், தார்க்குச்சியும் பரிசாக யாராலும் அளிக்கப்படவில்லை. இன்றையதினம் அமைச்சர்களை ஒட்டுவதற்காக, அகட்டுவதற்காக, விரட்டுவதற்காக, ஏற்ற வகையில் சிலருக்குச் சவுக்குகளும், தார்க்குச்சிகளும் பரிசாகத் தரப்படும் அளவுக்குத் தமிழ் நாட்டின் மரபு நம்மையும் அறியாமல் எங்கோ போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் படத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் உள்ளபடியே மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். அந்தப் படம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்களுடைய உள்ளத்தைப் புண்படுத்தி இருக்குமானால் அந்தப் படத்தை வெளியிட்டதற்காக உள்ளபடியே வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தப் படம் போடப்பட்டது அவர் சொன்னது போல் எனக்குத் தெரியாத ஒன்றுதான். அமைச்சர்களிடத்தில் புத்தகத்தைக் கொடுத்த நேரத்தில் படங்கள் இல்லை. அவசரமான பிரதி என்ற அளவில் கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு புத்தகத்தை முழுமையாக வெளியிட்ட நேரத்தில் அந்தப் படம் இருந்திருக்கிறது. அதிலே படம் இருக்கும் காரணத்தால், ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்பு மிகுந்த அறிக்கையிலே படத்தை வெளியிட்ட காரணத்தால் நாங்கள் எல்லாம் விளம்பரம் செய்து கொள்ளுவதற்காக இருக்கிறோம் என்று எண்ணுவது தவறு. நாங்கள் அரசாங்கத்தில் இல்லாவிட்டாலும் இதைவிட விளம்பரத்தைப் பெறும் அளவுக்குத்தான் இங்கு விற்ப்பிருக்கும் அத்தனை பேரையும் இந்த நாட்டு மக்கள் வைத்திருந்தார்கள் என்பதை ஆணவத்தோடு அல்ல, கர்வத்தோடு அல்ல, தாயன்புடன் இந்த நாட்டு மக்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள உள்ளபடியே பெருமைப்படுகிறேன்.

மாற்றுக் கட்சியினரை எவ்வளவு அரவணைத்துக் கொண்டு செல்லுகிறோம் என்பதற்கு ஒன்றிரண்டு நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் இருந்த கோமதிசங்கர தீட்சிதர் என்ற பெரியவரை நாங்கள் எங்கள் தந்தையைப்போல் பாராட்டி இருக்கிறோம். அவருடைய 80-வது பிறந்த நாள் விழாவுக்காக முதலமைச்சர் என்ற முறையில் ஒரு பாராட்டு விழா ஏற்பாடு செய்து, பொன்னாடை போர்த்தி, நிகழ்ச்சியைப் பெரிய விழா வாக்கி எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து கொள்ளச் செய்து, அனைவரையும் பாராட்டை வழங்கச் செய்து, செய்திப் படமாக எடுக்கப்பட்டு வெளி

1971 சூலை 16]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

விடப்பட்டதை யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. இந்த மன்றத்திலேகூட அவருடைய 80-வது பிறந்த நாளன்று அனைவராலும் பாராட்டுரை தரப்படுகின்ற அளவுக்கு மற்ற நிகழ்ச்சியைக்கூட ஒத்திவைத்து அவருடைய பிறந்த நான் விழாவைக் கொண்டாடியிருக்கிறோம். அது மாத்திரமல்ல, அவர் இந்த முறை தேர்தலில் நிற்கவில்லையென்றாலும் அங்கு நின்று வெற்றிபெற்று வந்த திரு. சங்குமுத்துத் தேவர் அவர்கள் என்னைச் சந்தித்து நியாயங்களுக்குத் தரப்படுகிற பென்ஷன் அவருக்குத் தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டார். உடனடியாக நியாயங்களுக்குத் தரப்படுகின்ற பென்ஷன் அவருக்குத் தரப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டேன். உத்தரவு போட்ட பிறகு அதிகாரிகள் கலெக்டரிடமிருந்து சிப்போர்ட் கேட்கவேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். நான் உத்தரவு போட்ட பிறகு கலெக்டரிடமிருந்து சிப்போர்ட் தேவை இல்லை, என்று கூறி உடனடியாகப் பணத்தை அனுப்பும்படி கூறினேன். அவர் நீண்ட காலம் இருப்பதற்கு நாம் கொடுத்து வைக்கவில்லை. அந்த நல்ல நியாயியை நாம் இழந்தோம். நேற்றையதினம் திரு. சங்குமுத்துத் தேவர் அவர்களும் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் என்னைச் சந்தித்து—உறுப் பினர்கள் என்னைச் சந்திப்பதே இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள்—அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு இந்தப் பென்ஷன் தொகையைத் தரவேண்டுமென்று கேட் டார்கள். இப்போது இருக்கும் முறைப்படி அவருடைய மனைவி உயிருடன் இருந்தால் தாலாம்; இருந்தாலும் அவருடைய மகன் இருக்கிறார்; அந்தப் பென்ஷன் தொகை அவருடைய மகன் காலம்வரையில் கொடுங்கள் என்று நேற்றையதினம் ஆணைபோட ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறேன். இதிலே எதிர்த் கட்சி, சொந்தக் கட்சி என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்கு இவை எல்லாம் ஆதாரம் என்பது அனைவருக்கும் தங்குகத் தெரியும்.

1966-ம் ஆண்டு இந்தச் சட்டமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டு பழைய அரசு ஒரு முடிவு எடுத்த ஒரு ஆணை பிறப்பித்தது. 28-9-1966-ல் இருந்து பழைய அரசியல் நியாயங்களுக்குப் பென்ஷன் வழங்க வேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதன்படி 1966-ல் பென்ஷன் பெற்ற நபர்கள் எண்ணிக்கை 6 பேர். 1967-ல் 1,354 காங்கிரஸ்காரர்கள் பென்ஷன் பெற்றிருக்கிறார்கள். 1968-ல் 1,817 பேர் பெற்றிருக்கிறார்கள்; 1969-ல் 1,742 பேர் பென்ஷன் பெற்றிருக்கிறார்கள்; 1970-ல் 1,914 பேர் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 30-4-1971 வரை 157 பேர் பெற்றிருக்கிறார்கள். மொத்தம் 6,933 காங்கிரஸ் நியாயிகள், அரசியல் நியாயிகள் இதுவரை பென்ஷன் பெற்றிருக்கிறார்கள். மாதந்தோறும் ஒருவருக்கு 50 ரூபாய் வீதம் உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் தொகையைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 1966-67-ல் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் செலவானது ரூ. 3,057. அவர்கள் தொடர்ந்து ஆட்சியில் இருந்திருப்பார்களானால் மேலும் தந்திருப்பார்கள். இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் நான்கு வந்த பிறகு அதை நிறுத்த வேண்டுமென்றால் நிறுத்தியிருக்க முடியும் என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நான்கு அப்படி நிறுத்தக்கூடாது என்பதை மனதில் எண்ணி மிகுந்த பெருத்தன்மையோடு இந்தத் திபாய்களை எல்லாம் மதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு 1967-68-ல் பதினொரு லட்சத்துப் பத்தாயிரம் ரூபாயும், 1968-69-ல் இருபத்தி ஐந்து லட்சத்து அறுபத்தி ஒன்பதாயிரம் ரூபாயும், 1969-70-ல் முப்பத்தி இரண்டு லட்சத்து அறுபத்தி ஆறாயிரம் ரூபாயும், 1970-71-ல் நாற்பத்தி ஏழு லட்சத்து எழுபத்தி நாலாயிரம் ரூபாயும்

இந்தப் பிரதிக்ஷை அரசு செலவு செய்து வருகிறது. கங்காப் பிரதிக்ஷைக்கு இந்த அரசு அளிக்கின்ற பென்ஷன் என்ற முறையில் வழங்கி வருகிறது என்பது ஒன்றே இந்த அரசு மாற்றுக் கட்டியவை மதிப்பிடுகிறது என்பதற்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக் காட்டாகும். நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்களுக்கு மாதம் ஊதியமாகத் தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. நாமக்கல் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதும் அவர்களுக்கு மாத ஊதியம் தர அனுமதி தரப்பட்டு மாதம் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் அளிக்கப்பட்டு வந்தது. அந்த ஒப்பந்தத்தை அதிகப்படுத்தித் தரவேண்டுமென்ற அவர்கள் மறபடியும் கேட்டு 5-9-1970-ல் இருந்து மாதம் ஒன்றுக்கு 250 ரூபாய் வீதம் உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நெல்லையப்பருக்கு வழங்கப்பட்டுவந்த ரூ. 100 அவர் மறைந்த பிறகு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

கட்டபொம்மன் குடும்பத்தாருக்கு துக்கசியை அரசு கொடுத்த வந்த பென்ஷன், 1953-ல் அந்த அரசியல் பென்ஷன் அவர்களுக்கு நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. இப்போது 18-2-1969 முதல் சுப்ரமணிய துரையின் மகள் திருமதி பாஞ்சாலி அம்மாள், துரைராஜ் பாண்டியன், வீம ராஜ், துரை ராஜ், திரு. சோமசுந்தர கட்டபொம்ம துரை, இவர்களுக்கும், அந்நாடு பிறகு 11-1-1971 முதல் சுப்ரமணிய கட்டபொம்ம துரை, சைவ வீரபாண்டிய துரை, ஹைந்தரை புதல்வர்கள், சப்பிரமணிய கட்டபொம்ம துரை, ஜகதீச பாண்டியன் துரை, சின்னபொம்மு துரை ஆகிய இந்த பத்துப் பேர்களுக்கு, கட்டபொம்மன் பரம்பரையினருக்கு மாதம் ரூ. 80 என்று ஒய்வுதியம் இந்த அரசால் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

இந்திய நாட்டு விடுதலைப் போராட்டங்களில் தேசியக் கண்காட்சிகள் உள்ளங்களில் எழுப்பிக் கொண்டிருந்தவர்கள் அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், எங்கிருக்கிறார்கள், இப்போது அவர்களுக்கு எந்தெந்தக் கட்சிகளில் ஈடுபாடு இருக்கிறது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் நாமக்கல் ஒரு சிறிதும் கவலைப்படாமல் அதை மனதில் எண்ணிப்பார்க்காமல் இந்த அரசு மாற்றுக் கட்சி, ஆளும் கட்சி என்ற பாரபட்சம் காட்டாமல் அவர்கள் அனைவருக்கும் உதவி செய்து வருகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத் தான் நான் இந்த விவரங்களை உங்களிடம் எடுத்துக் கூறினேன்.

அமைச்சர்கள் இன்றைக்கு அதிகமாகச் சுற்றுப்பயணம் செய்கிறார்கள், அதன் காரணமாக அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறது, அதில் சிக்கனம் செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வெட்டுத் தீர்மானத்தில் கொடுத்திருப்பதோடு கூட இங்கு பேசிய மற்றவர்களும் அதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான்கூடப் பார்த்தேன். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் 1962-ம் ஆண்டு முதல் 1965-ஆம் ஆண்டு முடிய நான்காண்டு காலத்தில் ஒன்பது அமைச்சர்கள் இருந்தார்கள். அந்த ஒன்பது அமைச்சர்களுக்கு பயணப்படிக்கான செலவு சந்தேகக்குறைய ரூ. 2,50,000 ஆயிற்று. கமக ஆட்சிக் காலத்தில் நான்காண்டுக் காலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 1967 முதல் 1970-ம் ஆண்டு முடிய நான்காண்டு காலத்தில் அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகியுள்ளது உங்களுக்குத் தெரியும். முதல் ஒன்றிரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் ஒன்பது பேர்களாக இருந்தாலும் பிறகு 13 பேர்கள் என்றாகி, பிறகு 14 பேர்களாக ஆகியிருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும். 1967-ம் ஆண்டு முதல் 1970-ம் ஆண்டு முடிய நான்காண்டுக் காலத்தில் அமைச்சர்களுக்கான பயணப்படி சந்தேகக்குறைய ரூ. 3,13,000 ஆகும். ஒன்பது பேர்கள்

1971 சூலை 16]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

நான்காண்டுக் காலத்தில் பயணப்படி பெற்றது ரூ. 2,50,000. 13, 14 பேர்களாக அமைச்சரவை விரிவடைந்து 1967 முதல் 1970-ம் ஆண்டு முடிய அமைச்சர் களுக்கான பயணப்படி ரூ. 3,13,000 தான். ஆகவே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் நான்காண்டுகளில் ஒருவருக்குப் பயணப்படி சராசரியாக ரூ. 28,000, கழக ஆட்சியில் நான்காண்டுகளில் ஒரு அமைச்சருக்குப் பயணப்படி சராசரி ரூ. 20,000 தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1962-ல் மொத்தமாக ஆன பயணப்படிச் செலவு ரூ. 43,623. 1963-ல் ரூ. 64,708, 1964-ல் ரூ. 69,593, 1965-ல் ரூ. 70,196, 1966-ல் ரூ. 77,606. ஒன்பது பேர்களாக இருந்தபோது, 1967-ல் ரூ. 79,000, 1968-ல் ரூ. 59,000, 1969-ல் ரூ. 88,000, அமைச்சர்கள் 13 பேர்கள், 1970-ல் 13 பேர்கள், ரூ. 86,000 என்றளவிற்குத்தான் இந்தப் பயணப்படிச் செலவுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கையை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது பயணங்கள் அதிகமாக நடைபெறவில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் அரசாங்க நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டு விட்டுத் திரும்புவார்களேயானால் அந்தப் பயணப்படியைப் பெற்றுக்கொள்வது என்றும் ஐந்து அரசாங்க நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டு விட்டு மாலை ஆறு மணி அளவில் ஒரு கழக நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்வார்களானால் அந்த நாள் முழுவதும் அதற்காக வாங்குகிற பயணப்படியை அவர்கள் வாங்கக் கூடாது என்று திட்டஸ்ட்டமாக நாங்கள் வலியுறுத்தி இன்றைக்குச் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். நான் ஒரு ஊருக்குச் செல்கிறேன். திருச்சி அல்லது தஞ்சை என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். காலை நான்கு அரசாங்க நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டு விட்டு மாலையில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில்—கட்சிச் சார்பான கூட்டத்தில்—கலந்துகொண்டு திரும்பினால் அன்று அரசாங்க நிகழ்ச்சிகளுக்குச் சென்ற அவ்வளவு பயணப்படியும் சத்து செய்யப்பட்டு கட்சித் தோழர்களிடத்தில், கிளைக் கழகத்தினிடத்தில்தான் அதற்கான போக்குவரத்துச் செலவைப் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறேன். அதைத்தான் மற்ற அமைச்சர்களும் கடைப் பிடித்து வருகிறார்கள். அதில் ஏதாவது ஒரு சில தவறுகள் ஏற்பட்டாலும் அவற்றையெல்லாம் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எல்லா அமைச்சர் களும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதிகமாக அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணத்தில் ஈடுபடக்கூடாது என்ற கருத்தும், அதிகமாகச் சுற்றுப்பயணத்தில் ஈடுபடவேண்டுமென்ற கருத்தும் இங்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. நான் இரண்டிற்கும் இடையில் நின்று, அதிகமாகச் சுற்றுப்பயணத்தில் ஈடுபடுவது என்றால், ஒரு பத்துப் பதினைந்து நாட்களாவது சென்னையில், தலைநகரில் அமைச்சர்கள் தங்கிடவேண்டுமென்ற அந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதற்கேற்ற வகையில்தான் இன்றையதினம் அமைச்சர்களின் சுற்றுப்பயண நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

நிகழ்ச்சிகள் தயாரிக்கப்படுகிற நேரத்தில் எங்களுக்கு அவை எல்லாம் ஒழுங்காக வந்து சேரவில்லை என்று காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நானும் எனக்குள்ள குறையைச் சொல்லியாக வேண்டும். நான் எவ்வளவோ முறை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குச் சென்றிருக்கிறேன். ஏதாவது ஒரு முறை அல்லது இரண்டு முறை அவர்கள் வராமல் போயிருக்கலாம். எந்த ஒரு முறையாவது முதல் அமைச்சர் அவர்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஜூலை 16]

வருகிறார்களே அவர்களைச் சந்திக்கலாம் என்ற எண்ணம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள எந்தக் காங்கிரஸ் கட்சித் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கும் என்றைக்குமே ஏற்பட்டது கிடையாது. ஒரு வேலை நாங்கள் இந்த இடத்திற்கு அவ்வளவு தகுதியுள்ளவர்களா இல்லையா என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. இவர்களை ஏன் போய்ப் பார்க்கவேண்டும் என்ற வெறுப்பு கூட ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. அவர்களுக்கு அந்தளவிற்கு அலுவல்கள் இருந்திருக்கலாம். இனிமேலாவது நீங்கள் எங்களையும் சந்திக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அவர்களைச் சுற்றியிருக்கிறவர்களைப் பார்த்தால், அவர்களைச் சந்திப்பதற்கு மிகுந்த சிரமமாக இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்களைச் சந்திக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எல்லோரும் வந்து என்னைச் சந்தித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வந்திருப்பதாகச் சொன்னால், அவர்கள் கூறியதுபோல்—நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் முதலிடம் தர வேண்டுமென்ற சொன்னார்கள்—குறிப்பாக எதிர்ப் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு முதலிடம் தருவதில் எங்களுக்கு மிஞ்சி யாரும் இருக்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. ஒரு தடவை முயன்று பாருங்கள், அடுத்த தடவையாவது பாருங்கள் என்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்).

நாடாளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கிற இடம் 11-வது இடம், 10-வது இடமாக இருக்கிறது என்று குறை கூறப்படுகிறது. அவர்களுக்கு இருக்கிற 10-வது இடத்தை துறை அதிகாரிகள் என்பதற்கு அடுத்த இடமாக இப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினருக்குத் தர வேண்டும் என்ற ஆணையை, இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பு பிறப்பித்திருக்கிறேன் (ஆரவாரம்.) என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தேர்தல்கள் பற்றி எல்லாம் பல விளக்கங்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன.

அதில் கட்சி வாரி பிரதிநிதித்துவம், தான் தேர்தலில் தேவை என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அமைச்சர்கள் ராஜிநாமா செய்துவிட்டுத்தான் தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நாங்கள் அப்படிச் செய்யாவிட்டாலும் நீங்களாவது செய்யுங்கள் என்று கேட்டார்கள். இது ஒரு மாநிலம் மட்டும் செய்து முடித்துவிடுகிற காரியம் அல்ல. நாங்கள் எல்லோரும் ராஜிநாமா செய்துவிட்டு, நாங்கள் தேர்தல் பணி செய்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், மத்திய அரசில் இருக்கிற அமைச்சர்கள் ராஜிநாமா செய்யாமல் இங்கு வந்து அவர்களது மந்திரி அந்தஸ்தைக் காட்டி தேர்தல் சுற்றுப் பயணத்தில் ஈடுபடுவது என்பது தேர்தலுக்குப் பொருத்தமாகயிருக்குமா என்பதை என்னிப் பார்க்க வேண்டும். நான் இன்னும் கூடச் சொல்வேன், இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் காங்கிரஸ் ஒன்றாகயிருந்த நேரத்தில் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்கு தமிழ்நாட்டிற்கு வந்திருந்த மூன்று ஊர்களில் பேசியதற்காக ரூ. 90,000 இன்றைக்கும் காங்கிரஸ் கட்சி எங்களுக்கு கடன் தர வேண்டியிருக்கிறது. ஒருவேளை பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் நாங்கள் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் அல்ல என்று சொல்லி, தப்பித்துக் கொண்டாலும் தப்பித்துக்கொள்ளக் கூடும். அவர்கள் தங்களை ஸ்தாபன காங்கிரஸ் என்று வலியுறுத்திக் கொண்டவதற்காகவாவது அந்தப் பணத்தைக் கட்டி விடுவார்

1971 சூலை 16]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கனாலில், இவர்கள்தான் ஸ்தாபன காங்கிரஸ், ஆகவே கடனைத் திருப்பிக் கட்டி விட்டார்கள் என்று நம்ப இடமேற்படும். இதுபற்றி பலமுறை விவாதிக்கப்பட்டு விட்டது. இப்போது கூட நான் கூறுகிறேன் . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இப்போதுதான் இந்திரா காங்கிரஸோடு நீங்கள் இணைந்து நிற்கிறீர்களே, அந்த ரூபாயை அவர்களிடம் வாங்கிக் கொள்வதுதானே. எது ஸ்தாபன காங்கிரஸ் என்பது கோர்ட் தீர்ப்பு விடைக்கும்போது, எது உண்மை என்பது புரிந்துவிடும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: உண்மையான காங்கிரஸ் எது என்பது கோர்ட் தீர்ப்பளிப்பதற்கு முன்பே, நீங்கள்தான் அது என்பதைக் காட்டிக் கொள்ள அந்தப் பண பாக்கியைத் தந்து விடுங்கள். கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போல் கலங்கினால் இலங்கை வேந்தன் என்று கூறுவது போல், நாங்கள் இப்போழுது கலங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். யாரிடத்திலிருந்து வாங்குவது என்று. தீர்ப்பு வரும்வரையில் நாங்கள் காத்திருக்க இயலாது. கடன் தொகை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. இந்தியப் பிரதமரைய் போன்றோர் தேர்தல் சுற்றுப்பயணம் அல்லது கட்சிப் பிரச்சாரத்திற்காக வரும்போது கடுமான வரையில் அந்தந்தக் கட்சி சார்பாக அழைக்கப்படுவதால், அவர்களே செலவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இன்று மாநில அமைச்சர்கள் யாராவது தேர்தல் சுற்றுப்பயணம் அல்லது கட்சிப் பிரச்சாரத்திற்காகச் செல்லும்போது அரசாங்கப் பயணப்படிபையைப் பெறுவதில்லை என்று அறிவித்திருக்கிறோம். அரசாங்கச் செலவில் போவதில்லை என்றால் பாதுகாப்பு போன்ற சில பணிகளுக்கு அரசாங்கப் பணம் செலவிடப்படலாம் தவிர, பிரதமர் போன்ற மிகப் பெரிய பொறுப்பில் உள்ளவர்களின் எல்லைச் செலவுகளுக்கும் நாங்களே பொறுப்பேற்றுக் கொள்வோமென்ற நிலைமை இருக்கக் கூடாது. இதைச் சொல்வது இன்றல்ல. அன்றே இதைச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே அந்த முறையில் நாங்கள் ராஜ்நாமா செய்யவது என்பது அது அகில இந்திய ரீதியில், மத்திய அரசு அளவில் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு, அல்லது ஒரு மாதத் திற்கு முன்பு, அல்லது ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பே அமைச்சர்கள் எல்லா மட்டத்திலும் ராஜ்நாமா செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமை வந்தால் அப்படி வருகிற முடிவை நிச்சயமாக தமிழக அரசு எதிர்க்காது, வரவேற்கும் என்பதை இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தேர்தலில் கட்சி வாரிப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் பேசிய சுப்பையா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் வீற்றிருக்கும் நாடார் அவர்களும் அதே கருத்தை எடுத்துக் காட்டினார்கள். இதற்கு பி.எஸ்.பி. தண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் கூறிய விளக்கம் எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. நாட்டிலே இருக்கும் கட்சிகளின் எண்ணிக்கை குறைந்தால்தான் இந்த கட்சி வாரி பிரதிநிதித்துவம் ஒரு நல்ல இலக்கணமாக இருக்க முடியும், அது வரையில் முடியாது என்று சொன்னார்கள். அது போற்றத் தகுந்த கருத்து, பொருத்தமான கருத்து என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்று நூற்றுக் கணக்கான கட்சிகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கட்சிகள் இன்றைக்கு 2 இடங்களில் சட்டசபைக்கு வர வேண்டுமென்றால், குறைந்த பட்சம் லட்சம் வாக்கு வாங்க வேண்டுமென்று எண்ணி இருந்தால், 234 தொகுதிகள் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த 234 தொகுதிகளுக்கும் ரூ. 250, ரூ. 500 என்று தொகையைக் கட்டி எல்லா இடங்களிலும் தங்களுடைய வேட்பாளர்களை நிறுத்தி வைப்பார்கள். கூட்டிக் கழித்துப் பார்க்கிற நேரத்தில் அவர்கள் 1-2 இடங்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஜூலை 16]

களில் தான் வெற்றி பெறுவார்கள். அதோடு யார் எங்கே போட்டியிட்டாலும், நாங்களும் அங்கே போட்டி யிடலோம் என்று மார்த்தட்டிக்கொள்ளும் சுயேச்சை களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் நாங்கள் 100 தொகுதிகளில் போட்டி யிட்டோம், ஆகவே, சுயேச்சை கட்சியின் சார்பாக, நின்றவர்களுக்கு விடைத்த வாக்குகளை மொத்தமாக எண்ணி, எங்களுக்கும் கட்சியின் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்று கேட்கக்கூடும்.

மாற்றுக் கட்சி, ஆளும் கட்சி என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருப்பவர்கள் நாளைக்கு எதிர்க்கட்சியாக வரலாம். இன்று எதிர்க்கட்சியாக இருப்பவர்கள் நாளைக்கு ஆளும் கட்சியாக வரலாம். ஆனால், இன்று ஆளும் கட்சி எது, மாற்றுக் கட்சி எது என்று வித்தியாசம் தெரியாமல் இருக்கிறது. கட்சிகள் அதிகம் இருக்கிற நேரத்தில், கட்சிவாரி பிரதிநிதித்துவம் மிகுந்த நன்மை பயக்காது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதோடு, எதிர்க்கட்சி, மாற்றுக் கட்சி என்ற நிலைமை யில்லாமல், 1967-ல் இருந்த நிலைமை கூட மாறி, இப்போது இருப்பதினே எது மாற்றுக் கட்சி என்று எண்ணிடத்தக்க அளவிற்கு இன்று பல்வேறுபட்ட கட்சிகள் பலிளிப்பட்டிருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இந்த நேரத்தில் கட்சிவாரிப் பிரதிநிதித்துவ முறை சரிப்பட்டு வராது. இப்போது எடுத்துக் கொள்வதற்கு இல்லை என்று எடுத்துக் கூறி, இங்கே அங்கத்தினர்கள் தேர்தலைப் பற்றி எத்தக் கருத்தை எடுத்துக் சொன்னாலும், நம்முடைய மாநில அளவிலே மட்டும் அதை செயல்படுத்த முடியாது, அகில இந்திய அடிப்படையில் செயல்பட வேண்டிய திட்டமாக இருப்பதால், எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் கலந்து ஆலோசித்து, நல்ல முடிவு எடுக்கிற நேரத்தில், அந்த முடிவை திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் ஏற்றுக்கொள்ள சித்தமாக இருக்கும் என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதிகாரிகளின் மாற்றங்களைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஐ.ஜி.யை மாற்றினார்கள். அவர் இறந்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஐ.ஜி. யைப் பொறுத்தவரையில், இப்போது இருக்கும் ஐ.ஜி. அவர்கள் டெல்லிப் பட்டணத் தில் வேறொரு பொறுப்பில் இருந்த நேரத்தில், அங்கே மாற்றங்கள் செய்ய விரும்பி அந்த ஐ.ஜி. மீண்டும் திரும்பி அனுப்பப்பட்ட இருக்கிறார் என்று செய்தி வந்த பிறகு தான், அவர் ஐ.ஜி. பொறுப்பில் அமர்த்தப்பட்டார். தலைமைச் செயலாளரை மாற்றி விட்டார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். நிர்வாக வசதிக்காக, ஒரு அரசாங்கம் அதனுடைய நிர்வாகத்தை ஒழுங்காக நடத்திச் செல்வதற்காக என்னென்ன வழிவகைகளைக் கையாள வேண்டுமோ, அதைக் கையாளுவதில் எந்தவிதமான தவறும் இருக்க முடியாது. அந்த முறையில்தான் தலைமைச் செயலாளர் மாற்றப்பட்டு இருக்கிறார். அவரை எங்கேயும் தள்ளிவிடவில்லை. இங்கேயேதான் இருக்கிறார்கள். இங்கே அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட மாநில திட்டக் குழுவின் துணைத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார். மிகுந்த பொறுப்பு மிக்கப் பதவியில்தான் அமர்த்தப்பட்டு இருக்கிறார். அதிகாரிகள் மாற்றம் என்பது இன்று, நேற்று அல்ல. எத்தனையோ ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வருகிறது. முன்பெல்லாம் கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. பார்த்தசாரதி ஐயங்கார் ஐ.ஸி.-யாக வந்திருக்க வேண்டியவர் விமான நிலையத்தில் ஏறப்பட்ட சின்னத் தகராறு காரணமாக ஐ.ஜி. யாக வர முடியாமல் போய்விட்டது என்று சொல்வார்கள். இப்படிப்பட்ட மாற்றங்களுக்கு உள்நோக்கம் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 16]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

சிபார்சுகள், அதிகாரிகள் மாற்றங்கள் பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அது பற்றி ஒரு அறிக்கை 2 வாரங்களுக்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்டது என்று கருதுகிறேன். பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. யாராவது மாற்றங்கள் பெற வேண்டுமென்றோ, உயர் பதவிகள் பெறவேண்டுமென்றோ சிபார்சுகள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் மூலமாகவோ, வேறு பிரதிநிதிகள் மூலமாகவோ யார் அனுப்பினாலும், அந்த அதிகாரி மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கு ஏற்ப இன்று கூடுமானவரையில் அந்தக் காரியங்கள் குறைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சிபார்சுகள் அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவது இல்லை.

எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எங்களைப்பற்றி என்ன பேசிக் கொள்கிறார்கள் என்ற பதற்காக நல்ல சி.ஐ.டி. ஒற்றர்களைப் பொறுப்பில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது சி.ஐ.டி.கள் தகவல் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். திரு. ஸ்ரீரண்டே அவர்களை விட, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களை விட சி.ஐ.டி.களைப் பொறுப்புள்ளவர்களாக கருதிக் கொள்ளக் கூடாது. உங்கள் கட்சியின் சார்பாக உள்ள மக்களில் சூலை உங்கள் மூலமாக அறிகிறேன். நீங்கள் பேசுகிற பேச்சில் நில்ல நோங்களில் காழ்ப்பு உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது, காழ்ப்பு உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது, அரசியல் விருப்பு, வேறுபாடுகளுக்கு இடம் அளித்தாலும், நாட்டில் இருக்கும் உங்களைச் சார்ந்திருக்கும் ஒரு பகுதி மக்களின் சூலை நீங்கள் ஒலிக்கிறீர்கள் என்ற பேருமிதத்தோடு, உங்கள் அனைவரின் கருத்துக்களையும் இந்த மன்றத்தில் நூங்கள் ஆராய்ந்து பார்க்கிறோம் என்று எடுத்துக் காட்டி, அதற்காக தனி ஒற்றர் படை தேவை இல்லை, இப்போது இருக்கும் ஒற்றர்களைப் போதுமானது என்று எடுத்துக் கூறி, இந்த மான்யத்தின் மீது தரப்பட்டு இருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை திரும்பப் பெற்றாக் கொண்டு, இந்த மான்யங்களை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்னையில் இருக்கிற சட்டசபை உறுப்பினர்களை மாத்திரம் எந்த விதமான நிகழ்ச்சிகளிலும் இது வரையில் கலந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்புக் கொடுப்பதில்லை என்று சொன்னதற்குப் பதில் கூற வில்லை. மூன்று இருந்ததுமாதிரி இங்கே சென்னையில் இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ள வாய்ப்பு அளிக்கப் படுமா என்பதற்கு முதலமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அவைகள் எல்லாம் உரிய நேரத்தில் ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கப்படும்.

DR. H. V. HANDE: Sir, the Hon. Chief Minister in his reply has ridiculed our symbol which I think is absolutely uncalled for and I take exception to it. I did not ridicule the symbol of the ruling party and I just stated the fact, for which the Hon. Chief Minister should give a reply without ridiculing us.

As regards the photograph of the Chief Minister in the Report of the Rajamannar Committee, I never ridiculed it and I am not allergic to it and in fact I like his face. Why should he try to

[Dr. H. V. Hande]

[1971 சூன் 16]

say something which is not in my mind. I would have been very happy if the discussion takes place at a high level without trying to make fun of each other.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்த போது மத்திய மாநில உறவு பற்றி தங்கள் கருத்து என்ன என்று கேட்டேன். பிறகு சொல்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் புத்தகத்தைக் காட்டினார்கள், போட்டோவைக் காட்டினார்கள். கருத்தைச் சொல்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, போட்டோவைக் காட்டினார்கள். அதற்குத்தான் அந்த பதில் சொன்னேன். இந்த விளக்கம் போதும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, in view of the assurance given by the Hon. Chief Minister, I withdraw my cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

The cut motions of Thiru A. K. Subbiah, Dr. H. V. Hande, Thiru K. S. Kothandaramiah and Thiru M. Surendran were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 36,70,200 under Demand No. 7—Elections.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

பி.ப. -00 The cut motion of thiru J. James to Demand No. 8 was, by leave, withdrawn.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஓய்வு பெற்றவர்கள் சம்பந்தமாக, சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு, நான் வெட்டுத் தீர்மானத்தை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

The cut motion of Thiru K. T. K. Thangamani was, by leave, withdrawn.

The cut motions of Dr. H. V. Hande and Thiru M. Surendran were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,82,07,400 under Demand No. 8—Head of State, Ministers and Headquarters staff.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motions given notice of by Thiruvallargal K. Subbu, Dr. H. V. Hande and A. Subramaniam to Demand No. 33 were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,63,14,900 under Demand No. 33—Miscellaneous’.

1971 சூலை 16]

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(எ) கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்ட மன்றம்.

THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 29,32,700 under Demand No. 6 State Legislature. ”

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட மன்றத்தில் எதிர்க்கட்சிக்கென்று ஒரு அறை இருந்தும், தற்பொழுது பெரிய எதிர் குரூப்பாக செயல்படும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு அந்த அறையைக் கொடுக்க வேண்டியதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“ கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்ட மன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 29,32,700-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் ”, என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, to discuss the need for a separate printing press exclusively for the Legislature work, I move the following cut motion :—

“ That the allotment of Rs. 29,32,700 under Demand No. 6 State Legislature be reduced by Rs. 100. ”

திரு. எம். கரேந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சட்ட மன்றத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கேள்விகளுக்கு காலாகாலத்தில் விடை அளிக்காதது குறித்து விவாதிக்க—

“ கோரிக்கை எண். 6—மாநிலச் சட்ட மன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 29,32,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”, என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹரண்டே : சார், டாக்டர் அம்பேத்கார் திருவுருவப் படத்தை சட்டமன்றத்தில் வைப்பது குறித்து விவாதிக்க—

“ கோரிக்கை எண். 6—மாநிலச் சட்ட மன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 29,32,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”,

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

* திரு. எம். கரேந்திரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே சபையில் முன்னால் வைத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கேள்விகள் எழுப்பினால் அதற்கு காலாகாலத்தில் பதில்கள் வந்து சேருவதில்லை. குறிப்பாக, அங்கேரிக்கப் பட்ட பல கேள்விகள்—சட்டமன்றத்திற்கு உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட பின்னர் எழுதி அனுப்பிய கேள்விகள்—பதிலளிக்கப்படவில்லை. ஏழு மாதங்கள் ஆகியும் பதில் வராமல் இருந்திருக்கின்றன. சட்டமன்றத்திலே கேள்விகள் கேட்பது என்பது, பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றி அவ்வப்போது அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காகச் செய்யப்படுகிற

[திரு. எம். கரேந்திரன்]

[1971 ஜூலை 16]

காரியமாகும். இதில் இவ்வளவு நிதானமாக இருப்பது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மிகுந்த சிரமத்தை அளிப்பதாக இருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதேபோல, சட்டமன்றத்திலே கேள்வி நேரம் முடிந்தவுடனே, அவசரமான அம்சங்களை அரசின் கவனத்திற்கு உடனடியாகக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்கு தற்போது வசதிகள் இல்லை. பாராளுமன்றத்திலே, இப்படிப்பட்ட வசதியை செய்து தரும் வகையில் 'ஸீரோ அவர்' என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய வாய்ப்பை இங்கேயும் உண்டாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, சட்டசபை பட்ஜெட் கட்டம் நடக்கும்போழுது உறுப்பினர்கள் உத்யோகபூர்வமல்லாத தீர்மானங்களையும், மசோதாக்களையும்கொண்டு வர வேண்டுமானால் வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலேயும் மசோதாக்கள், தீர்மானங்கள் கொண்டு வர வசதி ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்தச் சட்டசபை காலாவதி ஆவதற்குள் பல தீர்மானங்கள் கொண்டுவர முடியாமல் தங்கிவிடுகின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. கடந்த கட்டத்திலேயே ஒரு மசோதா நான் கொண்டுவந்தேன். சபை கலைக்கப்பட்டு விட்டது. எனவே, மீண்டும் அதே மசோதா கொண்டுவந்திருக்கிறேன். ஆகவே, எந்தக் காலத்திலேயும், சட்டசபை கூடுகின்ற போதெல்லாம், அது வரவு செலவுத் திட்ட கட்டமாகட்டும், அல்லது வேறெந்தக் கட்டமாகட்டும், உத்யோகபூர்வமல்லாத தீர்மானங்கள் கொண்டுவருவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய வசதிகளைப் பற்றியெல்லாம் ஏற்கனவே மாணியங்கள் மீது நடந்த விவாதத்தில் குறிப்பிட்டார்கள், அதில் இன்னும் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். இப்போதுள்ள நிலைமையில், சட்டசபை விடுதியில், உறுப்பினர்கள், படிப்பதற்குக் கூட வசதியில்லாத நிலை இருக்கிறது. பல மெம்பர்களின் தொகுதி மக்கள் விடுதிகளில் ஆங்காங்கே கூச்சலையும் குழப்பத்தையும் உண்டாக்கிக் கொண்டிருப்பதால், கவனத்தை நல்ல முறையில் திருப்ப வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. உடமைகளைச் சரிவரச் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. எனவே, அப்படி வருகின்றவர்கள் தங்குவதற்கு, விடுதிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற இடத்திலே ஏற்பாடு செய்து, அவர்கள் தங்க வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஓரளவு வாடகை வாங்குவது கூட தவறில்லை.

அடுத்து, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் விடுதியில் இதர வசதிகளும் குறைவாக இருக்கின்றன. குடிப்பதற்கும் குளிப்பதற்கும் கூட போதிய தண்ணீர் வசதி செய்து தரப்படவில்லை, எல்லா நேரத்திலும் தண்ணீர் வருவதில்லை. எந்த நேரத்திலும் தண்ணீர் கிடைக்கும்படி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் டெலிபோன் வசதி செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ரூமிலும் டெலிபோன் இருக்கிறதே தவிர, அதைப் பயன்படுத்தும்போது திண்டாட்டத்திற்கு உள்ளாக வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. டெலிபோனை எடுத்து காதில் வைத்துக்கொண்டால், ஒரு பதிலும் வருவதில்லை. அதைப் பராமரிக்கின்ற ஆட்கள் இல்லாமல் எக்ச்செஞ்சிவிறுந்து தகவல்

1971 ஜூலை 16]

[திரு. எம். சுமேந்திரன்]

கிடைப்பதில்லை. டெலிபோன் இருக்கிறது என்று சொல்லலாமே தவிர அது சரிவர உபயோகிக்கத் தகுந்த முறையில் இல்லை. இந்தச் சிரமங்களை யெல்லாம் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற வசதிக்காக கேன்டின் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே பல சிரமமான நிலைகள் இருக்கின்றன. 1½ மணிக்கு சட்டசபை முடிந்து கேன்டினுக்குப் பசியுடன் போனால், அங்கே அப்போது உண்டி கிடைப்பதில்லை. நேற்றைய முனிதினம் கூட முதல் சாப்பாடு போட்டுவிட்டார்கள். இரண்டாவது சாப்பாடு உடனே கிடைக்கவில்லை. அரிசி வேகவில்லை என்று சொல்லி காத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். எங்கள் போரலே, எங்களுடைய வசதிக்காக கேன்டின் என்று சொல்லிவிட்டு, எங்களுக்கே இப்படிப்பட்ட நிலை என்று சொன்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. என்னுடன் இரண்டு மூன்று பேர்கள் இருந்தார்கள். சாப்பிடாமலேயே போய் விட்டோம். அப்போதாவது, மரியாதைக்காகவாவது, பணம் வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டாமா? பணமும் வாங்கிக் கொண்டார்கள். (சிரிப்பு) இந்த மாதிரி நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்ற வேண்டும்.

வெஜிடேரியன் கேன்டீன்ப் பொறுத்தவரையில், இந்த மேனேஜ்மென்ட் மாநி வேறொரு மேனேஜ்மென்ட் வரப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். வெஜிடேரியன் கேன்டீனில் உள்ளவர்கள், அங்கே சமைக்கிற சமைப்பவர்கள் முஸ்லிம் வருப்பைச் சேர்த்தவர்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கலாமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, கேன்டீனில் வருமானத்தை மட்டும் கணக்கில் பார்க்காமல் உறுப்பினர்களின் வசதிகளைக் கருத்திற்கொண்டு, அவர்களுக்கு முதலிடம் அளித்து வசதிகளைச் செய்து தருவதிலே கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், சட்டசபை உறுப்பினர்கள், போக வருவதற்கு பால் வேண்டும் என்று பலபேர்கள் கூறினார்கள். ரெயினில் பால் தருவதில் இருக்கின்ற கஷ்டம், மற்றிய அரசுடன் கலந்து செய்ய வேண்டும் என்பது உண்மை யானது தான். வேறு பல மாநிலங்களில் அம்மாதிரியான சலுகை பால் தருகின்ற சலுகை—இருக்கிறது. இங்கேயும் அந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்ற இந்த நோத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போன்று தொகுதியில் இருக்கிற வேலைகளில் அங்கிருக்கிற தொகுதி மக்களுடைய வேலைகளைக் கவனிக்க பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சட்டசபை உறுப்பினர் பலருக்கு என்னைப் போன்றவர்களுக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது, தமிழில் நன்றாக எழுதத் தெரியாது. உதவி செய்வதற்கு ஒரு ஆன்மிகத் தேவையாக இருக்கிறது. ஒரு ஆணை ஏற்படுத்தி அவருக்கு சம்பளம் தருவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

சட்டசபை உறுப்பினர் மக்களின் பிரதிநிதியாக வந்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அந்த மக்களின் பணிகளை முறையாகச் செய்ய வேண்டுமென்றால் முறையாகச் செய்வதற்கான வாய்ப்பு வசதி இருந்தால்தான் முறையாகச் செய்ய முடியும். இது அவ்வளவு பேரும் உணர்ந்த விஷயம். ஆகவே அவர்களுக்கு உதவி செய்ய தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அங்கே டெலிபோன் வசதி செய்து தர வேண்டியது ஒரு முக்கியமான காரியமாகும்.

[திரு. எம். கரேந்திரன்]

[1971 சூலை 16]

ஜனநாயகம் சரியான முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கெட்ட பெயர் வராமல் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தந்து, அந்த மக்களுடைய பணிகளைச் செவ்வையாகச் செய்ய வழிகளையும் காட்ட வேண்டிய பொறுப்புக் கூட இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அது ஒன்றும் அதிகமானதல்ல என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், சட்டமன்ற பிரதிநிதியாக வந்தபிறகு அரசாங்கம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னாலும் கூட, அவர்கள் ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், இவர்கள் ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்றாலும் கூட, இருக்கிற நிலைமையில் ஜனநாயகம் தழைப்பதில் எல்லோரும் ஒன்றாக இருக்கிறோம். அந்த ஜனநாயகப் பணிகளைச் செய்வதற்கு இம்மாதிரியான காரியங்களைச் செய்து தர வேண்டும்.

இன்னொன்று, சட்டசபை வெளியீடுகள், சட்டங்கள் வருகின்றன. மற்ற வெளியீடுகளும் வருகின்றன. படித்துத் தெரிந்து கொண்டு அதன் பேரில் நாம் விவாதம் செய்தால் நாம் சரியாக சட்டமன்றத்தில் பணிசெய்கிறோம் என்று பொருள். இது ஆங்கிலத்தில் வருகிறது. ஆங்கிலத்தில் வருவதை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு திருத்தம் தர வேண்டுமென்றால் ஆங்கிலத்தில் தான் தர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ஆங்கிலத்தில் தருவதைத் தமிழில் தருவதற்கு ஏற்கனவே முயற்சி எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இதுவரையில் அந்த முயற்சி நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதில் அரசு அதிகம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஏ. எம். இராஜா : சட்டசபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டசபை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு, சட்டபோவைக்கு ரூ. 29 லட்சம் செலவிடுவதாக இருக்கிறது. இது போதாது. இந்த ரூ. 29 லட்சம் குறைவு. ரூ. 50 லட்சம் சட்டப் போவைக்காக செலவிடப்பட வேண்டும்.

இன்னும் சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டலில் வசதிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. எம்.எல்.ஏ. காண்டினில் போடுகிற சாப்பாடு மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அந்தக் காண்டின் நடத்துபவர்களைக் குறை சொல்ல முடியாது. அவர்களை இவ்வளவு ரூபாய்க்குத் தான் சாப்பாடு போட்டாகவேண்டுமென்று நாம் ஒரு விலையை நிர்ணயம் செய்து வைத்திருக்கிறோம். அப்படி அவர்களுக்கு கட்டுப்பாட்டை வைத்துக்கொண்டு சாப்பாடு மோசமாக இருக்கிறது என்று கூறுவதும் நல்லதல்ல. ஆகவே அந்தக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிட்டு அந்த ரேட்டுகளை உயர்த்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கேன்டனில் சாப்பாடு போடுவதற்கு ஆட்கள் மிகக் குறைவு. நாம் ஒரு காபி வேண்டுமென்று கேட்டால் அரைமணி நேரத்துக்கு மேலாகிறது. என்ன என்று கேட்க ஆட்கள் இல்லை.

அதேபோல் நம்முடைய ஹாஸ்டலை எடுத்துக் கொண்டால், ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் இருக்கிற ஆட்கள் மிகக் குறைவு. அவர்கள் சட்டசபை நடக்கிற நேரத்தில் நமக்கு அவசரமாக ஒரு காபியோ அல்லது ஒரு சாமானோ வேண்டுமென்றால் வாங்கிக்கொண்டு வருவதற்கு ஆட்கள் கிடைக்கவில்லை. அங்கு ஆட்கள் நிறைய அடிர்த்தப்படவேண்டும்.

1971 சூலை 16]

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

இன்னொன்று, ஹாஸ்டலில் ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் பேப்பர்கள் போடப்பட வேண்டும். இப்போது கீழே மட்டும் தான் போடப்படுகின்றன. கீழே இருப்பதால் ஆறுவது மாடியில் இருப்பவர் கீழே வந்து பேப்பர் படிப்பது சங்கடமாக இருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு மாடியிலும் பேப்பர்களைப் போடுவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, சட்டசபை உறுப்பினர்கள் பெரும்பான்மையினர் மிகச் சாதாரண குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். சட்ட சபை உறுப்பினர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படுகிற சம்பளம் மிகக் குறைவான சம்பளம். என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு இப்போது சம்பளம் உயர்த்திக் கொடுக்கிறார்கள். இங்கே சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு சம்பளம் மட்டும் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. பஞ்சப்படி கொடுக்கப்படுவதில்லை. மற்ற அரசு அலுவலர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இங்கே எங்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற ரூ. 250 சம்பளத்தை ரூ. 500 ஆக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை அதிகப்படுத்துவதற்கு அரசுக்கு அதிகமாக எந்தவித நஷ்டமும் வந்து விடாது. ரூ. 10 லட்சம் அதிகம் ஆகலாம். முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதியமைச்சராகவும் இருக்கும் காரணத்தால் அவரிடம் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு வசதியையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். ரயிலில் தமிழ்நாடு முழுவதும் செல்லுவதற்கு பாஸ் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது ரயிலில் செல்ல பணம் கொடுக்கிறார்கள். இது வேண்டாம். எங்களுக்கு பாஸ் கொடுங்கள். தமிழ்நாடு முழுவதும் எப்போது வேண்டுமானாலும் ரயிலில் செல்லுவதற்கு பாஸ் இருந்தால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். பாஸ் இல்லாத காரணத்தால் பணம் கொடுத்தால் கட்டிக்கட வாங்குவது சங்கடமான காரியமாக இருக்கிறது. பராமுடி மற்ற உறுப்பினர்களை எடுத்துக் கொண்டால் இரவு புறப்படுகிறார்கள் என்றால் காலைவில் ஒரு லெட்டர் எழுதுகிறார்கள். உடனே இடம் ரிசர்வ் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் சட்டசபை உறுப்பினர்களைப் பொறுத்த வரையில் இட வசதி செய்து கொடுக்க ரயில்வே இலாகா தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. ஆகவே எங்களுக்கு இந்த ரயில்பாஸ் அவசியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோல், தொலைபேசியும் எங்கள் தொகுதிக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும். தொலைபேசியில் ஒவ்வொரு மாதமும் பேசுவதற்குள்ள கட்டணத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். தொலை பேசிக்கான ஆண்டு வாடகையை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்த வசதியை செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோல் வெளியூர்களுக்கு செல்லும்போது இந்தப் பயணிகள் விடுதியில் நாங்கள் எப்போது போனாலும் ரிசர்வ் ஆகிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே இருந்து பார்த்தால் யாரும் வருவதில்லை. சும்மாவாக இருக்கிறது என்று அலுவலர்களைக் கேட்டால் சும்மாவாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அதேபோல் இந்த டீரீஸ்ட் பங்களாவில் இதே கதி தான் ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு நம்முடைய அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்கு நன்றி கூறி அமருகிறேன்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, முதல் முதலில் சட்டசபை உறுப்பினர் என்ற முறையில் எனக்குள்ள ஒரு இடைஞ்சலைச் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

[1971 சூலை 16]

அவர்கள் எப்போதுமே என்னுடைய இடத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். நான் அடிக்கடி அவரிடம் கேட்பது உண்டு. ஏன் ஏன் இடத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளுகிறீர்கள் என்று கேட்டால் மெத்தை கிழந்திருக்கிறது அழுக்காகப் போகிறது, ஆகவே உங்கள் இடத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் சட்டசபை உரிமை தான். தயவு செய்து காப்பாற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வெளிப்புறத்திலிருந்து வருபவர்கள் ரூ. 100 அலவன்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அப்படி வருகிறவர்களுக்கு பஸ்ட் கிளாஸ் படி இருக்கிறது. எட்டு நாளைக்கு ஒரு தடவை பஸ்ட் கிளாஸ் படி வாங்குகிறார்கள். தலைநகரத்தில் இருக்கும் எம்.எல்.ஏ.க்கள் என்ன பாவம் செய்தோமோ ஏங்களுக்கு எந்தவிதமான அலவன்சும் கிடையாது. நாங்கள் நடந்தா வருகிறோம்? நாங்களும் டாக்கியில் தான் வருகிறோம். ஒரு பத்து ரூபாய் அலவன்ஸ் கூட இல்லை. ஒரு கிராமத்திலிருந்து வருகிறவர் சொல்லுகிறார் ரூ. 40 படி வேண்டுமென்று. எட்டு நாளைக்கு ஒருதடவை ஊருக்குப் போகவா பஸ்ட் கிளாஸ். நாங்களும் எங்கள் விலாசத்தை வெளியூராகக் காண்பித்து படி பெற முடியும். அந்தத் தவறான காரியத்தைச் செய்யக்கூடாது அது கட்டுசிக்கும் தமக்கும் இழுக்கு என்ற முறையில் செய்ய வில்லை. நாங்கள் இங்கே வாழ்கிறோம் என்று முகவரி கொடுத்த பாவத்திற்காக ஒருவிதமான படியும் இல்லை. சிட்டியில்தான் அமைச்சர்களும் வாழ்கிறார்கள். ஆகவே இதைக் கோஞ்சம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பெண்களுக்கு இங்கே போதுமான பிரதிநிதிகள் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

* * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த அரசு நாட்டுக் கதை, அது சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை சபை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து எடுத்து விட நான் உத்தரவிடுகிறேன், பத்திரிகைகளும் போட வேண்டாம்.

It is not in good taste.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்: * * * அடுத்து சட்டமன்ற விடுதிக்கு அருகில் உள்ள காண்டினைப்பற்றி சொல்லப் பட்டது. அதிலுள்ள உண்மை என்ன என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். 1½ மணிக்கு இங்கே சட்டமன்றம் முடிகிறது என்றால்—சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்காக இருக்கக்கூடிய அந்த கேன்டீனில் சாப்பாடு நன்றாக இருக்கும் என்பதற்காக—எம்.எல்.ஏ. அல்லாதவர்கள் சென்று சாப்பிட்டு முடித்துவிடுகிறார்கள். நாங்கள் போகும்போது சட்டினி இல்லை, கூட்டு இல்லை, கறி இல்லை என்பதாக ஆகி விடுகிறது. ஆகவே, அந்தக் கேன்டீன் சம்பந்தப்பட்டவரை எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் மனைவி, குழந்தைகள் ஆகியவர்களுக்கும் மருத்துவ வசதி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் இன்னும் மனைவியை ஆஸ்பத்திரிக்கு கூட்டிக்கொண்டு போகவில்லை. நான் ஆஸ்பத்திரியில் படுத்திருந்தபோது அந்தப் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக்

1971 சூலை 16] [திருப்பூர் திரு. எ. எம். மொய்தீன்]

கொண்டது. மனைவி குழந்தைகளுக்கும் அந்த உரிமை இருக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். அது இல்லை என்றால் தடவு செய்து அதைக் கொடுக்கவேண்டும். என்.ஜி.ஓ. க்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதுபோல எம்.எல்.ஏ. க்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளைக் கோடைக்காலத்தில் நெகிரியில் நடத்தலாம் என்பது சிலரது அபிப்பிராயம். முன்பு அதுபோல ஏற்பாடு செய்யப்பட்டபோது கோடைக்கா போகிறீர்கள் என்று கேட்கப்பட்டது எனக்குத் தெரியும். எனக்கு சத்தக் கொதிப்பு நோய் உண்டு. இதுபோல சத்தக் கொதிப்பு நோய் உடையவர்கள் பலரும் இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் நல்ல கோடையில் குளிர்ந்த இடத்தில் இருப்பது நல்லது. மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் இருந்தால் தான் நல்லது என்பதை மக்களே ஆதரிப்பார்கள். ஆகவே அந்த முறையில் கோடைக் காலத்தில் நெகிரியில் சட்டமன்றத்தை நடத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. என். கணபதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய ஓரீகு கருத்துக்களைச் சொல்லலாமென்று நினைக்கிறேன்.

சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுக்குப் பொதுமான வரதி இல்லை என்பது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடத்தில் உள்ள பொதுவான கருத்தாகும். மக்களிடத்தில் ஜனநாயக உணர்ச்சியை—ஒரு நல்ல விழிப்பை ஏற்படுத்தியிருப்பதே நம்முடைய ஆட்சிதான் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நாட்டு மக்களிடையே அத்தகைய ஜனநாயக உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாக என் போன்றவர்களுக்குத் தினம் இருபது, இருபத்தைந்து மனுக்கள் வருகின்றன. நிலவற்றை நேரில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் கொண்டுபோய்க் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பஸ்வற்றைத் தபால் மூலமும் அனுப்ப வேண்டியதாக இருக்கிறது. தபால் மூலம் அனுப்புகிறபோது ஆகிற செலவுகளை நாங்கள் எங்களுக்குக் கொடுக்கிற குறைந்த அலுவல்கள்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே எங்களுக்கு ஸ்பெஷல் அலுவல்கள் என்ற முறையில்—ஏதாவது கொடுக்க வழி செய்யவேண்டும். அரசாங்க அலுவல் சம்பந்தமாக நாங்கள் அனுப்புகிற தபால்களை சர்வீஸ் ஸ்டாம்ப் ஒட்டி அனுப்ப எங்களுக்கு சர்வீஸ் ஸ்டாம்பு கிடைக்கவும் வழிசெய்யலாம். இதற்கென்று ஒரு அலுவல்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம் உறுப்பினர்கள் சற்று வளமாக தொகுதிக் குறைகள் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களில் ஈடுபட்டு, அவற்றை நிவர்த்திக்க செயல்பட முடியும்.

அடுத்து, சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளை அச்சிட்டுத்தருவதில் ஒரு குறை இருக்கிறது. மன்ற உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற பேச்சு டைப் செய்யப்பட்டு மறுநாளை உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. அவர்களும் உடனே திருத்தி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். ஆனால் அது அச்சாகி உறுப்பினர்கள் கைக்கு வருவதற்குள் ஆறு மாதங்களுக்கு மேலாகிறது. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்று ஆராய்ந்த நோத்தில் சட்டமன்றத்திற்கு என்று தனி அச்சகம் இல்லாத குறைதான் என்று தெரிகிறது. உயர்நீதி மன்றத்திற்கு எப்படி தனியாக ஒரு அச்சகம் இருக்கிறதோ அதுபோல சட்டமன்றத்திற்கு

[திரு. என். கணபதி]

[1971 சூலை 16]

என்று ஒரு அச்சம் கோட்டையிலே இருந்துவிட்டால் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள், சீக்கிரத்தில் அச்சிட்டு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்க வசதி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ரயில்வேக்களில் இலவச பாஸ் வழங்குவதில் சங்கடம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் போலீஸ் துறையினரில் உள்ளவர்களுக்கு வாரண்டு என்று கொடுக்கிறார்கள், அவர்கள் அதை ஸ்டேஷனில் கொடுத்து டிக்கெட் வாங்கிப்போய்விடுகிறார்கள். பின்னர் அந்த வாரண்டுகளுக்கான பணத்தை அரசாங்கத்திடம் இருந்து ரயில்வே பெறுகிறது. அதுபோன்ற ஒரு வசதியை இந்த மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இந்த மாநிலத்திற்குள் எங்குசென்றாலும் இலவசமாக அளிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் உறுப்பினர்கள் தங்கள் பணியினைச் செவ்வனே ஆற்ற முடியும்.

இதன் காரணத்தினால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மாநிலங்களில் பல பகுதிகளில் சுற்றிக்கொண்டே இருப்பார்கள் என்ற அச்சம் யாருக்கும் வேண்டாம். தொகுதியில் தங்கி தொகுதி காரியங்களைக் கவனிப்பதற்கே அவர்களுக்கு நேரம் போதாமல் இருக்கிறது. ஆகவே நல்லமுறையில் தங்கள் பணியினை ஆற்ற அவர்களுக்குத் தமிழ்நாடு பூராவிற்கும் செல்லுபடியாகக் கூடிய ரயில்வே பாஸ் இலவசமாக வழங்கப்படவேண்டும்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தனி டெலிபோன் வசதி தேவை என்றும் சொல்லப்பட்டது. டெலிபோன் என்று சொல்கிற நேரத்தில் இருக்க இருக்க கட்டணம் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. நாங்கள் வாங்குகிற அலுவலர்சில் ராஜி டெலிபோன் கட்டணத்திற்கு ஒதுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இலவசமாக டெலிபோன் வசதி அவசியம் செய்துதர ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது எனது கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஒட்டி சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஏற்கனவே படித்தும் காட்டினேன். இந்தச் சட்டமன்றத்தில் எதிர்க் கட்சியாகச் செயல்படுகிற கட்சிகள் இரண்டுதான் இருக்கின்றன. மற்ற பல்வேறு கட்சிகளும் ஒருவேளை ஆளும் கட்சியோடு கூட்டாக இல்லை என்றாலும் அவர்கள் தோழமைக் கட்சி என்ற நிலை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆக உண்மையில் எதிர்க் கட்சியாக இருப்பது இரண்டு கட்சிதான் என்பதை மான்யுமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

இதற்கு முந்திய மானியத்தின் மீது முடிவுரையாற்றும்போது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். எதிர்க்கட்சிக்குரிய பெரிய மரியாதை கொடுத்து அவர்களது ஆலோசனைகளையும் கேட்டுக்கொண்டுதான் செயல்படுகிறோம் என்றார்கள். எதிர்க்கட்சி—காங்கிரஸ் கட்சி 60 லட்சம் வாக்குகளைப் பெற்றிருக்கிறது. இன்று இருக்கிற தேர்தல் அடிப்படையில் நாங்கள் இங்கே 15 பேர்கள்தான் வருவதற்கு வகை இருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட பெரிய எதிர்க்கட்சி என்ற முறையில் காங்கிரஸ்தான் செயலாற்றி வருகிறது என்பதை மூலக் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள்.

1971 சூலை 16]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அடுத்தபடியாக, கழிந்த பல ஆண்டுகளாக எதிர்க்கட்சிக்கு என்று ஒரு அறை இருந்தது, எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு என்று ஒரு அறை இருந்தது. என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, அந்த உரிமை இப்போது மறுக்கப் பட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிக்கு இந்த செளகரியங்கள் இல்லாமல் எந்த முறையில் எங்கள் காரியங்களை நடத்த முடியும் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சட்டமன்றத்தில் எங்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற பேப்பர்கள் இன்றைக்கு மானியக் கோரிக்கை என்றால் அதற்கு முந்தைய நாள் இரவுதான் எங்கள் அறையில் குறிப்புகள் எல்லாம் கொடுக்கப்படுகின்றன. பில்கள் கூட ஒரு நாள்தான் முன்னதாகக் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி கால அவகாசம் கொடுக்காமல் குறுகிய நேரத்தில் இவைகளைக் கொடுப்பதால் சட்டமன்றத்தில் நாங்கள் கடமைகளை எந்த முறையில் ஆற்ற முடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் நீக்குகின்ற முறையில் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாக இவைகளை எல்லாம் கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நான்கைந்து ஆண்டுகளாக ஒரு நிலையைப் பார்க்கிறேன். இங்கு வேலை செய்கின்ற லைவ் கிரேடு பியூன்கள் டெம்பரரி பியூன்களாகவே இருக்கிறார்கள். சிலர் பர்மனென்ட்டாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய நிலையும் வருத்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. இன்றைய ஆட்சியில் இருக்கிற அமைச்சர்களானாலும் அங்கத்தினர்களானாலும் சரி, இந்த மன்றத்தில் என்னைவிட அதிக அனுபவம் பெற்றவர்கள் கடைநிலை ஊழியர்களின் குறைகளை நாம் நிச்சயமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்களுடைய மறுவாழ்வுக்கு வழி செய்ய வேண்டும். உலகத்தில் எதேதற்கோ என்ன என்னவோ செய்ய வேண்டுமென்று கூறுகிற நாம் காலைளிருந்து நம்மோடு இருந்து, நாம் எவ்வளவு நேரம் இருக்கிறோமோ அவ்வளவு நேரம் இருந்து நம்மோடு நமக்குச் சேவை செய்கின்றவர்களுக்கு நாம் நன்மை செய்யாவிட்டால் வேறு நாம் என்ன செய்ய முடியும்? சிலர் தற்காலிகமாக வேலை பார்த்து வருகிறார்கள். ஒரு ஆண்டு, இரண்டு ஆண்டுகள் டெம்பரரியாக வேலை பார்த்துவிட்டால் வேறு இலாக்காக்களிலாவது அவர்களுக்கு நிரந்தர வேலைவாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் 'ஸீரோ அவர்' பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசினார்கள். 'ஸீரோ அவர்' சென்ற ஆண்டுவரையில் நல்லமுறையாகப் பயன்பட்டு வந்தது. இந்த ஆண்டு நடைமுறையில் வரவில்லை. 'ஸீரோ அவர்' என்பது நாடாளுமன்றத்தில்கூட பயன்தரத்தக்க வகையில் இருக்கிறது. அமைச்சர்களிடமிருந்து விளக்கம் கேட்டுத் தெரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் 'ஸீரோ அவர்' பயன்பட்டு வந்தது. 'ஸீரோ அவர்' மீண்டும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமக்கு சட்டமன்றத்திற்கு அருகில் முன்பு ஒரு கேன்டின் இருந்தது. இப்போது சற்று தூரமாக அமைந்திருப்பதால் எல்லா அங்கத் தினர்களுக்கும் இடையூறு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, சட்டமன்றத்தோடு சேர்த்து பக்கத்தில் கேன்டின் அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1971 சூலை 16]

அடுத்தபடியாக, எதிர்க்கட்சிகள் எதைக் கூறினாலும், அதற்கு ஆதாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்கின்ற தொனியை நாம் அடிக்கடி கேட்கிறோம். ஆனால், நாங்கள் ஆதாரத்திற்கு எங்கே போவது என்பதுதான் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அரசாங்கத்திடம் எல்லா ரிகார்டுகளும் இருக்கின்றன. நூற்றுக்கு நூறு உண்மை என்று தெரிந்த விஷயங்களுக்குக்கூட ஆதாரத்தோடு கூற வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆதாரத்திற்கு என்ன வழி? ஆகவே, எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் பயன்படுகிற அளவிலே சேகாடேரியிட் அளவில் ஒரு சேகாடிரியை அமைத்துக்கொடுத்து, நாங்கள் எந்த ஆதாரத்தைக் கேட்கின்றோமோ அதைப் பெற்றுத் தருவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் நாங்கள் உரையாற்றும் போது, ஆதாரத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு உரையாற்றுவதற்கு வழி ஏற்படும், இந்த மன்றத்தின் தரமும் உயர்ந்து விளங்க வழிவகை ஏற்படும். சிலசமயங்களில் நாம் உண்மை என்று நம்பி கூறும் காரியங்கள்கூட தவறாக வந்துவிடுகின்றன. ஆகவே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சேகாடிரியை அமைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் தோத்தை நீட்டிக்க பேரவை அனுமதி அளிக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் யாருடைய மனத்தையும் புண்படுத்த வேண்டுமென்று கூறவில்லை. இந்தச் சட்டமன்றத்தின் தரம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்கு ஆதாரம் கிடைக்காத நிலை இருக்கிற காரணத்தினால் சிலவற்றைக் கூறும் இரக்க முடியாது. அப்பொழுது ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களும் குறிப்பாக அமைச்சர்களும் அவற்றைப் போதுமையோடு கேட்டு, தாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய நிலை இருக்க வேண்டும். அமைச்சர்களே கோப்பப்பட்டு விட்டால், எங்கள் நிலை என்னவாகும் என்பதை முதல்அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஹாஸ்டலைப்பற்றி எல்லோரும் குறிப்பிட்டு விட்டார்கள். கெஸ்ட்டுகள் தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கிறது. கெஸ்ட்டுகள் வந்தால் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு நாட்களுக்குத் தங்குகிறார்கள். கெஸ்ட்டுகளுக்கென்று ஹாஸ்டலுக்கு அருகிலேயே ஒரு பெரியதனி அறை அமைத்துக்கொடுத்தால் அவர்கள் தங்குவதற்குச் சௌகரியமாக இருக்கும், அங்கத்தினர்களுக்கும் தொல்லை ஏற்படாது.

தம்முடைய ஹாஸ்டல் 65 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டியிருக்கிறோம். அதைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு பி.டபிள்யூ. டிபார்ட்மென்டாரிடம் இருக்கிறது. ஹாஸ்டலில் தண்ணீர் வசதியில்லாமை, போன்ற மற்றக் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதையும் கவனித்து, குறைகளை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Speaker, Sir, at the very outset I would like to say with great sorrow that our status in India today is in a very pathetic condition, in the sense that there is complete lopsided arrangement. As far as the position of the ruling party is concerned, there is a huge ruling party and a very small opposition party. All the opposition parties put together or separately cannot qualify themselves to call themselves as an official

1971 சூலை 16]

[Dr. H. V. Hande]

opposition side. That is the tragic state of our Legislature in Tamil Nadu. I am not going into the reasons and other things for the same. But that is the position. We have to function in this tragic set-up. How exactly are we going to function in this way and whether the rules are going to be changed substantially to see that we are able to function a little better—all these points I would request the Hon. Minister concerned, the Leader of the House, the Hon. Speaker, everybody including the hon. Members to give serious consideration to do something about it. Because of paucity of time I am not able to give certain ideas. There are a number of suggestions which I would like to see that it is possible.

Whenever an Hon. Minister or the Hon Chief Minister talks and when the opposition members want to get up and say something. I expect the Hon. Chief Minister and all the members of the Cabinet to sit down and not to simply brush aside and do something like that. Because we have no other opportunity. There is a huge.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நடக்காததையெல்லாம் சொல்கிறார்கள். யார் எழுதின அளவிலும் குறிப்பாக கமிட்டி தலைவர்கள் எழுந்திருக்கும்போது யாருக்கும் அனுமதி மறுக்கப்படுவதில்லை.

DR. H. V. HANDE: I am happy if it is so. So many times the expression of the Ministers and the manner in which they would not like every one to get up, all these things are there. All that I am requesting is this. I want the Hon. Ministers and the Hon. Chief Minister to be a little liberal. We do not have an official opposition party now. Before 1967 it was possible for the D.M.K. to get things done because there was an opposition party. By the very presence of 40, 50 persons on the opposition side, they were able to get things done by persuasiveness. That advantage we do not have. I would not ask you to provide that advantage. It is not possible in democracy. The Ministers should bear in mind that we are functioning with tremendous disadvantage. That is another point that I could request the Hon. Chief Minister and other Ministers to appreciate.

Then again, I want our Secretariat, especially Assembly Department, to be a little more helpful, in that I am not casting any aspersion on anybody—they have, to a great extent, acceded to our demands. We are having about two members of staff to get things done. As Thiru James pointed out we do not get any records. We do not get copies of G.Os. and so many things which we want. If a sort of a department is there with a higher responsible Officer, who has a greater responsibility or an Officer to give better orders at a higher level, if such an officer can be appointed to go into any Department and give us official records it will be better. We should not be made to run to the Information and Publicity Department to get copies; if such an arrangement can be done, it will help us to discharge our duties better.

Then I refer to the archaic system of the Governor addressing the Joint Session of the Legislature. A number of times we have stated that this system should be changed. Instead of putting all the words that the Hon. Chief Minister wants to say into the mouth of the Governor, the Hon. Chief Minister himself can address the joint session and take responsibility for it. When the Hon. Chief Minister was the Deputy Leader of the Opposition, certain suggestions were made by him. I request him to bear that in mind and see how best we can make it possible for the Chief Minister to address the joint session.

Then I come to the conditions prevailing in the Legislators' Hostel. I would request the Hon. Chief Minister and the Hon. the Leader of the House to look into the fantastic condition of the hostel. Legislators, both M.L.As. and M.L.Cs. are not able to discharge their duties because they do not have facilities. They do not have a private place to go and read the questions that are to be answered the next day. So some sort of re-arrangement and reorganisation of the hostel is necessary to provide more facilities for the legislators.

Finally, I come to another matter. A number of Members belonging to several parties have requested that their emoluments have to be raised. As I stated in the meeting of the Business Advisory Committee, what we say here should be stated in the public platform also. We should not say that though the pay of legislators is increased, the pay of the N.G.Os. has not been increased. So we should come to an understanding that this matter would not be utilised for party propaganda purposes.

Then I want to stress that Members should be given railway passes. A number of Members could not utilise the bus passes and so railway passes should be issued to them. Now the Members are paid the railway fare for their to and fro journeys.....

MR. SPEAKER: So many Members have stressed this point. It is enough if the Member says that he also supports the issue of railway passes.

DR. H. V. HANDE: Yes, Sir,

Then I come to the tape-recorder. If a tape-recorder is installed in the Assembly Office, it would avoid confusion. I request the Hon. Chief Minister and the Hon. the Leader of the Opposition to give serious consideration to the necessity of having a tape-recorder.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஸ்பீக்கர் சார், நான் கருக்கமாகப் பேச இருக்கிறேன், காரணம் நேரம் அதிகமாகிவிட்டது, மற்றொன்று நேரடியாக உங்களைத்தானே நாங்கள் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமேதவிர இது சரியல்ல என்று எடுத்துச்சொல்ல இதிலே எங்களுக்கு உரிமையில்தான். வேறு சில உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருந்தாலும்கூட, சில குறிப்பிட்ட முக்கியமான விஷயங்களை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1971 சூலை 16]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

தம்முடைய சட்ட மன்றத்தின் வேலைகளுக்காக என்று ஒரு தனி அச்சகம் ஏற்படுமானால் பல விஷயங்களை வினாவாக அச்சிடுவதற்கும் அங்கத்தினர்களுக்கு உடனுக்குடன் கொடுப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும். சட்ட மன்ற நடவடிக்கைகள், கேள்வி பதில்கள் பூராவும் மது நாளே லாபியிலே அந்தக் கொட்டி காப்பியாக வைக்கவேண்டும். பல சட்ட மன்றங்களிலே அப்படித் தான் வைக்கிறார்கள். நேற்று சட்ட மன்றத்திலே என்ன நடந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள அது வசதியாக இருக்கும். லைப்ரியில் 10 நாட்களுக்குப் பிறகுதான் வருகிறது. நேற்று வராத உறுப்பினர் இன்றைக்கு மன்றத்திற்கு வந்தால் நேற்று சட்ட மன்றத்திலே என்ன நடந்தது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வசதி இருக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே அதை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தான் வசதிகள் வேண்டுமென்று கேட்பவன்ல்ல, வசதிகளைக் குறைத்துக் கொண்டு வருகிறவன். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் என்றால் எக்ஸ்க்ஸூசிவ் ஆக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தான் பஸ்ஸிலே அனுமதிக்கப்படவேண்டும். வேறு யாசாவது ஏறினால் தேர், எம்.எல்.ஏ. துள்ளி பிளீஸ் என்று சொல்லிவிட வேண்டும். மற்றவர்களுக்காக வேண்டுமென்றால் 4 பஸ்கள் போடலாம். எனவே எம்.எல்.ஏ.க்கள் பஸ் என்றால் எம்.எல்.ஏ.க்கள் தனி சொந்த மனையாக இருந்தாலும் ஏறக்கூடாது என்று கட்டுப்பாடு வைத்துவிடவேண்டும். ஏனென்றால் பேசக்கூட முடியவில்லை.

சட்ட மன்ற விநியோக தங்கியிருக்கின்றபொழுது சட்ட மன்றக் கூட்டம் தடைபெறுகிறபொழுது தன்னுடைய பெயரிலே எடுத்து மற்றவர்களைத் தங்க வைப்பது ரொம்ப ரொம்பத் தவறு. சட்ட மன்ற விநியோக கேள்வியிலே நாங்கள் உட்காருவதற்குக்கூட அவ்வளவுதப்படுகின்றோம். என்னைப் பொறுத்த வரையில் அடைவாளம் புரியாமல் இருந்தால் இருக்கலாம். நாங்கள் க்யூவில் நிற்கிறோம். அப்படி நின்று எதோ சாப்பிடுகிறோம், சாப்பிட்டுவிட்டால் வயிற்றுவிதான் வருகிறது. 2 ரூபாய், இரண்டரை ரூபாய் என்று போட்டும், நல்ல சாப்பாடு போட்டும், அதோடு எம்.எல்.ஏ.க்கள் தனியாக அமர்ந்து சாப்பிடுவதற்கு தற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்குத் தனி அறை, சாப்பிடுவதற்குத் தனி அறை, போக்குவரத்து வசதிகள் இவைகள் எல்லாம் எல்லா இடங்களிலும் நாயிவாழ்மன்றத்திலே இருக்கிறது, கோளாலிலே இருக்கிறது, எனவே இங்கேயும் அந்த வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் இருந்து வருகிறது. இது பிரத்தியேக உரிமை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எங்களுக்கும் எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் டெலிபோன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொடர்பு வேண்டுமென்று சொன்னால் டெலிபோன் வசதிகள் அவசியம். இங்கே இருக்கிற செக்ஷனிலே எங்களுக்கு அவ்வப் பொழுது என்னவேண்டுமோ அதை டைப் செய்து தருகிறார்கள். குறிப்பாக பெண்கள் அவர்கள் நன்றாக வேலை செய்கிறார்கள். ரொபான்ஸ் அன்ட் ரிசர்ச் செக்ஷனை நாங்கள் நல்ல முறையிலே பயன்படுத்தி வருகிறோம். இங்கே இருக்கக்கூடிய பணியாளர்களுக்குத்தான் புரமோஷன் கொடுக்கவேண்டும். எல்லா அதிகாரிகளும் உங்களுக்குக் கீழே உள்ளவர்கள்தான் வரவேண்டும், வேறு டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து இங்கு வாக்கூடிய நிலைமை இருக்கக்கூடாது.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1971 ஜூலை 16]

நாம்தான் குறைந்த சம்பளம் அல்லவன்ஸ் பெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம். மற்ற இடங்களிலே உள்ளவர்கள் அதிகமாக வாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

இரயில்வே பாஸ்களைப் பொறுத்தவரையில் மேற்கு வங்காளம், பிகார் போன்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் பஸ்ஸை விரும்புவன். பஸ் பாஸ்கள் கொடுக்கிறார்கள். போட்டோ எல்லாம் அனுப்பி ஒன்றரை மாதம் ஆகியும் இன்னும் எனக்கு பாஸ் கிடைக்கவில்லை. இவை யெல்லாம் சிக்கிரமாகக் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். சட்ட மன்ற விடுதியிலே தங்கவேண்டுமானால் தினசரி இரண்டரை ரூபாயும், மாதம் பூராவும் என்றால் 60 ரூபாயும் என்று இருப்பதை 50 ரூபாயாகக் குறைக்கலாம் இன்டர்செஷன் பிரியடிஸ் குறைக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு தாங்கள் இன்னும் எங்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும், நாங்கள் எங்க ளுடைய வேலைகளைச் செய்வதற்கான வசதிகளைச் செய்வதற்கும் தாங்களே ஆலோசித்து பல ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நங்கள் கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகாலமாகவே சிறந்த மாபிணியும் சிறந்த முறையையும் வகுத்து, பிற மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவைகள் எல்லாம் கற்றுக்கொள்ளத் தக்க அளவுக்கும் அவர்கள் பாராட்டத் தக்க அளவுக்கும் நின்று நிலைபெற்று வருகின்ற இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் பெருமையும் புகழும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுச் செல்கின்ற வகையில் இந்தப் பேரவையைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் தங்கள் ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் நல்கி வருகின்ற நிலையிலே நான் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் இந்த நேரத்திலே நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

தங்களுடைய தலைமையின்கீழ் இயங்கி வரும் இந்தச் சட்டமன்றத் துறை பணிகளை எப்படி ஆற்றிவருகிறது என்பதைச் சொல்லி, உறுப்பினர்களுக்கான வசதிகள் பல்வேறு வகைகளிலே பெருக்கப்பட வேண்டுமென்ற காரண காரிய விளக்கங்களை உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த வசதிகளை யெல்லாம் பெருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்டு, சட்டமன்றமே 50, 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்டது. அப்பொழுதிருந்த தேவையை யொட்டி அமைக்கப்பட்டதால் அதேயிடத்திலிருந்து கொண்டு நாம் பணியாற் றிக்கொண்டு வருவதால் பல்வேறு இடர்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. சட்ட மன்றத்தை வேறு ஒரு இடத்தில் புதிதாக எல்லா வசதிகளுடனும் கூட கட்ட வேண்டுமென்றால் அதற்குப் பெருஞ்செலவு ஏற்படுகிறது என்று எண்ணிக் தான் அந்த எண்ணத்தை உருவாக்கி, அந்த எண்ணத்தைத் தள்ளிப்போட்டு பிறகு அந்த நிலையிலேயே இருக்கிறது. வேறு பல வகைகளிலேயும் செலவினத்திற்குத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் சட்ட மன்றக் கட்டிடத்தை கட்டுகின்ற வகை யில் செலவினிக்கக்கூடாது என்பதற்காகத் தள்ளி வைத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருப் பதைப்போல், கட்டிக்காட்டியிருப்பதைப்போல மன்ற உறுப்பினர்கள் தனியாகப் பேசுவதற்கு வேறு பல சட்ட மன்றங்களிலே இருக்கின்ற அளவில் இங்கு வாய்ப்பு, வசதிகள் இல்லை. இரண்டு பக்கங்களிலே இருக்கின்ற தாழ் வாரங்களைத்தான் உட்காருவதற்கு ஏற்றதாக வைத்திருக்கிறோம், அங்கும்கூட

1971 சூலை 16]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பக்கத்திலே பக்கத்திலேதான் உட்கார்ந்து பேச வேண்டுமே தவிர எதிரும் புதிருமாக உட்கார்ந்து பேசுவதற்கான வாய்ப்புக்கூட இங்கேயுள்ள தாழ்வாரப் பகுதிகளில் இல்லை.

அது மட்டுமல்லாமல், உறுப்பினர்கள் கட்டிக்காட்டியதைப்போல், உறுப்பினர்கள் மட்டும் அல்லாமல் மற்றைய துறை அதிகாரிகள் எல்லோரும் ஊடே ஊடே வந்து போகும் அளவில் நடைபாதையாகவும் இருக்கிறது, உறுப்பினர்கள் தங்குமிடமாகவும் இருக்கிறது. என்னாலும்கூட அந்த வசதிக் குறைவுகளை நீக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது, நிதி வசதி வரும்பொழுது நிறைவேற்றப் பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்கும் இருக்கிறது, அமைச்சரவைக்கும் இருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டு நம்முடைய பணிகளை ஆற்ற வேண்டியவர்களாக இருந்து கொண்டு வருகிறோம்.

இங்கே சட்ட மன்ற நடவடிக்கைக் குறிப்புகளைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் கட்டிக் காட்டினார்கள். வினாவிலே அந்த நடவடிக்கைகள் அச்சிடப்பட்டு உறுப்பினர்களின் பார்வைக்கு வைக்கப்படவேண்டுமென்ற நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அச்சகத்துறையில் சிலபல நேரங்களில் தனிப் பிரிவு ஒன்றை ஒதுக்கி இந்தச் சட்ட மன்றத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் வருகின்ற நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகள், நடவடிக்கைக் குறிப்புகளை அச்சிட்டு உடனுக்குடன் தருவதற்காக ஒதுக்கி வைத்தாலும் அங்கே வரும் வேறு பல வகையான வேலைகள் செய்யப்படுவதால் காலத்தாழ்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது உள்ள படியே வருத்தத்தக்கதுதான். அந்த நிலை நீடித்துக்கொண்டுதான் வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சரவர்களோடு இது பற்றிப் பேசி அதற்காக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தனி அச்சகம் உயர்நீதி மன்ற நடவடிக்கைகளை அச்சடிக்க இருப்பதைப்போன்ற சட்ட மன்றத் துறைக்கும் தனிப்பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டு அது அச்சகத்துறையின் மேற்பார்வையின் கீழ் அமைந்து பணிகளையாற்ற முயற்சிக்குப்படும் என மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கேற்ற அளவிற்கு இட வசதி, மற்றவைகளெல்லாம் இந்தச் சட்ட மன்ற இடத்தையொட்டி கோட்டைக்குள்ளேயே இருக்குமா என்பதெல்லாம் ஆராயப்பட வேண்டியதொன்றாகும். முயற்சிகள் எடுப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். நடவடிக்கைகள் எதிர்காலத்திலே மேற்கொள்ளப்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் பங்களில் எம்.எல்.ஏ.க்கள் மட்டுமே செல்வது பொருத்தமாகயிருக்கும் என்ற கருத்தினைச் சொன்னார்கள். அது இப்பொழுது கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதால் இந்தத் துறையின் மூலம் அது பற்றித் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அநிலே எம்.எல்.ஏ.க்கள் மட்டுமே போவதற்கும், வருவதற்கும் வசதிகளைச் செய்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளக்கூடும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எம்.எல்.ஏ.க்களுக்குத் தனிச் சாப்பாட்டு இடம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுவும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான். இந்தத் துறையைக் கொண்டு, அங்கேயிருக்கும் சாப்பாட்டுக் கூடத்திற்குப் பக்கத்தில் எம்.எல்.ஏ.க்களுக்குத் தனியாக ஒதுக்க இட வசதி இருக்கிறதா என்று ஆராயவும், எம்.எல்.ஏ.க்கள் சாப்பிடத் தனி வசதிகளைச் செய்யவும் முயற்சி செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மொய்தீன் அவர்கள் கூறியதுபோல் இங்கே சட்ட மன்றமே 2 மணி, 2½ மணிக்கு முடிந்து செல்லுகின்ற நேரத்தில் அங்கே சாப்பாடு இல்லை என்ற குறைபாடு. இப்படி எம்.எல்.ஏ.க்களுக்குத் தனி இடம் ஒதுக்குவதன் மூலம் அந்தக் குறைகளைப்போக்க தனியிடம் ஓரளவிற்குப் பயன்படும் முறையிலே அமையும். அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

இரயில்வே பாஸ் உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதை இந்தப் பொலையில் பல்லாண்டு காலமாக எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். அதுவும் ஆராய்ந்து பார்த்து ஆராய்ந்து பார்த்து பெரும் செலவு ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு அந்த நிலையிலேயே இன்றும் இருக்கிறோம். ஏனென்றால் அதனால் பெரும் செலவு ஏற்படுகிறது. 1967-ம் ஆண்டு கூட இந்திய சர்க்காருக்கு எழுதி அந்தப் பொறுப்புகளை இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னோம். ஆனால் பாஸ் தருகிறோம், அதற்கான பணத்தை நீங்கல்தான் தர வேண்டுமென்று திருப்பி எழுதியிருக்கிறார்கள். இதனால் பெரும் செலவு ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இதற்கு முன்பு உறுப்பினர்களுக்கு பாஸ் பாஸ் தந்துவிடலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கான வேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்தோமே கொடுத்திருக்கலாம் என்றுதான் எண்ணினோம். எனினும் உறுப்பினர்களுக்கு விரைவில் திட்டக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் எடுத்துக்கூறியதைப்போல் எல்லோரும் ஒரேயே எதிர்பார்க்கக்கூடிய அந்த நிலைமைகள், தங்களுடைய படி, சம்பளம் ஆகிய வசதி வாய்ப்புகள் போதுமானதாக இல்லை என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது சில மாநிலங்களில் அடிப்படைச் சம்பளம் 250 ரூபாயாகத்தான் உள்ளது. சிலவிடங்களில் காம்ப்ளீசேட்டரி அலவன்ஸ் என்றும், கன்சாலிடேட்டெட் அலவன்ஸ் என்றும், ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ் என்றும் தனியாகச் சிலவிடங்களில் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது தமிழ்நாடு, மேற்கு வங்காளம், பிகார், மகாராட்டிரம், திரிபுரா, அசாம் ஆகிய மாநிலங்களிலே 250 ரூபாய் சம்பளம் என்றும், படிகள் என்ற வகையில் 20 ரூபாய், 17 ரூபாய், 21 ரூபாய் என்ற வகைகளிலேயும், சிலவிடங்களில் போக்குவரத்துப்படி என்ற 50 ரூபாய் தனியாகவும் தருகிறார்கள். மகாராட்டிரத்திலே 150 ரூபாய் கன்சாலிடேட்டெட் அலவன்ஸ் என்று தனியாகத் தருகிறார்கள். உத்தரப்பிரதேசத்திலே சம்பளம் 300 ரூபாய் தனியாகத் தருகிறார்கள். உத்தரப்பிரதேசத்திலே சம்பளம் 300 ரூபாய் தருகிறார்கள். ஆனால் அங்கே படியை 15 ரூபாயோடு நிறுத்திவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முறையிலே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் நிலையை உணர்ந்து, அவர்களுக்குப் பல செலவுகள் ஏற்படுகின்றன, உள்ளபடியே அந்தச் செலவுகளைச் சரிக்கட்டிக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில்லை என்பதைபெல்வாம் உணர்ந்து அவர்களுடைய சம்பளம் 250 ரூபாய்தான் என்றும், படி 20 ரூபாய் என்றும், அவர்களுக்கு அலவன்ஸ் என்ற 100 ரூபாய் வழங்குவது என்றும் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இப்பொழுது முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். காம்ப்ளீசேட்டரி அலவன்ஸ் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு). மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கூறுகிறார்கள், உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு மாதச் சம்பளத்தைப் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்ட நிதியில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமென்று. அந்த முடிவைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டு இந்த மாதத்திலே வாங்கும்

1971 சூலை 16]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சம்பளத்தை, அதைக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்ற சுற்றறிக்கை உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மற்றக் கட்சியினரைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களின் நிலையைப் பொறுத்து வாங்கிக் கொள்ளப்படும். ஏனென்றால் இப்பொழுது சட்ட மன்றம் நடக்கின்ற காரணத்தால் படிக்கைப் பெற்றுக்கொண்டிருப்பதால் இந்த மாதச் சம்பளத்தைக் கொடுப்பதில் அதிகக் கடினம் வராது என்பதால் இந்த மாதச் சம்பளத்தைத் தாலாம். நகரத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்குப் படி கொடுக்கப்படுகிறது, எல்லோருக்கும் சேர்ந்து. போக்குவரத்து என்பதில் இரயில்வே ஒன்றைத் தான் வைத்திருக்கிறோம். அந்த வகையிலே போக்குவரத்துப் படியாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பஸ் பஸ் கொடுக்கப்படவிரும்பாதால் அவைகள் பயன்படும், அரசாங்க பஸ் என்று வரும் பொழுது சென்னையிலே அது பயன்படக்கூடிய அளவில் இருக்கும். ஆகவே இந்த 100 ரூபாய் காம்ப்ளசேட்டரி அவலன்ஸ் என்று தனியாக வழங்க மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இசைவு தந்திருக்கிறார்கள்.

மற்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய விவாதத்தை நடத்த ஏற்றவகையில் பல்வேறு புள்ளிவிவரங்களையும் மற்றவையையும் தா வேண்டுமென்று எடுத்துக் கூறினார்கள். நிச்சயம் அப்படி சொல்பவர்கள் சேக்ஷன் என்று வைத்து ஒருவரை அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். முன்கூட்டியே எழுதினால் கூடுமான அளவிற்கு உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதை விரிவு படுத்துகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறதொழுது விரிவுபடுத்த அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் என்பதையும் இந்த வகையிலே எடுத்துக்கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரு சபைகளையும் சேர்த்து நடத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் நாராய்ண அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது உள்ள சட்டதிட்டத்தின்படி...

DR. H. V. HANDE : Instead of the Governor's Address, I wanted Chief Minister's Address. I did not say that both Houses should combine.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதற்கும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே அதைத் திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இப்போது எங்களுக்கேகூடச் சங்கடமாக இருக்கிறது. மேலவையும் இங்கே உட்கார்ந்து விட்டால் ஒரே பதிலாகச் சொல்லிவிடலாம். ஆனால் அதற்குச் சட்டதிட்டம் இடம் தரவில்லை.

விடுதி வசதிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தண்ணீர் வசதி தடைப்பட்டது இருக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

ஆதாரத்தோடு பேச வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆதாரத்தோடு பேச வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்கள் வற்புறுத்துவதற்குக் காரணம் சொல்லுகின்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான். பேசும்போது அதற்கான ஆதாரங்களைத் திட்டிக் கொண்டு வரவேண்டும், அப்படி இல்லையென்றாலும் நிரூபிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் கீழ்க்கண்ட அகற்றப்பட்டது.

தொலைபேசி வசதிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஒவ்வொரு கட்சி ஆபீசுக்கும் டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கட்சிகளுக்குத் தனி அறைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அறைகளுக்கு டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுப்பது பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: தொலைபேசி இப்போதே ரூமில் இருக்கிறது. ஆனால் சரியாக வேலை செய்வதில்லை. லைன்ஸ் போதாது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அந்தத் குறைபாடுகளைப் போக்க விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் நீக்குவதற்கு மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் ஹவுஸ் கமிட்டி இருக்கிறது. அதன்மூலம் அந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம்.

இதிலே உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவை எல்லாம் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிலே இந்த அரசு முழு கவனமும் செலுத்தும். இந்த மானியத்தைப் பொறுத்தவரை போவைத் தலைவரைத் தலைமையாகக் கொண்டிருக்கின்ற மானியமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் பொதுவாக வெட்டுப் பிரேரணைகளை வற்புறுத்தாமல் இருப்பது மாபு. அந்த மாபின்படி வெட்டு பிரேரணைகளை வற்புறுத்தாமல் மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஸ்தாபன காங்கிரசுக்கு ஒரு அறை வேண்டுமென்று கேட்டோம். ஒரு அறை ஸ்தாபன காங்கிரசுக்குக் கொடுத்தால் உதவியாக இருக்கும். அதைக் கொடுக்க முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கட்சிகளுக்கு இடங்கள் ஒதுக்கப்படுவதைக் குறித்து கழக அரசு வெகு தாராளமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. 1967-ம் ஆண்டில் கழகம் 138 இடங்களைப் பெற்றபோது காங்கிரஸ் கட்சி 50 இடங்களை மட்டும் பெற்றபோதும் காங்கிரஸ் கட்சி எப்போதும் அனுபவித்து வருகிற அந்த இடத்தை கழகம் நியாயமாகப் பெற்றிருக்கவேண்டும். ஆனால் அப்போதிருந்த சட்டமன்ற மேலவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வெங்கடராமன் அவர்கள் ஏற்கனவே அவர்கள் அனுபவித்து வந்த அந்தப் பெரிய இடமே அவர்கள் 50 பேராக ஆன பிறகும் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்போது காங்கிரஸ் கட்சிக்கு அந்த இடத்தைத் தந்துவிட்டு ஏற்கனவே கழகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட இன்று சட்டசபை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருக்கிற இடத்தை நாங்கள் வைத்துக் கொண்டோம். இப்போது இன்னும் குறைந்த பிறகும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு அந்தப் பெரிய இடமே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் சொல்லுவதற்குக் காரணம் பெருந்தன்மை என்று சொல்லாவிட்டாலும் அந்த அளவுக்கு விட்டுக் கொடுத்து நடந்து வருகிறோம் என்பதற்கு இவை எல்லாம் ஆதாரம்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குச் சலுகைகள் வழங்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி நாவலர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது இலண்டன் மாநகருக்குச் சென்று வந்தபோது அங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு என்னென்ன

1971 சூலை 16]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

சலுகைகள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த அரசுக்கு உணர்த்துகிறேன் என்று கூறும் வகையில் எடுத்துக் கூறினார். அந்த ஜாடையைப் புரிந்து கொண்டு அப்போதே அந்தச் சலுகைகளைச் செய்து தந்திருக்க வேண்டும். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அந்தஸ்து, கார் வசதி, கடை தலை ஊழியர் வசதி எல்லாம் அளிக்க ஏற்பாடு செய்தோம். அப்போதிருந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. அவருடைய கட்சி வாங்கிக்கொள்ள வேண்டாம் என்று கூறியதால் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அன்று அவர்கள் 'கடிய சிக்கிரத்தில் இவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வருவார்கள், அப்போது அனுபவித்துக் கொள்ளலாம் என்று இந்த உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார்கள். இன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவராகக் கூட வரமுடியாத நிலைமை யாருக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது என்பது அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும்.

இப்போதும் மேலவை எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் உரிய அறை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு வாங்க மறுத்த சலுகைகள் இன்று வாங்க முடிவு செய்து அந்தச் சலுகைகளும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கே இருக்கின்ற கட்சிகளில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற நிலை இல்லை. கட்சிக் குழுக்கள்தான் இருக்கின்றன. காடார் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர், திரு. தங்கமணி அவர்கள் கம்புளியில் கட்சித் தலைவர், திரு. மொய்தின் அவர்கள் முன்வீதி லீக் கட்சித் தலைவர், டாக்டர் ஹான்டே சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் குழுத் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

அதனால்தான் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் கூட எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்று இல்லாத நிலையில் அந்த முறை மாற்றப்பட்டு ஆண்டுக்கு ஒருவர் தலைவராக இருப்பது என்ற முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று காங்கிரஸ் கட்சிக்கு என்ற ஒரு அறை கொடுத்தால் அடுத்த ஆண்டு அதை அடுத்த கட்சிக்குக் கொடுப்பார்களா என்று கேட்கக் கூடும். ஆகவே, காங்கிரஸ் கட்சிக்கு என்று அறை கொடுக்கப்படவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பேருத்தன்மையைப் பாராட்டுகிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் இல்லாவிட்டாலும் ஒவ்வொரு கட்சியும் தங்களுடைய வேலைகளைச் செய்ய ஒரு அறை கொடுக்க முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்று இல்லாத ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் இருந்து பணியாற்ற ஒரு அறை வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அப்படி ஒரு அறை தருவதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்.

எல்லா வேட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 29,32,700 under Demand No. 6—State Legislature”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமல்கள் இன்று இதுதான் முடிவுகின்றன. மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.